

Lisää ystäviä Jumalalle: ilo hänen lähetystyöhönsä osallistumisesta

Johdanto

On hetkiä, jolloin yhden ainoan ajatuksen oivaltaminen muuttaa ratkaisevasti elämäämme. Useita vuosia sitten istuin pastoreiden kokouksessa joidenkin kollegoideni kanssa. Keskustelu kääntyi uskostamme kertomiseen, todistamiseen ja evankeliointiin. Yksi ystävästäni esitti seuraavan ajatuksen: ”Lähetystyö on ensisijassa Jumalan työtä. Hän ottaa käyttöönsä kaikki taivaan resurssit pelastaakseen planeettamme. Meidän tehtävämme on iloiten tehdä yhteistyötä hänen kanssaan hänen työssään pelastaa eksesyksissä kulkevia ihmisiä.” Tuntui kuin raskas taakka olisi nostettu harteiltani. Minun tehtäväni ei ollut pelastaa kadotettua maailmaa. Se oli Jumalan tehtävä. Minun velvollisuuteni oli tehdä yhteistyötä hänen kanssaan siinä, mitä hän jo teki.

Ajatus siitä, että lähetystyö on Jumalan työtä, tehdään selväksi kautta koko Raamatun. Salomo ilmaisee asian näin: ”[M]yös ikuisuuden hän [Jumala] on pannut heidän sydämeensä.” (Saarn. 3:11, RK 2012.) Kun ihminen syntyy tähän maailmaan, Jumala asettaa syvälle hänen sisimpäänsä ikuisuuskaipuun. Kuten kirkkoisä Augustinus on sanonut: ”Sinä olet luonut meidät itsellesi, ja levoton on sydämemme, kunnes se Sinussa löytää levon.” (*Tunnustukset*, s. 31.) Johanneksen evankeliumin mukaan Jeesus on valo, joka valaisee jokaisen tähän maailmaan syntyneen ihmisen (Joh. 1:9). Sen lisäksi, että Jumala on asettanut jokaiseen meistä kaipuun häntä kohtaan, hän lähettää Pyhän Henkensä, joka vetää meitä häntä kohti.

Pieninkin halumme tehdä oikein, jokainen synnistä koettu omantunnon pistos on Pyhän Hengen aikaansaamaa. Kaikki halu hyvyyteen ja taipumus ystävällisyyteen ja epäitsekkyteen on alun alkaen Pyhästä Hengestä lähtöisin. Vaikka emme sitä täysin ymmärtäisi tai huomaisi, Pyhä Henki tekee työtään elämässämme vetääkseen meitä Jeesuksen puoleen (Joh. 16:7-15). Jeesus itse on kuitenkin lahjoista suurin.

Kun ihmiskunta oli toivottomasti sotkeutunut syntiin ja tuomittu ikuisen kuolemaan, Jumalan rakkaus teki aloitteen. Luukas kirjoittaa: ”Juuri sitä, mikä on kadonnut, Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan.” (Luuk. 19:10.) Apostoli Paavali lisää: ”Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että

Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä.” (Room. 5:8.) Jumala teki aloitteen meidän pelastamisessamme. Kristus jätti taivaan kirkkauden ja loiston ja tuli tänne synnin pimentämään maailmaan suorittaakseen lunastustehtävän.

Jo ennen kuin me otimme pienintäkään askelta häntä kohti, hän otti jättiloikan meitä kohti. Jo ennen kuin me annoimme elämämme hänelle, hän hän valmisti meille pelastuksen kuolemansa kautta. Me olimme hänen vihollisiaan, mutta hän oli meidän ystävämme. Me käänsimme hänelle selkämme, mutta hän käänsi kasvonsa meidän puoleemme. Me emme hänestä juurikaan välittäneet, mutta hän välitti meistä äärettömän paljon.

Luukkaan evankeliumin 15. luvussa hänet kuvataan hyvänä paimenena, joka periksi antamatta etsii kadonnutta lammastaan; naisena, joka kuumeisesti etsii myötäjaisistaan kadonnutta hopeakolikkoaan; sekä vanhana isänä, joka juoksee kiihkeästi kadonnutta poikaansa vastaan. Ellen G. White on kirjoittanut seuraavan pohtimisen arvoisen, upean ajatuksen: ”Suuri lunastussuunnitelma tehtiin jo ennen maailman perustamista. Kristus ei ollut yksin tässä ihmeellisessä hankkeessa, jossa ihmisistä maksettiin lunnaat. Taivaan neuvostoissa jo ennen maailman luomista Isä ja Poika sopivat yhdessä, että jos ihminen osoittautuisi Jumalalle uskottomaksi, Kristus, joka on yhtä Isän kanssa, ottaisi lainrikkoojan paikan ja kärsisi tälle lankeavan oikeuden vaatiman rangaistuksen.” (RH 15.11.1898.)

Mieti asiaa hetken. Meillä on uskomaton etuoikeus ja kunnioitusta herättävä velvollisuus sekä samalla ikuinen ilo olla yhteistyössä Kristuksen kanssa ja osallistua hänen lähetystehtäväänsä. Juuri tätä aihetta raamatuntutkistelumme käsittelevät tässä neljänneksessä.

Connecticutin osavaltiossa, Yhdysvalloissa, syntynyt Mark Finley on kansainvälisesti tunnettu evankelista. Vuosina 2005-2010 hän työskenteli pääkonferenssin varajohtajana. Jäätyään eläkkeelle täysiaikaisesta työstään hän ryhtyi pääkonferenssin johtajan avustajaksi. Pastori Finleyllä ja hänen vaimollaan Ernestinellä on kolme lasta ja viisi lastenlasta.

Ellen G. Whiten kirjojen lyhenteet:

AG	–	God's Amazing Grace	M	–	Maranata, Herramme tulee
AKT	–	Ajankohtainen työ	MCP	–	Mind, Character, and Personality
AO	–	Alfa ja omega	ML	–	My Life Today
AP	–	Armahdettu ja pyhitetty	MM	–	Medical Ministry
ApT	–	Apostolien teot	MR	–	Manuscript Releases
AT	–	Aikakausten Toivo	Ms	–	Manuscript (käsikirjoitus)
BC	–	Bible Commentary (The Seventh-day Adventist)	OHC	–	Our High Calling
BD	–	Bible Dictionary (The Seventh-day Adventist)	PK	–	Profeetat ja kuninkaat
CC	–	Conflict and Courage	PM	–	Publishing Ministry
CCh	–	Counsels for the Church	PP	–	Patriarkat ja profeetat
CD	–	Counsels on Diet and Foods	Päi	–	Päivästä päivään
CG	–	Child Guidance	R	–	Raittius
CH	–	Counsels on Health	RC	–	Reflecting Christ
CL	–	Country Living	RH	–	Review and Herald (artikkeli)
CS	–	Counsels on Stewardship	RI	–	Rakkaudella Isältä (AT:n lyh.)
CSW	–	Counsels on Sabbath School Work	RY	–	Retirement Years
CT	–	Counsels to Parents, Teachers, and Students	SDG	–	Sons and Daughters of God
CW	–	Counsels to Writers and Editors	SG	–	Spiritual Gifts
EE	–	Ettemme eksyisi	Signs	–	Signs of the Times (artikkeli)
EK	–	Elämä ja kasvatus	SLS	–	Suuren Lääkärin seuraajana
EU	–	Elävä usko	SM	–	Selected Messages
Ev	–	Evangelism	SN	–	Sanomia nuorisolle
FE	–	Fundamentals of Christian Education	SP	–	Spirit of Prophecy
FW	–	Faith and Works	ST	–	Suuri taistelu
GW	–	Gospel Workers	ST tp	–	Suuri taistelu taskupainos.
HA	–	Herätyksen aika	T	–	Testimonies for the Church
HK	–	Hengellisiä kokemuksia	Ta	–	Todistusaarteita
HP	–	In Heavenly Places	TDG	–	This Day With God
KI	–	Kodin ihanteita	TKK	–	Turvassa kriisin keskellä
KKO	–	Kristillisiä kokemuksia ja opetuksia	TKL	–	Tie Kristuksen luo
KPH	–	Kun Pyhä Henki tulee	TM	–	Testimonies to Ministers
KE	–	Kolportööri-evankelista	TMH	–	That I May Know Him
KV	–	Kristuksen vertaukset	TSB	–	Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce
LH	–	Lunastuksen historia	UL	–	The Upward Look
LHU	–	Lift Him Up	Vs	–	Vuorisaarna
LS	–	Life Sketches of Ellen G. White	VSS	–	Voice in Speech and Song
LYL	–	Letters to Young Lovers	WM	–	Welfare Ministry
			YI	–	Youth's Instructor (artikkeli)

Miksi todistaa?

”Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.” (1. Tim. 2:3, 4, RK 2012.)

Avaintekstit:

Jaak. 5:19, 20;
Luuk. 15:6;
Sef. 3:17;
Joh. 7:37, 38;
1. Tim. 2:3, 4,
RK 2012;
2. Kor. 5:14, 15.

Jumalan suuri kaipaus on, että ihmiset kaikkialla vastaisivat hänen rakkautensa, hyväksyisivät hänen armonsä, muuttuisivat hänen Henkensä voimasta ja pelastuisivat hänen valtakuntaansa. Hänen suurin halunsa on pelastaa meidät. Hänen rakkautensa on ääretön. Hänen armonsä on mittaamaton. Hänen myötätuntonsa on loppumaton. Hänen anteeksiantonsä on ehtymätön. Hänen voimansa on rajaton. Pakanoiden jumalat vaativat uhreja, mutta meidän Jumalamme on itse antanut yliverlaisen uhrin. Olipa oma halumme pelastua kuinka suuri tahansa, Jumalan halu pelastaa meidät on vielä suurempi. ”Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.” (1. Tim. 2:3, 4, RK 2012.) Jumalan sydämen kaipuu on pelastaa minut ja sinut.

Todistamisessa on kyse Jeesuksesta. Siinä on kyse siitä, mitä hän on tehnyt pelastaakseen meidät, miten hän on muuttanut elämäämme ja miten mahtavia totuuksia hänen sanastaan löytyy – totuuksia, jotka paljastavat meille, kuka Jeesus on ja miten kaunis hänen luonteensa on. Miksi sitten pitäisi todistaa? Kun ymmärrämme, kuka hän on ja kun olemme kokeneet hänen armonsä ihmeet ja hänen rakkautensa voiman, emme voi olla hiljaa. Miksi pitäisi todistaa? Osallistuessamme työhön hänen kanssaan saamme myös osallistua siihen iloon, että näemme ihmisten pelastuvan hänen armostaan ja muuttuvan hänen rakkaudestaan.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 4.7.2020

PELASTUS- MAHDOL- LISUUDEN TARJOAMI- NEN

Jumala tarjoaa päivittäin ihmisille kaikkialla mahdollisuuksia oppia tuntemaan hänet. Hän tekee työtään ihmisten sydämessä Pyhän Henkensä kautta. Hän paljastaa itsensä luonnon kauneudessa ja monimuotoisuudessa. Maailmankaikkeuden valtavuus, järjestys ja symmetria kertovat äärettömästä Jumalasta, jolla on rajattomasti viisautta ja loputtomasti voimaa. Hän järjestää ja sallii elämäämme tilanteita, jotka vetävät meitä hänen puoleensa.

Vaikka Jumala paljastaa itsensä Henkensä antamien vaihtelujen, luonnon ihmeiden ja johdatuksensa kautta, selkein ilmoitus hänen rakkaudestaan löytyy Jeesuksen Kristuksen elämästä ja työstä. Kun kerromme toisille Jeesuksesta, tarjoamme heille parasta mahdollisuutta löytää pelastus.

Lue Luuk. 19:10 ja vertaa sitä Jaak. 5:19, 20. Mitä Luukkaan evankeliumi opettaa meille Kristuksen maan päälle tulon tarkoituksesta? Miten me voimme tehdä yhteistyötä Kristuksen kanssa hänen työssään pelastaa kadonneet?

Jaakobin mukaan se, "joka palauttaa syntisen harhantieltä, pelastaa hänet kuolemasta" (Jaak. 5:20). Roomalaiskirje vahvistaa ajatuksen. Roomalaiskirjeen lukujen 1 ja 2 mukaan sekä pakanat, jotka ovat nähneet Jumalan ilmoituksen luonnossa, että juutalaiset, jotka ovat saaneet Jumalan profeettallisen ilmoituksen kirjoituksissa, ovat kadoksissa ilman Kristusta. Roomalaiskirjeen luvuissa 3–5 apostoli Paavali paljastaa, että pelastus tulee armosta ja yksin uskon kautta. Luvuissa 6–8 Paavali kuvailee, miten armo, joka vanhurskauttaa jokaisen uskovan, on samalla pyhittävää. Luvussa 10 hän sanoo, että "[j]okainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu" (Room. 10:13). Heti perään hän korostaa, ettei kukaan voi huutaa avukseen sitä, johon ei usko, ja ettei kukaan voi uskoa siihen, mistä ei ole kuullut ja ettei kukaan voi kuulla, ellei joku kerro hänelle (Room. 10:14, 15). Jumalan pelastussuunnitelmassa olemme yhdyslenkkejä, joiden on tarkoitus saavuttaa kadonneita ja tuoda heidän tietoonsa evankeliumin ihanuus.

Todistamme ihmisille siksi, että voimme tarjota heille heidän parhaan mahdollisuutensa. Mikä on osamme Jumalan suunnitelmassa lunastaa ihmiskuku? Kuinka moni on kuullut evankeliumin sinun huuliltasi?

JEESUKSEN ILAHDUTTA- MINEN

Sinulta on varmasti kysytty joskus: ”Miten päiväsi sujuu?” tai ”Onko sinulla kaikki hyvin tänään?” Mitä jos esittäisit tällaisia kysymyksiä Jumalalle? ”Jumala, miten päiväsi sujuu?” Millaisen vastauksen luulisit saavasi? Ehkä vastaus kuuluisi jotenkin näin: ”Päiväni on ollut erittäin vaikea. Kyyneleet täyttivät silmäni niillä tuhansilla pakolaisleireillä, jotka olivat täynnä viluisia, nälkäisiä ja itkeviä lapsia. Kävelin maailman ahtaimmin asuttujen kaupunkien kaduilla ja itkin köyhien ja kodittomien kanssa. Sydämeni särkyi hyväksikäytettyjen naisten ja pelokkaiden lasten tähden, joita myytiin seksiorjiksi. Sain todistaa sodan hävityksen, luonnonkatastrofien tuhoavat seuraukset ja vammauttavien ja tappavien sairauksien mukanaan tuoman tuskan.” Vastaisitko kysymällä: ”Mutta Herra, onko mitään, mikä saa sinut riemuitsemaan? Onko mitään, mistä sydämesi iloitsee? Onko mitään, mikä saa sinut laulamaan?”

Lue Luuk. 15:6, 7, 9, 10, 22-24, 32. Miten kertomukset päättyvät? Mitä niiden päätökset paljastavat sinulle Jumalasta?

Koko taivas riemuitsee, kun kadonneet löytyvät. Maailmassa, joka on täynnä tauteja, katastrofeja ja kuolemaa, voimme ilahduttaa Jumalan sydäntä jakamalla hyvän uutisen pelastuksesta toisten kanssa. Yksi suurimpia motivaatiotekijöitä Kristuksen rakkaudesta kertomiseen on tieto siitä, että se ilahduttaa Jumalan sydäntä. Aina kun tuomme ilmi hänen rakkauttaan, koko taivas laulaa.

Lue Sef 3:17. Mikä on Herramme reaktio, kun vastaanotamme hänen pelastavan armonsa?

Kuvittele seuraava tilanne: todistuksesi seurauksena joku mies, nainen, poika tai tyttö vastaanottaa Jeesuksen henkilökohtaisena Vapahtajanaan. Jeesus iloitsee. Koko taivas puhkeaa laulamaan mukaansatempaavaa laulua, ja voimallinen Pelastajamme iloitsee kääntyneestä yksilöstä laululla. Mikä voisi olla palkitsevampaa tai antoisampaa kuin se, että tietää oman todistuksen ilahduttavan Jumalan sydäntä tässä surun maailmassa?

ANTAMALLA KASVAA

Kuollutmeri on matalin kohta maailmassa. Sen pinta on 423 metriä merenpinnan alapuolella, mikä tekee siitä maailman matalimmassa paikassa sijaitsevan meren. Jordanjoki virtaa Gennesaretinjärvestä ja kiemurtelee Jordaninlaakson läpi Kuolleeseenmereen, johon virtaus päättyy.

Kuuma, kuiva erämaailmasto, jossa auringonvalo on polttavaa, saa veden haihtumaan melko nopeasti. Koska Kuolleenmeren suola- ja mineraalipitoisuus on korkea (33,7 %), sen vedessä ei voi juuri mikään elää. Siellä ei ole kaloja, eikä kasveja; vain joitakin mikrobeja ja bakteereita merenpohjassa.

Kristillisessä elämässämme on myös näin. Jos elämäämme virrannut Jumalan armo ei virtaa meiltä eteenpäin toisille ihmisille, jääme pysähtyneeseen tilaan ja meistä tulee yhtä elottomia kuin Kuolleestamerestä. Kristittyinä meidän ei tulisi elää näin.

Lue Joh. 7:37, 38 ja Luuk. 6:38. Kuolleenmeren vertauksen mielessä pitäen mikä on luonnollinen seuraus siitä, kun uskovat vastaanottavat elävän veden raikaita virtoja Kristukselta?

”Jumala olisi voinut saavuttaa tarkoituksensa ja pelastaa syntisiä ilman meidän apuammekin, mutta jotta luonteemme voisi kehittyä Kristuksen luonteen kaltaiseksi, meidän on otettava osaa hänen työhönsä. Päästäksemme kerran hänen iloonsa – iloon nähdä hänen uhrinsa välityksellä lunastettuja sieluja – meidän täytyy osallistua hänen työhönsä heidän vapauttamisekseen.” (4AO 113.)

”Niiden, jotka haluavat olla voittajia, on astuttava ulos itsekokeskeisyydestään; ainoa tapa, jolla tämä suuri asia voidaan saada aikaan, on se, että alamme vahvasti kiinnostua toisten pelastuksesta.” (FE 207.)

Me kasvamme samalla kun kerromme toisille, mitä Kristus on tehnyt elämässämme. Jos ajattelemme kaikkea sitä, mitä olemme saaneet Kristuksessa, mikä muu kuin mitä viheliäisin itsekkyyys voisi estää meitä jakamasta toisten kanssa sen, mitä olemme itse saaneet? Jos emme kuitenkaan kerro uskostamme toisille, hengellisestä elämästämme tulee yhtä seisahtanutta kuin Kuollutmeri.

Millaisia omat kokemuksesi ovat olleet todistaessasi toisille, rukoillessasi heidän kanssaan ja palvellessasi heitä?

USKOLLISUUS KRISTUKSEN KÄSKYLLE

Uskollisuus Kristukselle vaatii sitoutumista hänen tahtonsa noudattamiseen. Se vaatii kuuliaisuutta hänen käskyilleen. Siitä seuraa, että ihmisen sydäimestä löytyy sama halu kuin Kristuksella on pelastaa kadonneita. Tärkeiksi tulevat asiat, joita Kristus pitää tärkeinä.

Lue 1. Tim. 2:3, 4, RK 2012 ja 2. Piet. 3:9. Mitä jakeet kertovat Jumalan sydäimestä? Mikä on hänelle tärkeintä?

Jumalalla on palava halu pelastaa ihmisiä. Mikään muu ei ole hänelle niin tärkeää. Hänen harras tahtonsa on, että ”kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden” (1. Tim. 2:4). Hän ”ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät” (2. Piet. 3:9). Tähän tekstiin viitaten *The SDA Bible Commentary* mainitsee, että kreikan kielen tahtomista tarkoittava sana *būlōmai* ilmaisee ”mielen taipumusta, kuten ’halua’ tai ’kaipausta’”. Selitysteos tekee myös valaisevan huomion pienestä ”vaan”-sanasta. Sitä käytetään tässä ”asettamaan vastakkain virheelliset Jumalan luonteesta tehdyt johtopäätökset, joissa ajatellaan hänen ehkä haluavankin joidenkin tuhoutuvan, ja se totuus, että hän toivoo kaikkien pelastuvan” (7BC 615). Kristuksen käsky meille osallistua hänen työhönsä hänen rakkautensa, armonsa ja totuutensa todistajina kumpuaa hänen halustaan pelastaa koko ihmiskunta.

Lue Ap. t. 13:47 ja vertaa kohtaan Jes. 49:6. Kenelle jae oli alun perin tarkoitettu? Miten apostoli Paavali soveltaa sitä?

Joskus Vanhan testamentin profetioilla on useampi sovellus. Apostoli Paavali ottaa profetian, jolla viitattiin alun perin Israeliin ja profeetallisesti Messiaaseen (ks. Jes. 41:8; Jes. 49:6 ja Luuk. 2:32), ja soveltaa jaetta Uuden testamentin seurakuntaan. Jos seurakunta laiminlyö tai vähättelee Kristuksen käskyä, se menettää olemassaolonsa tarkoituksen, eikä se täytä profeetallista kutsumustaan maailmaa kohtaan.

Millaiset vaarat uhkaavat seurakuntaa, jos se muuttuu niin sisäänpäin lämpiäväksi, että se unohtaa, mikä sen tarkoitus alun alkaen oli?

RAKKAUS MOTIVOI

Tällä viikolla olemme keskittyneet vastaamaan kysymykseen: ”Miksi todistaa?” Olemme oppineet, että kertoessamme uskostamme meillä on ilo tehdä yhteistyötä Jumalan kanssa hänen lähetystehtävässään pelastaa maailma. Todistuksemme hänen rakkaudestaan tarjoaa ihmisille mahdollisuuksia pelastua, sillä he näkevät selkeämmin hänen armonsa ja totuuden.

Todistaminen on myös yksi Jumalan keinoista kasvattaa meitä hengellisesti. Jos olemme hiljaa siitä, mitä Kristus on tehnyt meille, emmekä kerro toisille, aito hengellinen elämä kuihtuu meistä.

Todistaminen yhdistää sydämemme Herran sydämeen – hänen, joka kaippaa nähdä koko ihmiskunnan pelastuvan. Todistaminen on kuuliaisuutta hänen käskylleen. Tämän päivän osuudessa paneudumme siihen, mikä on kaiken todistamisen tärkein motiivi.

Lue 2. Kor. 5:14, 15, 18-20. Mikä motivoi Paavalia kestämään koettelemuksia, vaikeuksia, vastoinkäymisiä ja ahdinkoa evankeliumin tähden? Mistä löydämme saman motivaation palvella Kristusta?

Apostoli Paavalia motivoi rakkaus. Ihminen voi tehdä rakkauten tähden asioita, joita hän ei tekisi mistään muusta syystä. Kun apostoli julistaa: ”Kristuksen rakkaus pakottaa meitä”, hän lausuu iankaikkisen totuuden. Sana ”pakottaa” tarkoittaa ’vaatii’, ’yllyttää’, ’ohjaa’ tai ’motivoi suuresti’. Kristuksen rakkaus hallitsi Paavalin tekoja ja motivoi hänet todistamaan. Kutsumuksessaan lannistumattomana ja määrätietoisena hän kertoi pelastussuunnitelmasta kautta koko Välimeren alueen.

”Rakkauten täytyy saada sijaa sydämessä. Tunnollisen kristityn toiminnan vaikuttimena on syvä rakkaus Mestariinsa. Rakkaudesta Kristukseen versoo hänen epäitsekäs kiintymyksensä veljiään kohtaan.” (KI 401.)

Kun todella ymmärrämme sen suuren uhrauksen, jonka Kristus teki puolestamme, hänen rakkautensa täyttää meidät, ja meidän on suorastaan pakko kertoa toisille, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 11–15 tai *Apostolien teot*, s. 11–16 ja *Alfa ja omega*, osa 5, s. 369–376 tai *Aikakausien Toivo*, s. 788–795 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 611–615.

Uuden testamentin seurakunta oli vaarassa olla ymmärtämättä oman olemassaolonsa tarkoitusta. Ellen G. White kuvailee vaaraa näin: ”Jerusalem seurakuntaa kohdannut vaino johti siihen, että evankeliumin työ jatkui entistäkin ponnekkaampana. Sananjulistus oli menestynyt tuossa paikassa, ja oli olemassa vaara, että opetuslapset jäisivät sinne liian pitkäksi aikaa eivätkä muistaisi, että Vapahtaja oli käsenyt heidän mennä kaikkeen maailmaan. He unohtivat, että voimaa pahan vastustamiseen saadaan parhaiten ulospäin suuntautuvalla toiminnalla, ja alkoivat ajatella, ettei heillä ollut tärkeämpää tehtävää kuin suojella Jerusalem seurakuntaa vihollisten hyökkäyksiltä. Sen sijaan, että he olisivat opettaneet uusia käännynnäisiä viemään evankeliumia niille, jotka eivät olleet sitä kuulleet, heitä uhkasi vaara, että he valitsisivat suunnan, joka johtaisi kaikki tyytymään jo saavutettuihin tuloksiin.” (6AO 75.)

Keskustelunaiheita:

1. Tutki huolella yllä olevaa lainausta Ellen Whitelta, varsinkin viimeistä virkettä. Miksi meidän on tänäkin päivänä oltava tietoisia tästä samasta vaarasta? Miksi tällainen asenne olisi niin järkyttävän väärin kohtaamiemme lähetyshaasteiden edessä?

2. Miksi jokainen evankeliumi päättyy samanlaiseen käskyyn? Lue Matt. 28:18–20; Mark. 16:15, 16; Luuk. 24:46–49 ja Joh. 20:21. Mitä käsky tarkoitti ensimmäisen vuosisadan uskoville? Mitä sen tulisi tarkoittaa meille tämän päivän ihmisille?

3. Voiko todistamisesta ja palvelemisesta tulla joissakin tilanteissa aidon hengellisyuden korvikkeita? Jos voi, niin miten? Miten voimme varoa tätä ansaa?

4. Keskustelkaa vastauksistanne tiistain tutkisteluosuuden viimeiseen kysymykseen koskien sitä, miten todistaminen ja palveleminen ovat vaikuttaneet hengelliseen kasvuusi. Mitä sellaista olet oppinut, joka voisi auttaa toisiakin? Millaisia virheitä olet tehnyt, ja miten voisit niistä oppineena auttaa toisia välttämään niitä?

Valloittavat todistajat: henkilökohtaisen todistuksen voima

”Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.” (Ap. t. 4:20.)

Avaintekstit:
Mark. 5:15–20;
Mark. 16:1–11;
Ap. t. 4:1–20;
1. Joh. 1:1–3;
Gal. 2:20;
Ap. t. 26:1–32.

Henkilökohtaisessa todistuksessa on erityistä voimaa. Kun Kristuksen rakkaus on lämmittänyt sydämemme ja hänen armonsa on muuttanut meitä, meillä on jotakin merkityksellistä sanottavaa hänestä. On aivan eri asia kertoa siitä, mitä Jeesus on tehnyt jonkun toisen hyväksi kuin kertoa siitä, mitä hän on tehnyt meille henkilökohtaisesti.

Henkilökohtaista kokemusta vastaan on vaikea keksiä vastaväitteitä. Ihmiset voivat kiistellä teologiasta, johon uskot, tai tavastasi tulkita jotakin tekstiä, he voivat jopa pilkata uskontoa yleensä, mutta silloin kun ihminen kertoo: ”Olin ennen toivoton, mutta nyt minulla on toivo; olin täynnä syyllisyyttä, mutta nyt minulla on rauha; koin elämän tarkoituksettomana, mutta nyt olen löytänyt sen tarkoituksen”, jopa epäilijät ovat vaikuttuneita evankeliumin voimasta.

Vaikka jotkut ihmiset saattavat kokea yhtäkkisen ja dramaattisen kääntymyksen, kuten apostoli Paavali Damaskoksen tiellä, useimmiten kääntymys on sen seurausta, että ihminen alkaa yhä enenevässä määrin huomata, miten kallisarvoinen Jeesus on, ja hän alkaa arvostaa tämän ihmeellistä armoa ja tuntee suurta kiitollisuutta siitä pelastuksesta, jota Jeesus niin vapaasti tarjoaa. Kristus saa meidät radikaalilla tavalla kohdentamaan elämämme päämäärät uusiin asioihin. Juuri tällaista todistusta maailma niin epätoivoisesti tarvitsee ja kaippaa.

11.7. Pääkonferenssin ulkolähetysten erityisuhrilahja: Lähetystyön tukeminen
Tämä tutkistelu on sapatiksi 11.7.2020

EPÄTODEN- NÄKÖINEN TODISTAJA

Lue Mark. 5:15-20. Miksi Jeesus lähetti miehen Dekapoliin alueelle todistamaan perheelleen ja ystävilleen mieluummin kuin piti tämän lähellään niin että olisi voinut ravita tätä tämän juuri löytämässä uskossa?

Sana *Dekapolis* muodostuu kahdesta sanasta: *deka*, joka tarkoittaa 'kymmenen', ja *polis*, joka tarkoittaa 'kaupunki'. Dekapoliin alue oli 10 kaupungin muodostama alue Gennesaretinjärven rannalla ensimmäisellä vuosisadalla. Kaupunkeja yhdisti sama kieli ja kulttuuri. Monet alueella tunsivat riivatun miehen. Hän oli saanut heidät pelon valtaan ennustamattomalla, väkivaltaisella käytöksellään. Jeesus näki miehessä ihmisen, joka kaipasi jotakin parempaa, joten hän ihmeen kautta vapautti miehen hengistä, jotka piinasivat tätä.

Kun kaupunkilaiset kuulivat, että Jeesus oli sallinut pahojen henkien siirtyä heidän sikalaumaansa ja että siat olivat juosseet jyrkän teeltä veteen, he tulivat katsomaan, mitä oli tekeillä. "He tulivat Jeesuksen luo ja näkivät pahojen henkien vaivaaman miehen istuvan siellä. Mies, jossa oli ollut legioonan henkiä, istui vaatteet yllään ja täydessä järjessään. Tämä sai heidät pelon valtaan." (Mark. 5:15.) Mies oli jälleen eheä – fyysisesti, henkisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti. Evankeliumin ydin on siinä, että se eheyttää synnin rikkomia ihmisiä siihen täyteyteen, jota varten Kristus on heidät luonut.

Olisiko näiden 10 kaupungin tavoittamiseen voinut löytyä parempaa ihmistä kuin tämä muutoksen kokenut riivattu mies, joka pystyi todistamaan koko alueella? Ellen White ilmaisee asian hyvin: "Kristuksen todistajina meidän on kerrottava mitä tiedämme, mitä itse olemme nähneet ja kuulleet ja tunteneet. Jos olemme seuranneet Jeesusta askel askeleelta, niin voimme oikein yksityiskohtaisesti kertoa tiestä, jota hän on meitä johdattanut. Voimme kertoa, kuinka olemme koetelleet hänen lupauksiaan ja havainneet ne luotettaviksi. Voimme kertoa siitä, mitä olemme kokeneet Kristuksen armosta. Tällaista todistusta Herra odottaa, ja sen puutteessa maailma joutuu perikatoon." (4AO 293.) Jumala käyttää usein epätodennäköisiä todistajia, jotka hänen armonsä on muuttanut, vaikuttaakseen maailmaamme.

Mitä kerrot toisille siitä, miten tulit uskoon? Mitä annettavaa sinulla olisi jollekulle kääntymättömälle, joka voisi hyötyä kokemuksesi kuulemisesta?

YLÖS- NOUSSEEN KRISTUKSEN JULISTA- MINEN

Oli varhainen sunnuntaiaamu. Kaksi Mariaa kiirehti Kristuksen haudalle. Heidän tarkoituksenaan ei ollut kysyä häneltä mitään, sillä mitä kuollut mies olisi voinut heille antaa. Heidän nähdessään Jeesuksen viimeksi tämän ruumis oli ollut veren tahrima, ruhjottu ja särkynyt. Ristin tapahtumat olivat syöpyneet syvälle heidän mieleensä. Nyt he tekivät vain velvollisuutensa. Surullisina he tulivat haudalle palsamoimaan Jeesuksen ruumista. Alakulon synkät varjot lankesivat heidän ylleen tuossa toivottamassa pimeydessä. Tulevaisuus näytti epävarmalta eikä tarjonnut juurikaan toivoa.

Kun naiset saapuivat haudalle, he säikähtivät löytäessään sen tyhjänä. Matteus kertoo ylösnousemusaamun tapahtumista näin: "Enkeli kääntyi naisten puoleen ja sanoi: 'Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista - -.'" (Matt. 28:5, 6.)

Naiset olivat nyt pakahtua riemusta. Heitä varjostaneet surun pilvet hälvenivät ylösnousemusaamun sarastavan auringonvalon tieltä. Heidän surun yönsä oli ohi. Ilo loisti heidän kasvoiltaan, ja itku ja valitus vaihtuivat ylistyslauluihin.

Lue Mark. 16:1-11. Miten Maria reagoi saatuaan selville, että Kristus oli noussut kuolleista?

Kohdattuun ylösnouseen Kristuksen Maria juoksi kertomaan asiasta. Hyvät uutiset ovat jakamista varten, eikä Maria pystynyt olemaan hiljaa. Kristus eli! Hänen hautansa oli tyhjä, ja maailman oli saatava tietää se. Myös meidän, kun olemme jossakin matkamme varrella kohdanneet ylösnouseen Kristuksen, on juostava kertomaan siitä, sillä hyvät uutiset ovat jakamista varten.

On erikoista, että vaikka Jeesus oli kertonut opetuslapsilleen monet kerrat, mitä tulisi tapahtumaan - miten hänet surmattaisiin ja miten hän nousisi kuolleista - nämä Jeesuksen itsensä erityisesti valitsevat miehet kieltäytyivät uskomaan Marian todistusta. "He eivät kuitenkaan uskoneet, kun kuullivat, että Jeesus eli ja että Maria oli nähnyt hänet." (Mark. 16:11.) Jos siis Jeesuksen omat opetuslapset eivät heti uskoneet, meidän ei tulisi yllättyä, jos muutkaan eivät heti vastaanota sanojamme.

Milloin todistuksesi on viimeksi torjuttu tyylysti? Miten reagoit torjuntaan? Mitä opit kokemuksesta?

**MUUTTU-
NEELLA
ELÄMÄLLÄ
ON VAIKU-
TUSTA**

”Kun neuvoston jäsenet näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja totesivat heidät oppimattomiksi kansanmiehiksi, he olivat ihmeissään. He tunsivat nämä Jeesuksen seuralaisiksi[.]” (Ap. t. 4:13.)

Uuden testamentin seurakunnat lähtivät räjähdysmäiseen kasvuun. Helluntaipäivänä kastettiin yhdellä kertaa 3 000 ihmistä (Ap. t. 2:41). Seurakuntaan liittyi tuhansia lisää vain muutaman viikon kuluttua (Ap. t. 4:4). Pian vallanpitäjät huomasivat, mitä oli tekeillä. Nämä Uuden testamentin uskovat olivat viettäneet aikaa Kristuksen kanssa. Heidän elämänsä oli muuttunut. Kristuksen armo oli muuttanut heitä, eivätkä he voineet olla enää hiljaa.

Lue Ap. t. 4:1-20. Mitä tässä tapahtui? Mitä tapahtui, kun neuvoston jäsenet yrittivät vaientaa Pietarin ja Johanneksen? Miten nämä reagoivat?

Nämä uskovat olivat uusia luomuksia Kristuksessa, ja heillä oli tarinansa kerrottavana. Pietari, suuriääninen kalastaja, oli Jumalan armosta muuttunut mies. Jaakob ja Johannes, nuorukosen jyllinän pojat, joiden oli vaikea hillitä kiivasta luontoaan, olivat Jumalan armosta muuttuneet. Epäilijä Tuomas muuttui Jumalan armosta. Opetuslapsilla ja alkuseurakunnan jäsenillä oli jokaisella oma tarinansa kerrottavanaan, eivätkä he pystyneet olemaan hiljaa. Huomaa tämä Ellen Whiten vahva lausunto kirjassa *Tie Kristuksen luo*: ”Kun ihminen tulee Kristuksen luo, hänessä herää heti halu kertoa muille, minkälaisen ystävän hän on Jeesuksessa löytänyt. Hän ei voi sulkea itseensä totuutta, joka on pelastukseksi ja pyhitykseksi.” (TKL 76.)

Huomaa myös, mitä uskonnolliset johtajat sanoivat Ap. t. 4:16. He avoimesti tunnustivat tapahtuneen ihmeen, sillä seisoihan parantunut mies siinä heidän edessään. Kaiken tämän nähtyään he silti kieltäytyivät muuttamasta asennettaan. Tällaisesta avoimesta vastustuksesta huolimatta Pietari ja Johannes eivät aikoneet perääntyä todistuksestaan.

Miten Kristuksen tunteminen ja hänestä kertominen liittyvät toisiinsa? Miksi Kristuksen henkilökohtainen tunteminen on niin keskeinen asia siinä, että kykenemme todistamaan hänestä?

KOKEMUK- SEMME JAKAMINEN

Ap. t. 26. luvussa Paavali seisoo vankina kuningas Agrippan edessä. Puhuen suoraan kuninkaalle hän antaa henkilökohtaisen todistuksensa kertoen elämästään niin Jeesuksen seuraajien vainoojana kuin myös kääntymyksensä jälkeisestä elämästään Jeesuksen ja ylösnousemuslupauksen todistajana (Ap. t. 26:8).

Damaskoksen tiellä Herra sanoi Paavalille: ”Minä olen ilmestynyt sinulle, koska olen valinnut sinut palvelijakseni ja todistajakseni, kertomaan siitä, mitä nyt olet nähnyt ja mitä vielä olet näkevä, kun sinulle ilmestyn.” (Ap. t. 26:16.) Uskostamme kertominen on aina voimakas kokemus. Todistaessamme kerromme siitä, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme menneisyydessä, mitä hän tekee elämässämme parhaillaan ja mitä hän tulee tekemään tulevaisuudessa.

Todistamisessa ei ole kyse meistä itsestämme. Kyse on aina Herrasta. Hän on Jumala, joka antaa anteeksi syntimme, parantaa sairautemme, seppelöi meidät armollaan ja rakkautellaan ja ravitsee meidät hyvyydellään (Ps. 103:3-5). Todistaminen on yksinkertaisesti sitä, että kerromme hänen ihmeellisestä armostaan kohdallamme. Todistamme siitä, miten olemme henkilökohtaisesti kohdanneet ihmeellisen armon Jumalan.

Lue 1. Joh. 1:1-3 ja vertaa kohtaan Gal. 2:20. Mitä yhtäläisyyksiä näet? Miten Johanneksen kokemus muistuttaa Paavalin kokemusta?

Vaikka Johanneksella ja Paavalilla oli erilaiset elämäkokemukset, he olivat molemmat kohdanneet Jeesuksen henkilökohtaisesti. Heidän kokemuksensa Jeesuksen yhteydessä eivät olleet vain menneisyydessä koettuja hetkiä, jotka olivat sitten ohi. Kyse oli jatkuvasta, päivittäisestä iloitsemisestä hänen rakkautessaan sekä hänen totuutensa valossa kulemisesta.

Onko kääntyminen koskaan vain jokin menneisyyden tahtuma? Katso, mitä Ellen White kirjoittaa niistä, jotka ajattelivat, että kerran koettu kääntyminen oli ainoa asia, jolla oli merkitystä: ”Aivan kuin se, että he joskus aiemmin ovat tienneet jotakin uskosta, tarkoittaisi sitä, ettei heidän tarvitsisi kääntyä päivittäin uudestaan. Jokaisen meistä tulee joka päivä kääntyä uudelleen.” (4MR 46.)

HENKILÖ- KOHTAISEN TODIS- TUKSEN VOIMA

Apostoli Paavali seisoo Agrippan edessä, joka on juutalaisten kuninkaiden, makkabealaisten, sukulinjan viimeinen kuningas sekä Herodesten hallitsijasuvun viimeinen hallitsija. Agrippa tunnustautui juutalaiseksi, mutta oli sydämeltään roomalainen. (Ks. 6BC 436.) Ikääntynyt, lähetysmatkoillaan uupunut sekä hyvän ja pahan välisessä taistelussa kovia kokenut apostoli seisoo siinä sydän täynnä Jumalan rakkautta ja kasvot säteillen Jumalan hyvyttä. Vaikka hän on kokenut elämässään monenlaisia vainoja ja vaikeuksia, hän julistaa Jumalan hyvyttä.

Agrippa on kyyninen, skeptinen, sydämensä kovettanut mies, joka on piittaamaton minkäänlaisesta aidosta arvojärjestelmästä. Vastakohtana hänelle Paavali on täynnä uskoa, sitoutunut totuuteen ja urhea vanhurskauden puolustaja. Kontrasti näiden kahden miehen välillä tuskin voisi olla ilmeisempi. Kuulustelussaan Paavali pyytää lupaa puhua, ja Agrippa myöntää luvan.

Lue Ap. t. 26:1-32. Miten Paavali todisti Agrippalle? Mitä voimme oppia hänen sanoistaan?

Ystävällisyys avaa sydämiä, kun taas hyökkäävyys sulkee niitä. Paavali on hämmästyttävän hyväntahtoinen Agrippaa kohtaan. Hän kutsuu tätä asiantuntijaksi, joka tuntee ”perin pohjin kaikki juutalaisten säädökset ja kiistakysymykset” (Ap. t. 26:3). Sitten Paavali siirtyy kertomaan kääntymyksestään.

Lue Paavalin kääntymistarina: Ap. t. 26:12-18. Katso, millainen vaikutus kertomuksella on Agrippaan: Ap. t. 26:26-28. Miksi Agrippa reagoi näin? Mikä Paavalin todistuksessa teki häneen vaikutuksen?

Paavalin todistuksella siitä, miten Jeesus oli muuttanut hänen elämänsä, oli voimakas vaikutus jumalattomaan kuninkaaseen. Ei ole tehokkaampaa todistusta kuin ihmisen muuttanut elämä. Jopa jumalattomien kuninkaiden sydäntä koskettaa nähdä armon muuttama elämä. Vaikka meillä ei olisi-kaan yhtä dramaattista kokemusta kuin Paavalilla, voimme silti kertoa toisille, mitä Jeesuksen tunteminen ja hänen virensä kautta saatu lunastus tarkoittaa.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 297–300 tai *Apostolien teot*, s. 330–334.

Kristillisen elämän ydin on suhteemme Jeesukseen, joka on niin rikas ja tyydyttävä, että haluamme kertoa siitä toisille. Niin tärkeää kuin oikea oppi onkin, se ei voi korvata armon ja rakkauden muuttamaa elämää. Ellen White tekee asian yksinkertaisen selväksi todetessaan: ”Vapahtaja tiesi, ettei johdonmukaisinkaan todistelu sulattaisi kovia sydämiä eikä pääsisi tunkeutumaan maailmallisuuden ja itsekkyyden kovan kuoren läpi. Hän tiesi, että opetuslasten täytyi saada apua taivaasta ja että evankeliumi pääsisi vaikuttamaan vain niiden julistamana, joiden sydän oli lämmennyt ja esitys tullut kaunopuheiseksi sen perusteella, että he olivat elävästi tunteet hänet, joka on tie, totuus ja elämä.” (6AO 25.) Toisessa kirjassaan Ellen White lisää vielä tämän voimallisen ajatuksen: ”Kristuksen ihmeellinen rakkaus sulattaa sydämet silloin, kun oppikysymysten teroittaminen ei hyödytä mitään.” (5AO 375.)

On niitä, jotka ajattelevat, että henkilökohtainen todistus tarkoittaa sitä, että he yrittävät vakuuttaa muita niistä totuuksista, joita ovat löytäneet Jumalan sanasta. Vaikka Jumalan sanan totuuksien kertominen sopivassa tilanteessa on tärkeää, henkilökohtaisessa todistuksessa on pikemminkin kyse syillisyydestä vapautumisesta, rauhasta, armosta, anteeksiannosta, voimasta, toivosta ja ilosta, jotka olemme löytäneet iankaikkisen elämän lahjassa, jota Jeesus meille niin avokätisesti tarjoaa.

Keskustelunaiheita:

1. Miksi henkilökohtainen todistuksemme voi vaikuttaa niin voimakkaasti toisiin? Miten muiden todistukset ovat vaikuttaneet sinuun ja omaan kokemukseesi?
2. Miksi päivittäinen kokemus Herran yhteydessä on niin tärkeä ei ainoastaan oman todistuksemme vaan myös henkilökohtaisen uskomme kannalta?
3. Sanallisella todistamisella voidaan tehokkaasti vaikuttaa toisiin, mutta, miksi jumalallisen elämän tulee samaan aikaan olla myös tärkeä osa todistustamme?
4. Esitä henkilökohtainen todistuksesi raamatuntutkisteluryhmällesi. Muista, että olet kertomassa siitä, mitä Kristus on tehnyt hyväksesi ja mitä hän merkitsee sinulle tänä päivänä. Millainen vaikutus Jeesuksella on elämääsi?

Ihmisten näkeminen Jeesuksen silmin

”Jeesus sanoi heille: ‘Lähtekää minun mukaani. Minä teen teistä ihmisten kalastajia.’ (Matt. 4:19.)

Avaintekstit:

Mark. 8:22–26;
Joh. 4:3–34;
Joh. 1:40, 41;
Mark. 12:28–34;
Luuk. 23:39–43;
Ap. t. 8:26–38.

Jeesus on mestari voittamaan ihmisiä. Tarkastelemalla, miten Jeesus toimi ihmisten kanssa, me opimme, miten voimme johtaa toisia tuntemaan Jeesuksen Kristuksen kautta tulevan pelastuksen. Kulkemalla hänen kanssaan Jerusalemin tungokseen asti täysillä kaduilla, Juudean pölyisillä poluilla ja Galilean vihreillä kukkuloilla saamme selville, miten hän paljasti valtakuntansa periaatteita etsiville ihmisille.

Jeesus näki jokaisessa mieheessä ja naisessa valtakuntaansa voitettavan ihmisen. Hän näki kaikki jumalallisen myötätunnon silmin. Hän ei nähnyt Pietaria karskina, kovaäänisenä kalastajana vaan voimallisena evankeliumin julistajana. Hän ei nähnyt Jaakobia ja Johannesta äkkipikaisina, kiivasluontoisina radikaaleina, vaan hänen armonsa innokkaina julistajina. Jeesus näki Magdalan Marian, samarialaisen naisen ja verenvuotoa sairastavan naisen sydämen syvän kaipauksen löytää aitoa rakkautta ja hyväksyntää. Hän ei nähnyt Tuomasta kyynisenä epäilijänä vaan ihmisenä, jolla oli vilpittömiä kysymyksiä. Oli kyseessä sitten juutalainen tai pakana, mies tai nainen, ristillä riippuva ryöväri, sadanpäämies tai pahojen henkien riivaama mies, Jeesus näki heissä heidän Jumalalta saamansa potentiaalin ja katsoi heitä pelastuksen näkökulmasta.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 18.7.2020

TOINEN KOSKETUS

Raamatusta löytyy vain yksi ihme, jonka Jeesus toteutti kahden vaiheen kautta. Kyse on sokean miehen parantamisesta Betsaidassa. Kertomus tarjoaa ajattomia opetuksia Kristuksen seurakunnalle tänä päivänä. Se kuvaa Jumalan suunnitelmaa käyttää jokaista uskovaa tuomaan jonkun toisen Jeesuksen luo. Raamattu kertoo: "He tulivat Betsaidaan. Siellä Jeesuksen luo tuotiin sokea mies ja häntä pyydettiin koskettamaan tätä." (Mark. 8:22.) Kaksi avainsanaa tässä ovat "tuotiin" ja "pyydettiin". Sokea mies ei tullut Jeesuksen luo omin avuin. Hänen ystävänsä näkivät hänen tarpeensa ja toivat hänet. Sokealla ei kenties ollut paljoakaan uskoa, mutta hänen ystävillään oli. He uskoivat, että Jeesus voisi parantaa tämän miehen sokeuden.

Uudessa testamentissa on mainittu noin 25 Jeesuksen tekemää parantamishmettä. Yli puolessa niistä joku sukulainen tai ystävä tuo sairaan Jeesuksen luo parannettavaksi. Monet eivät koskaan tulisi Jeesuksen luo, jos joku, jolla on uskoa, ei toisi heitä. Meidän roolimme on olla "esittelijöitä", jotka tuovat ihmisiä Jeesuksen luo.

Toinen huomionarvoinen sana yllä mainitussa jakeessa on "pyydettiin". Sana voi tarkoittaa myös anomista, rukoilemista tai vetoamista. Kyse oli pehmeästä, ystävällisestä ja nöyrästä pyynnöstä, ei niinkään kovaäänisestä ja vaativasta. Miehen ystävät vetosivat nöyrästi Jeesukseen uskoen, että hänellä oli sekä halu että voima auttaa tätä. Miehellä itsellään ei ehkä ollut uskoa siihen, että Jeesus voisi parantaa hänet, mutta hänen ystävillään oli. Joskus meidän on kannettava toisia Jeesuksen luo omilla uskon siivillämme.

Lue Mark. 8:22-26. Miksi Jeesus paransi sokean miehen kahden vaiheen kautta? Mitä opetuksia kertomuksella on meille Jeesuksen todistajina tänä päivänä?

Onko mahdollista, että mekään emme näe ihmisiä selvästi? Näemmekö mekin heidät joskus pikemminkin "kävelevinä puina", epämääräisinä tummina hahmoina kuin Jumalan valtakunnan tulevina jäseninä? Mikä estää meitä joskus näkemästä ihmisiä selvästi?

Mitä kertomus voi opettaa esimerkiksi siitä, miten sekä lääketieteellä että hengellisellä työllä on paikansa parantumisprosessissa ja työssä kadotettujen hyväksi?

OPPITUNTI HYVÄKSYN- NÄSTÄ

Jeesus opetti opetuslapsilleen, kuinka nähdä ihmiset taivaan silmin. Hän teki sen olemalla itse mallina heille siitä, mitä tarkoittaa nähdä jokainen yksilö uudesta näkökulmasta. Jeesuksen tapa nähdä ihmiset oli mullistava. Hän ei nähnyt ihmisiä sellaisina kuin he olivat, vaan sellaisina, jollaisiksi he voisivat tulla. Aina ollessaan tekemisissä ihmisten kanssa Jeesus kohteli heitä arvokkaasti ja kunnioittaen. Usein hän pääsi yllättämään opetuslapsensa sillä, miten kohteli ihmisiä. Tämä on erityisen totta samarialaisen naisen kohdalla.

Kirjassa *The Archaeological Study Bible* tehdään kiintoisa havainto juutalaisten ja samarialaisten välisistä suhteista: "Samarialaisten ja juutalaisten välinen kuilu sai alkunsa varhaisessa vaiheessa. 2. Kun. 17. luvun mukaan samarialaiset olivat mesopotamialaisten kansojen jälkeläisiä, jotka oli väkisin asetettu asumaan Pohjois-Israeliin maille Assyrian kuninkaan toimesta vuonna 722 eKr. tapahtuneen israelilaisten pakkosiirron jälkeen. He yhdistivät Jahven palvonnan epäjumalien palvontamenoihin." - *The Archaeological Study Bible* (Zondervan Publishing, 2005), s. 1727. Epäjumalien palvontamenojen lisäksi samarialaiset perustivat kilpailevan papisjärjestelmän ja temppelin Garisiminvuorelle. Ottaen huomioon tämän suuren teologisen eron samarialaisiin nähden opetuslapset olivat varmasti hyvin hämmentyneitä Jeesuksen valitessa kulkea Galileaan Samarian kautta. He hämmästyivät siitä, ettei Jeesus antautunut uskonnolliseen väitteeseen. Hän vetosi suoraan samarialaisen naisen kaipaukseen saada hyväksyntää, rakkautta ja anteeksiantoa.

Lue Joh. 4:3-34. Miten Jeesus lähestyi samarialaista naista? Miten nainen reagoi Jeesuksen kanssa käymäänsä keskusteluun? Miten opetuslapset reagoivat tilanteeseen ja kuinka Jeesus laajensi heidän näkökykyään?

Ikuinen opetus, jonka Jeesus halusi opetuslastensa ja jokaisen meistä saavan, on yksinkertaisesti tämä: "Ne, joilla on Kristuksen Henki, näkevät kaikki ihmiset jumalallisen myötätunnon silmin." (Signs 20.6.1892.)

Keitä olet taipuvainen katsomaan halveksuvasti tai ilman kunnioitusta kulttuurisi ja yhteiskuntasi vaikutuksesta? Miksi sinun on muutettava asennettasi, ja miten asenteenmuutos tapahtuu?

SIELLÄ MISSÄ OLET

Joku on osuvasti sanonut: ”Elämässä ainoa paikka, josta voi aloittaa, on se, jossa itse on, sillä muuta paikkaa siihen ei ole.” Jeesus korosti samaa periaatetta julistaessaan: ”Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.” (Ap. t. 1:8.)

Jeesuksen sanoma opetuslapsilleen oli niin yksinkertainen, ettei sitä voinut ymmärtää väärin: aloittakaa sieltä, missä olette. Todista siellä, minne Jumala on sinut istuttanut. Sen sijaan, että haaveilisit paremmista tilaisuuksista, aloita ympärilläsi olevista ihmisistä. Näe jumalallisin silmin itseäsi lähinnä olevat mahdollisuudet!

Sinun ei tarvitse olla maailman koulutetuin, kaunopuheisin tai lahjakkain ihminen. Vaikka tällaiset lahjat oikein käytettyinä saattavatkin olla avuksi, loppujen lopuksi et tarvitse muuta kuin rakkauden Jumalaa ja ihmisiä kohtaan. Jos haluat todistaa, Jumala kyllä avaa sinulle siihen mahdollisuuksia.

Lue Joh. 1:40, 41; Joh. 6:5-11 ja Joh. 12:20-26. Mitä katkelmat kertovat sekä Andreaksen hengellisestä näkökyvystä että hänen suhtautumisestaan todistamiseen?

Voimme ammentaa Andreaksen kokemuksesta paljon. Hän aloitti oman perheensä parista. Ensin hän kertoi Kristuksesta veljelleen Pietarille. Hän loi ystävällisen suhteen pieneen poikaan, joka sitten tarjosi Jeesukselle ainekset ihmeeseen. Lisäksi Andreas tiesi, miten kreikkalaisten kanssa oli meneteltävä. Hän ei väitellyt teologisista kysymyksistä, vaan vaistosi heidän tarpeensa ja esitteli heidät Jeesukselle.

Taito voittaa ihmisiä Kristukselle on taito luoda myönteisiä ja välittäviä suhteita. Ajattele sinulle läheisiä ihmisiä, jotka eivät tunne Jeesusta. Näkevätkö he sinussa ihmisen, joka on myötätuntoinen ja välittävä? Näkevätkö he sinussa sellaista rauhaa ja tarkoitusta, jota itsekin kaipaavat? Onko elämäsi hyvää mainosta evankeliumille? Saamme lisää ystäviä Jumalalle kertomalla ihmisille Jeesuksesta. Sen jälkeen voimme johdattaa heidät tuntemaan lopun ajan totuudet.

Miksi on toisinaan niin vaikeaa johdattaa perheenjäseniä ja sukulaisia Kristuksen luo? Oletko onnistunut kertomaan Jeesuksesta jollekin sukulaisellesi tai läheiselle ystäväillesi?

HANKALIEN IHMISTEN KANSSA TOIMIMINEN

Jeesus oli mestari toimimaan hankalien ihmisten kanssa. Hän osoitti heille hyväksyntää sekä sanoillaan että teoillaan. Hän kuunteli tarkkaavasti heidän huoliaan, esitti heille kysymyksiä ja paljasti pala palalta jumalallisia totuuksia. Hän huomasi kovettuneimpienkin sydänten sisäisen kaipauksen ja näki alhaisimmissakin syntisissä potentiaalia. Jeesukselle kukaan ei ollut evankeliumin ulottumattomissa. Jeesus todellakin uskoi, että "[k]ukaan ei ole langennut niin syvälle, kukaan ei ole niin kurja, ettei hän voisi pelastua Kristuksessa" (4AO 214). Jeesus katsoi ihmisiä erilaisin silmin kuin me muut. Hän näki jokaisessa heijastuksen alkuperäisen luomistyön kunniaa. Hän kohotti ihmisten ajatuksia niin, että he saattoivat nähdä mahdollisuutensa, mitä heistä voisi tulla. Monet päättivätkin toteuttaa Jeesuksen odotukset elämässään.

Lue Matt. 4:18, 19; Mark. 12:28-34; Luuk. 23:39-43. Mitä yhteistä löytyy Jeesuksen vetoamuksista Pietarille ja Andreakselle, nimettömäksi jääneelle kirjanoppineelle ja ristillä riippuneelle ryövärille? Tutki Kristuksen suhtautumista jokaiseen näistä. Mitä huomaat?

Kaikkialla missä Jeesus liikkui, hän näki hengellisiä mahdollisuuksia; mahdollisia Jumalan valtakunnan jäseniä mitä epätodennäköisimmissä paikoissa. Kutsumme tätä kykyä "seurakuntakasvun silmiksi". Tällaiset silmät omaavalla henkilöllä on herkkyys nähdä ihmiset sellaisina kuin Jeesus heidät näki: Jumalan valtakuntaan voitettavissa olevina. Tarvitaan myös "seurakuntakasvun korvia" eli kykyä kuulla ihmisten ääneen lausumattomia tarpeita. Kyse on siitä, että kuuntelemme heidän sydämensä kaipausta niitä asioita kohtaan, joita heiltä puuttuu, vaikka he eivät avoimesti edes ilmaisisi kaipautaan.

Pyydä Herraa tekemään sinut herkäksi Pyhän Hengen toiminnalle lähimmäistesi elämässä. Rukoile, että Jumala voisi koskettaa silmiäsi toisen kerran ja avata ne näkemään hengelliset mahdollisuudet, joita hän tuo päivittäin eteesi todistaa uskostasi toisille. Pyydä näkeviä silmiä ja kuulevaa, herkkää sydäntä ja halukkuutta kertoa toisille Kristuksesta, jonka tunnet ja jota rakastat. Näin pääset elinikäiselle, jännittävälle matkalle. Elämä saa uuden merkityksen. Saat tuntea tyydytystä ja iloa, jota voivat kokea vain ne, jotka tekevät työtä ihmisten pelastamiseksi.

JUMALAN TARJOAMIEN MAHDOL- LISUUKSIEN HAVAITSE- MINEN

Kirja Apostolien teot on täynnä kertomuksia siitä, miten opetuslapset hyödynsivät kaitselmuksen tarjoamat mahdollisuudet Jumalan valtakunnan edistämiseksi. Saamme lukea kievtovia tarinoita alkuseurakunnasta ja siitä, miten se kasvoi kaikista sisäisistä ja ulkoisista haasteista huolimatta.

Esimerkiksi 2. Kor. 2:12, 13 apostoli Paavali kertoo kokemuksestaan Troaksessa: ”Lähdin sitten Troakseen julistamaan Kristuksen evankeliumia, ja siellä minulle avautui ovi Herran työhön. Henkeni ei kuitenkaan saanut rauhaa, kun en tavannut siellä veljeäni Titusta, ja niin jätin hyvästit seurakunnalle ja jatkoin matkaa Makedoniaan.” Jumala avasi ihmeellisellä tavalla Paavalille mahdollisuuden julistaa evankeliumia Euroopassa, ja Paavali tiesi, että ne ovet, jotka Jumala avaa tänään, voivat sulkeutua huomenna. Tarttuen tilaisuuteen ja nähdessä sen mahdollisuudet, hän purjehti heti Makedoniaan.

Uuden testamentin Jumala on avoimen oven Jumala - Jumala joka tarjoaa meille kaitselmuksessaan mahdollisuuksia kertoa uskostamme. Läpi Apostolien tekojen näemme Jumalan toimivan. Ovia avautuu kaupunkeihin, maakuntiin, uusiin maihin ja ennen kaikkea ihmisten sydämeen.

Lue Ap. t. 8:26-38. Mitä jakeet opettavat Filippoksen avoimuudesta Jumalan johdatukselle ja hänen kyvystään vastata Jumalan tarjoamiin mahdollisuuksiin?

”Enkeli ohjasi Filippuksen sellaisen henkilön luo, joka etsi valoa ja joka oli valmis vastaanottamaan evankeliumin. Nykyisinkin enkelit ohjaavat niiden työntekijöiden askelia, jotka antavat Pyhän Hengen pyhittää heidän kielensä ja puhdistaa ja jalostaa heidän sydämensä. Filippuksen luo lähetetty enkeli olisi voinut itse tehdä työn etiopialaisen hyväksi, mutta Jumala ei työskentele sillä tavalla. Hänen suunnitelmansa mukaan ihmisten tulee työskennellä lähimmäistensä hyväksi.” (6AO 78.)

Jos meillä on kuulevat korvat ja näkevät silmät, näkymättömät enkelit ohjaavat meitäkin tavoittamaan totuuden etsijöitä Jumalan valtakunnan totuuksilla.

Huomaa, miten keskeisellä sijalla Raamattu oli tässä kertomuksessa, ja miten tärkeää tässä tilanteessa oli se, että se, joka tunsikin kirjoitukset, myös selitti niitä. Mitä opetuksia tästä löytyy meille?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 74–79 tai *Apostolien teot*, s. 80–86.

Kaikkialla ympärillämme ihmiset etsivät ikuisuusasioita. Kuten Jeesus niin osuvasti sanoi: ”Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän.” (Matt. 9:37.) Ongelma ei ollut sadossa. Taivaallisen voitelun saanein silmin Jeesus näki runsaan sadon siellä, missä opetuslapset näkivät vain vastustusta. Mikä oli Kristuksen ratkaisu ongelmaan? ”Pyytäkää siis Herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen.” (Matt. 9:38.) Ratkaisu on rukoilla Jumalaa lähettämään sinut korjaamaan hänen satoaan.

Miksi et rukoilisi seuraavaa rukousta? ”Herra, olen valmis käytettäväksi valtakuntasi edistämiseen. Aukaise silmäni, että voisin nähdä kaitselmuksesi tarjoamat mahdollisuudet, joita avaat eteeni päivittäin. Opetä minua olemaan herkkä ympärilläni olevien ihmisten tarpeille. Autä minua puhumaan toivon ja rohkaisun sanoja ja jakamaan sinun rakkauttasi ja totuuttasi niiden kanssa, joita päivittäin kohtaän.” Jos rukoilet tämän rukouksen, Jumala tulee käyttämään elämääsi suurenmoisella tavalla.

Keskustelunaiheita:

1. Jos olet työskennellyt ihmisten tuomiseksi Jeesuksen luo, tiedät, ettei se aina ole helppoa. Vain Jumala voi kääntää ihmisen sydämen, mutta viisaudessaan hän on valinnut käyttäät meitä tuossa prosessissa. Jo yhden eteen tehtävä työ vaatii aikaa, ponnistelua, kärsivällisyyttä, ylhäältä saatua rakkautta. Mitä sellaisia valintoja voit tehdä, jotka auttavat kuolettaamaan itsesi, jotta voit olla tehokas Kristuksen todistaja?

2. Keitä sellaisia ihmisiä kohtaät elämässäsi, jotka eivät tunne Herraa? Mitä olet tehnyt, teet parhaillaan tai mitä sinun pitäisi tehdä todistaaksesi heille?

3. Ajattele Saul Tarsolaista. Tässä on mitä epätodennäköisin ihminen kääntymään! Kuitenkin tiedämme, mitä hänelle tapahtui. Mitä tämän pitäisi kertoa meille siitä vaarasta, että liian nopeasti tuomitsemme toiset heistä saamamme ulkoisen vaikutelman perusteella?

4. Kun pidämme mielessämme Saulin tarinan, miten tulkitsemme Matt. 7:6 kaltaisia tekstejä: ”Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkää heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaa niitä jalkoihinsa ja käy teidän kimppuunne ja raatele teitä.”?

Rukouksen voima: esirukous toisten puolesta

*”Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa tois-
tenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous
on voimallinen ja saa paljon aikaan.” (Jaak. 5:16.)*

Avaintekstit:

Ilm. 12:7-9;
Ef. 6:12;
Hepr. 7:25;
Ef. 1:15-21;
Dan. 10:10-14;
1. Joh. 5:14-16.

Uuden testamentin seurakunnan jäsenet tunsivat, miten suuri tarve heillä oli rukoilla.

”Kun he olivat päättäneet rukouksensa, vavahti paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täyttivät Pyhästä Hengestä ja julistivat rohkeasti Jumalan sanaa.” (Ap. t. 4:31.) Huomaa, että opetuslapset rukoilivat. He täyttivät Pyhällä Hengellä, ja sitten he julistivat Jumalan sanaa rohkeasti ja suurella varmuudella.

Heidän rukouksensa, Pyhällä Hengellä täyttymisensä ja Jumalan sanan rohkean julistamisen välillä oli suora yhteys. ”Opetuslapset – eivät pyytäneet siunausta vain itselleen. Heidä painoi sielujen pelastuksen taakka. He käsittivät, että evankeliumi oli vietävä kaikkeen maailmaan, ja he anoivat voimaa vedoten Kristuksen lupaukseen.” (6AO 29.)

Kun etsimme Jumalaa ja rukoilemme toisten puolesta, Jumala tekee työtään sydämessämme vetäen meitä lähemmäksi häntä. Hän antaa meille viisautta johdattaa toisia hänen valtakuntaansa (Jaak. 1:5.) Hän tekee myös voimallisesti työtään heidän elämässään vetääkseen heitä puoleensa tavoilla, joita emme voi nähdä tai täysin ymmärtää (1. Joh. 5:14-17).

KOSMINEN TAISTELU

Vertaa toisiinsa Ilm. 12:7-9; Ef. 6:12 ja 2. Kor. 10:4. Miten raamatunpaikat vaikuttavat käsityksemme esirukouksesta?

Raamattu raottaa näkyvän ja näkymättömän maailman välistä verhoa. Käynnissä on hyvän ja pahan, vanhurskauden voimien ja pimeyden voimien, Kristuksen ja Paholaisen välinen taistelu. Tässä kosmisessa konfliktissa Jumala kunnioittaa ihmisen vapautta. Hän ei koskaan manipuloi ihmisen tahtoa tai pakota tämän omaatuntoa. Hän lähettää Pyhän Henkensä vakuuttamaan ihmiset jumalallisesta totuudesta (Joh. 16:7, 8). Taivaalliset enkelit tulevat mukaan taisteluun vaikuttaakseen ihmisten ikuisiksi parhaaksi (Hepr. 1:14). Jumala myös järjestää ihmisten elämään kaitselmuksellisia tapahtumia johtaakseen heitä luokseen.

Jumala ei kuitenkaan pakota omaatuntoa. Voimakeinojen käyttäminen on Jumalan valtakunnalle vierasta. Pakottaminen on vastoin rakkauden periaatetta, jonka varassa Jumalan hallinto lepää. Siksi rukous on niin merkityksellistä. Vaikka Jumala tekee kaikkensa tavoittaakseen ihmisiä jo ennen kuin rukoilemme heidän puolestaan, rukouksemme vapauttavat Jumalan suunnattoman voiman. Hän kunnioittaa valinnanvapauttamme rukoilla jonkun toisen puolesta. Hyvän ja pahan välisen taistelun valossa hän voi kuitenkin tehdä enemmän silloin, kun rukoilemme kuin jos emme tee niin.

Mieti seuraavaa ajatusta huolella: ”Osana Jumalan suunnitelmaa on antaa vastauksena uskon rukoukseen sellaista, mitä hän ei antaisi, jos emme rukoilisi.” (8AO 39.) Suuressa taistelussa hyvän ja pahan välillä rukouksella on vaikutusta. Kun rukoilemme jonkun sellaisen puolesta, joka ei tunne Kristusta, rukouksemme avaa jumalallisen siunauksen kanavia kyseisen ihmisen elämään. Jumala kunnioittaa valintaamme rukoilla heidän puolestaan ja työskentelee yhä voimallisemmin heidän puolestaan.

Tutkiessamme aihetta ”esirukous”, meidän on nöyrästi tunnustettava, ettemme täysin ymmärrä Jumalan toimintaa, mutta tämä ei saisi estää meitä jatkuvasti ottamasta osaa siunauksista, joita rukous tarjoaa meille ja toisille.

Miksi ajattelet Jumalan toimivan voimallisemmin silloin, kun rukoilemme, kuin silloin, kun laiminlyömme rukouksen?

JEESUS: VOIMAL- LINEN ESIRUKOI- LIJA

**Lue Luuk. 3:21; 5:16 ja 9:18. Millainen yhteys Jeesuk-
sen rukouselämällä oli hänen työnsä tehokkuuteen?**

Jeesuksen elämä oli jatkuvaa yhteyttä Isään. Kasteensa aikaan, kun Jeesus oli aloittamassa messiaanisen työnsä, hän rukoili jumalallista voimaa toteuttaakseen taivaallisen kutsuksensa. Pyhä Henki antoi hänelle voiman tehdä Isän tahdon ja täyttää tehtävän, joka häntä odotti. Oli kyse sitten viiden tuhannen ihmisen ruokkimisesta, spitaalisten parantamisesta tai riivattujen vapauttamisesta, Jeesus ymmärsi, että hyvän ja pahan välisessä taistelussa rukous on voimallinen ase sodittaessa helvetin voimia vastaan. Se on taivaan säättämä tapa yhdistää avuttomuutemme ja heikkoutemme Jumalan kaikkivoipuuteen. Siten voimme lähestyä Jumalaa, joka yksin voi koskettaa niitä, joiden puolesta rukoilemme.

Lue Luuk. 22:31-34 ja Hepr. 7:25. Minkä lupauksen Jeesus antoi Pietarille valmistaakseen tätä niitä kiusauksia vastaan, joita tämä pian kohtaisi? Minkä lupauksen Jeesus antaa jokaiselle meistä, kun kohtaamme kiusauksia?

Tehokkaasti ihmisiä Kristukselle voittavat ovat rukouksen miehiä ja naisia. Jeesus rukoili Pietarin puolesta nimeltä. Hän vakuutti Pietarille, että tämän suurimman kiusauksen hetkellä hän rukoilisi tämän puolesta. Paholainen ymmärsi hyvin Pietarin potentiaalini Jumalan valtakunnan edistämisessä. Hän aikoi tehdä kaikkensa tuhotakseen Pietarin myönteisen vaikutuksen kristillisessä seurakunnassa. Kuitenkin Pietarin kohdatessa kiusauksia Jeesus rukoili tämän puolesta, ja Herran rukouksiin vastattiin. Miten henkeäsalpaavaa onkaan tajuta, että Pelastaja rukoilee myös meidän puolestamme. Hän kutsuu meitä liittymään esirukoustyöhön ja nostamaan ihmisiä nimeltä mainiten hänen valtaistuimensa eteen.

Jatkamalla rukousta sinnikkäästi tunnustamme täydellisen riippuvuutemme siitä, että vain Jumala voi kurkottaa niiden puoleen, joiden puolesta rukoilemme.

Kenen puolesta rukoilet tällä hetkellä? Miksi on tärkeää olla luovuttamatta, vaikuttipa tilanne kuinka hankalalta tahansa?

PAVALIN ESIRUKOUK- SET

Esirukous on raamatullista. Koko evankelioimistyönsä ajan Paavali rukoili uusien käännynnäisten puolesta niissä seurakunnissa, joita hän perusti. Paavali uskoi, että rukousten ansiosta jotakin sellaista tapahtuisi, jota ei tapahtuisi, jos hän ei rukoilisi. Vaikka hän oli erossa niistä, joita rakasti, hän ymmärsi, että heidän sydämensä voisivat kohdata heidän rukoillessaan toistensa puolesta.

Lue Ef. 1:15-21. Listaa alla oleville riveille ne pyynnöt, joita Paavali esitti Jumalalle efesolaisten puolesta. Mitä hän erityisesti pyysi Jumalaa antamaan heille?

Paavalin rukous efesolaisten puolesta on merkillepantava. Hän rukoili, että Jumala antaisi heille viisautta ja hengellistä näkökykyä, että hän valaisisi heidän mieltensä jumalallisilla totuuksilla ja antaisi heille ikuisen elämän toivon. Hän rukoili myös, että he saisivat kokea Jumalan ihmeellisen voiman elämässään. Jumala on niin voimallinen, niin mahtava, että hän herätti Jeesuksen kuolleista, ja tuo tapahtuma luo pohjan heidän ikuisen elämän toivolleen hänessä. Rukouksessaan hän muistuttaa heitä heidän äärettömän rikkaasta perintöosastaan, joka heillä on pyhien joukossa. Efeson kristityt varmasti rohkaistuivat saadessaan tietää, että Paavali rukoili heidän puolestaan ja mitä hän heille rukoili.

Lue Fil. 1:3-11. Huomaa Paavalin rukouksen sävy. Mitä sinusta tuntuisi, jos olisit Filippiin seurakunnan jäsen ja saisit Paavalilta tällaisen kirjeen, jossa hän kertoo rukoilevansa puolestanne ja myös rukouksensa sisällön? Mitä lupauksia kirjeen sanoista löytyy? Millaisia kehotuksia se myös sisältää?

Tämä on yksi Raamatun kohottavimmista ja rohkaisevimmissa kohdista täynnä lupauksia, mutta se sisältää myös kutsun täytyä Jeesuksen tuntemisesta saatavalla rakkaudella, ymmärryksellä ja arvostelukyvyllä, jotta voisimme olla kaikkea sitä, mitä Jumala on tarkoittanutkin meidän hänessä olevan.

NÄKYMÄT- TÖMÄT VOIMAT TYÖSSÄÄN

Esirukous on voimakas ase hyvän ja pahan välisessä sodassa, jota kutsumme suureksi taisteluksi. Yksi selkeimmistä ilmoituksista tästä taistelua löytyy Danielin kirjan 10. luvusta.

Muistamme profeetta Jeremian ennustuksen siitä, että juutalaiset olisivat babylonialaisten vankeina 70 vuotta. Danielin elämän ehtopuolella tuo profeetallinen ajanjakso läheni loppuaan. Daniel oli huolissaan. Hän ei nähnyt merkkejä siitä, että Jeremian sanat olisivat toteutumassa. Hänen kansansa oli yhä vankeudessa.

Meedialaiset ja persialaiset olivat ottaneet Babylonin valtaansa, mutta juutalaiset pysyivät edelleen vankeina. Daniel paastosi ja rukoili kolmen viikon ajan. Hartaasti hän rukoili kansansa puolesta. Kolmen viikon kuluttua loistava enkeli-hahmo ilmestyi hänelle.

Lue Dan. 10:10-14. Milloin Danielin rukoukset kuultiin? Mikä oli väliaikaisesti viivytännyt vastausta?

Ymmärtääksemme täysin tämän kiinnostavan kohdan tarkastelkaamme siinä esiintyviä henkilöitä. Kuka on Persian enkeliruhtinas? Ei varmastikaan Kyyros. Hän oli Persian kuningas. On todennäköistä, että Persian enkeliruhtinas edustaa Paholaista. Jeesus kutsui häntä tämän maailman ruhtinaaksi (Joh. 12:31; Joh. 14:30). Paavali kutsui häntä avaruuden henkivaltojen hallitsijaksi (Ef. 2:2). Jos Persian enkeliruhtinas edustaa Paholaista, kuka Mikael sitten on? Nimeä "Mikael" käytetään viisi kertaa Raamatussa (Ilm. 12:7; Juud. 9; Dan. 10:13, 21 ja Dan. 12:1). Huolellinen jakeiden tutkiminen paljastaa, että Mikael ('Jumalan kaltainen') on nimi, joka kuvaa Jeesusta kaikkien enkeleiden päällikkönä suorassa taistelussa Paholaista vastaan. Kristus on ikuinen, jo ennen luomista ollut, kaikkivoipa, pyhä Jumalan Poika. Yksi hänen tehtävistään enkeleiden päällikkönä on kukistaa ja lopulta tuhota Paholainen.

Dan. 10 vetää verhot sivuun ja paljastaa tämän taistelun hyvän ja pahan välillä. Danielin rukoillessa Mikael, kaikkivoipa Jeesus, laskeutuu taivaasta lyödäkseen helvetin voimat. Vaikka emme näkisikään sitä, Jeesus tekee työtään vastataksaan meidänkin esirukouksiimme. Hän on voimallinen Pelastaja. Yksikään rukouksistamme ei jää huomaamatta.

Miten näet suuren taistelun todellisuuden elämässäsi? Miten tuon todellisuuden tulisi vaikuttaa valintoihin, joita teet?

RUKOUKSEN KESKITTÄMI- NEN

Läpi koko Raamatun korostuu rukousten tarkentamisen tärkeys. Rukous ei ole vain jotakin epämääräistä sisimmän kaipausta. Siinä esitetään Jumalalle tiettyjä pyyntöjä. Jeesus rukoili erityisesti opetuslastensa puolesta. Apostoli Paavali rukoili täsmärukouksia efesolaisten, filippiiläisten ja kolossalaisen kristittyjen puolesta. Hän rukoili nuorten kollegojensa, kuten Timoteuksen, Tituksen ja Johannes Markuksen puolesta.

Lue 1. Sam. 12:22-24 ja Job 16:20-21 (KR92). Mikä näillä raamatunpaikoilla on yhteistä? Mitä ne kertovat esirukouksesta?

Sekä Samuel että Job molemmat korostavat tarveitamme hartaaseen, sydämeistä nousevaan, tarkennettuun esirukoukseen. Samuelin sanat ovat vahvat. Hän huudahtaa: "Enkä minäkään voi tehdä sellaista syntiä Herraa vastaan, että lakkaisin rukoilemasta puolestanne." (1. Sam. 12:23.) Voimme miltei kuulla Samuelin rukouksen kaiun Jobin sanoissa: "Kunpa olisikin joku, joka ratkaisisi ihmisen ja Jumalan välillä!" (Job 16:21, KR92.) Tehtävämme on rukoilla Jumalaa sellaisten miesten ja naisten puolesta, jotka eivät tunne Kristusta.

Lue 1. Joh. 5:14-16. Mitä tapahtuu, kun rukoilemme toisten puolesta?

Kun rukoilemme toisten puolesta, meistä tulee Jumalan siunauksen kanavia heille. Jumala vuodattaa taivaan valtaistuiltelma elämän veden virtansa meidän kauttamme heihin. Paholaisen kaikki joukot vapisevat kuullessaan harrasta esirukousta. Ellen G. White kuvailee rukouksen voimaa näillä merkillepantavilla sanoilla: "Paholainen ei kestä sitä, että hänen voimalliseen kilpailijaansa vedotaan, sillä hän pelkää ja vapisee Jumalan voiman ja majesteettiuden edessä. Kuullessaan harrasta rukousta kaikki Paholaisen joukot vapisevat." (1T 346.) Rukous yhdistää meidät taivaallisen voiman lähteeseen taistellesamme eksyneiden miesten ja naisten puolesta.

Lue Matt. 18:18, 19. Miten jakeet liittyvät esirukoukseen niiden puolesta, jotka eivät tunne Herraa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Tie Kristuksen luo*, s. 91-103 ja *Testimonies for the Church*, osa 7, s. 19-24.

Kun rukoilemme toisten puolesta, Jumala kunnioittaa sitoutumistamme häneen ja riippuvuuttamme hänen voimaansa ottamalla käyttöön kaikki taivaan voimat muuttaakseen ihmisten elämää. Rukoustemme kohotessa hänen valtaistuimensa luo, enkelit kiiruhtavat toimimaan hänen käskystään. ”Palvelevat enkelit odottavat valtaistuimen luona voidakseen heti noudattaa Jeesuksen Kristuksen käskyjä, jotka tämä antaa vastatakseen jokaiseen hartaassa ja elävässä uskossa esitettyyn rukoukseen.” (2SM 377.) Meille vakuutetaan, että yksikään rukous ei joudu hukkaan; Jumala ei unohda niistä yhtäkään. Ne tallennetaan taivaaseen, jotta niihin voidaan vastata Jumalan parhaaksi katsomana aikana ja parhaaksi katsomassa paikassa. ”Uskon rukous ei koskaan mene hukkaan; on kuitenkin pelkkää oletusta väittää, että rukouksiin aina vastattaisiin juuri niin kuin me odotamme.” (1T 231.) Millaista rohkaisua tämä antaakaan meille rukoillessamme puolisoittemme, poikiemme, tyttäriemme, sukulaistemme, ystäviemme tai työtovereidemme puolesta, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Yksikään vilpiton rukous ei koskaan joudu kadoksiin. Emme aina näe välittömiä vastauksia niiden elämässä, joiden puolesta rukoilemme, mutta Jumala tekee työtään heidän sydämessään tavoilla, jotka paljastuvat meille vasta ikuisuudessa.

Keskustelunaiheita:

1. Lue Fil. 1:19; Kol. 4:2, 3 ja 2. Tess. 3:1, 2. Millaista rohkaisua Paavali sai vankeutensa aikana filippiiläisten rukouksista? Mitä hän pyysi kolossalaisia ja tessalonikalaisia rukoilemaan puolestaan? Millainen suhde näillä esirukouspyynnöillä on ihmisten voittamiseen Kristukselle?

2. Pohtikaa suuren taistelun todellisuutta ja sitä, miten se muodostaa suuren taustakertomuksen maailmalle, jossa elämme. Miten ymmärryksesi taistelusta auttaa sinua tajumaan rukouksen tärkeyden? Jeesus voitti taistelun ja tiedämme, että lopussa hänen puolensa voittaa. Miksi on niin tärkeää tätä odotellessamme rukoilla ja pyrkiä tekemään kaikemme pysyäksemme hänelle uskollisina sekä työskentelemään toisten pelastamiseksi?

3. Mitkä asiat voivat olla tehokkaiden esirukousten esteenä? Millaisia tekosyitä kenties käytät päästäksesi rukoilemasta niiden puolesta, jotka esirukousta tarvitsevat?

Todistamista Hengen voimassa

”Kun he olivat päättäneet rukouksensa, vavahti paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täytyivät Pyhästä Hengestä ja julistivat rohkeasti Jumalan sanaa.” (Ap. t. 4:31.)

Avaintekstit:

Joh. 15:26, 27;
Ap. t. 2:41, 42;
Ap. t. 8:4;
Hepr. 4:12;
Ap. t. 17:33, 34;
Ap. t. 18:8.

Kun Jeesus käski varhaisia uskovia: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille” (Mark. 16:15), tehtävä tuntui heistä varmasti mahdottomalta. Miten he voisivat ikinä toteuttaa niin suurta tehtävää? Heitä oli niin vähän. Heidän resurssinsa olivat niin pienet. He olivat suurelta osin joukko kouluttamattomia, tavallisia uskovia. Heillä oli kuitenkin Jumala, joka varustaisi heidät heidän tehtävänsä.

Jeesus sanoi: ”Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.” (Ap. t. 1:8.) Pyhän Hengen voima mahdollistaisi heille sen, että he jakaisivat ristin sanomaa elämää ja maailmaa muuttavalla voimalla. Pyhä Henki teki heidän todistamisestaan tehokasta. Muutaman lyhyen vuosikymmenen aikana evankeliumi vaikutti jo koko maailmassa. Apostolien tekojen mukaan nämä varhaiset uskovat villitsivät koko maailman (Ap. t. 17:6). Apostoli Paavali lisää, että ”evankeliumi on julistettu kaikille luoduille taivaan alla” (Kol. 1:23). Tämän viikon tutkistelussa keskitymme erityisesti Pyhän Hengen osaan Kristuksesta antamamme todistuksen vahvistajana.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 1.8.2020

LUPAUS PYHÄSTÄ HENGESTÄ

Lupauksella Pyhästä Hengestä Jeesus vastasi opetuslasten huoleen siitä, että hän jättäisi heidät palatessaan taivaaseen.”- - teille on hyödyksi, että minä menen pois. Ellen mene, ei Puolustaja voi tulla luoksenne. Mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne[.]” (Joh. 16:7.) Kreikan kielen Puolustajaa tarkoittava sana on *paraklētōs* eli joku, joka ”tulee toisen vierelle” tarkoituksenaan auttaa. Yksi Pyhän Hengen päätehtävistä on tulla kaikkien uskovien vierelle vahvistamaan ja ohjaamaan heitä heidän todistaessaan. Todistaessamme Jeesuksesta emme ole yksin. Pyhä Henki on vierelläämme ohjaamassa meitä vilpittömästi sydämestään etsivien luo. Hän valmistaa heidän sydämensä ennen kuin tapamme heitä. Hän ohjaa sanojamme, vakuuttaa ja vahvistaa etsijöiden mieltä niin, että he voivat vastata Hengen kehotuksiin.

Lue Joh. 15:26, 27 ja Joh. 16:8. Mitä jakeet kertovat Pyhän Hengen osasta todistamisessa?

Pyhä Henki todistaa Jeesuksesta. Hänen tarkoituksenaan on johdattaa niin monia kuin mahdollista Jeesuksen luo. Hänen tehtävänsä on kirkastaa Jeesusta. Tässä osassaan hän vakuuttaa uskville, että heidän velvollisuutensa on todistaa. Hän avaa silmämme näkemään mahdollisuuksia kaikissa ympärillämme olevissa ihmisissä. Hän työskentelee kulissien takana luodakseen alttiutta evankeliumin vastaanottamiselle.

Johanneksen evankeliumi ilmaisee asian selkeästi. Pyhä Henki ”paljastaa, mitä on synty” (Joh. 16:8). Hän työskentelee sydämessä saadakseen ihmiset tajuamaan, miten vieraantuneita he ovat Jumalasta, ja ymmärtämään katumuksen tarpeensa. Hän osoittaa maailmalle vanhurskauden. Sen lisäksi että hän paljastaa synnin hän myös opastaa vanhurskaudessa. Hän paljastaa, miten suurenmoinen Jeesuksen vanhurskaus on verrattuna meidän saastaisuuteemme. Pyhän Hengen tehtävä ei ole vain osoittaa, kuinka pahoja me olemme, vaan myös paljastaa, kuinka hyvä, ystävällinen, myötätuntoinen ja rakastava Jeesus on. Henki muovaa meitä hänen kaltaisekseen.

Todistaminen on sitä, että teemme yhteistyötä Pyhän Hengen kanssa kirkastaaksemme Jeesusta. Hengen voimassa ja hänen ohjauksensa alaisina todistamme ihmeellisestä Kristuksesta, joka on muuttanut elämämme.

VOIMAAN- TUNUT SEURAKUNTA

Apostolien tekojen kirjaa on joskus oikeutetusti kutsuttu Pyhän Hengen tekojen kirjaksi. Se on jännittävä kuvaus todistamisesta, evankeliumin julistamisesta ja seurakunnan kasvusta. Se on kertomus asialleen vihkiytyneistä uskovaista, jotka täyttivät Pyhällä Hengellä ja veivät Kristusta maailmalle. He olivat täysin riippuvaisia Pyhästä Hengestä ihmeellisten tulosten aikaansaamiseksi. Heissä meillä on esimerkki siitä, mitä Pyhä Henki voi saada aikaan miesten ja naisten välityksellä, jotka ovat täysin antautuneita hänelle.

Lue Ap. t. 2:41, 42; Ap. t. 4:4, 31; Ap. t. 5:14, 42; Ap. t. 6:7 ja Ap. t. 16:5. Mikä näissä jakeissa tekee sinuun suurimman vaikutuksen? Mikä on se sanoma, jonka Luukas, Apostolien tekojen kirjoittaja, halusi välittää kirjaamalla muistiin tällaisen nopean kasvun?

Luukkaan tarkoitus hänen kirjoittaessaan Apostolien teot oli kertoa lukijoille Pyhän Hengen teoista alkuseurakunnan parissa.

Huomaa, ettei Luukas epäröi käyttää myös ihmisten määrää kertovia lukuja kuvatessaan Hengen toimintaa ensimmäisellä vuosisadalla. Hän laski kasteiden määrän. Ap. t. 2:41 hän korostaa, että peräti 3 000 kastettiin yhden ainoan päivän aikana yhdessä tietyssä paikassa. Ap. t. 4:4 Luukas kertoo 5 000 kastetusta miehestä. Ap. t. 5:14 kerrotaan, että ”yhä enemmän tuli niitä, jotka uskoivat Herraan, miehiä ja naisia joukoittain” (RK 2012).

Luukas on kirjannut muistiin Pyhän Hengen työtä yksilöiden sydämessä, kuten Lydian, filippiiläisen vanginvartijan, pahojen henkien riivaaman orjatyön tai etiopialaisen eunukin. Tärkeää on, että jokaisen suuren luvun takaa löytyy yksittäisiä ihmisiä, joista jokainen on Jumalan lapsi, jonka puolesta Jeesus Kristus kuoli. Me pidämme suurista luvuista, mutta viime kädessä todistamisessa on usein kyse yksilön henkilökohtaisesta kohtaamisesta.

Nopeasti kasvavan Uuden testamentin seurakunnan tarpeisiin perustettiin uusia seurakuntia. Yksi syy varhaisseurakunnan nopealle kasvulle oli se, että seurakunta jatkuvasti uudistui uusien seurakuntien perustamisen myötä. Miten tärkeä sanoma tässä onkaan meille myös nykyään.

Miten voimme varmistaa, että paikallisseurakunnassamme lähetystyö on aina keskiössä?

PYHÄ HENKI JA TODISTA- MINEN

Koko Apostolien tekojen kirja on täynnä todistusta siitä, miten vahvasti Pyhä Henki oli läsnä. Henki teki työtään uskovissa itsessään ja heidän kauttaan heidän todistaessaan Herrastaan erilaisilla tavoilla. Hän vahvisti heitä kohtaamaan todistamisen koettelemuksia ja haasteita vihamielisessä kulttuurissa. Hän johdatti heidät niiden luo, jotka vilpittömin sydämin etsivät totuutta. Kokonaisissa kaupungeissa hän valmisti ihmisten sydämiä ennen kuin uskovat ehtivät saapua niihin. Hän avasi mahdollisuuksia, joita uskovat eivät olleet osanneet edes kuvitella, ja vahvisti voimallaan heidän sanansa ja tekonsa.

Lue Ap. t. 7:55; Ap. t. 8:29; Ap. t. 11:15; Ap. t. 15:28, 29; Ap. t. 16:6-10. Miten Pyhä Henki palveli todistavia opetuslapsia tilanteissa, joista edellä mainitut raamatunpaikat kertovat?

Pyhän Hengen monipuolinen työ ensimmäisellä vuosisadalla oli todella hämmästyttävää. Yllä olevat tapaukset ovat vain pieni näyte Hengen työstä. Henki vahvisti Stefanosta todistamaan Herrastaan armottoman ja raivon valtaan joutuneen väkijoukon kivittäessä häntä kuoliaaksi. Ihmeen kautta hän ohjasi Filippoksen vaikutusvaltaisen totuutta etsivän etiopialaisen luo avatakseen Afrikan mantereen evankeliumille. Hän antoi Pietarille vakuuttavan merkin siinä, että myös pakanauskovat vastaanottivat Pyhän Hengen lahjan. Hän toi seurakunnan yhteen hetkellä, jolloin se olisi helposti voinut hajota ympärileikkausta koskevassa kiistassa. Henki avasi koko Euroopan mantereen evankeliumin julistamiselle apostoli Paavalin kautta.

Pyhä Henki oli Uuden testamentin seurakunnassa aktiivinen, ja hän on aktiivinen myös tämän päivän seurakunnassa. Hän haluaa voimaannuttaa meidät, vahvistaa meitä, opettaa meitä, ohjata meitä, yhdistää meitä ja lähettää meidät maailman tärkeimpään tehtävään eli johtamaan miehiä ja naisia Jeesuksen ja hänen totuutensa luo. Meidän tulee muistaa, että hän toimii yhä aktiivisesti tänäänkin, aivan kuten hän toimi apostolien ja varhaisseurakunnan aikana.

Mitä voimme tehdä päivittäin ollaksemme avoimempia ja vastaanottavaisempia Pyhän Hengen voimalle elämässämme? Mitkä ovat niitä oikeita valintoja, jotka auttavat häntä toimimaan meissä ja meidän kauttamme?

PYHÄ HENKI, SANA JA TODISTAMI- NEN

Jumalan sana oli aivan Uuden testamentin seurakunnan todistamisen ytimessä. Pietarin saarna helluntaipäivänä pohjautui hyvin pitkälle Vanhaan testamenttiin todistaessaan siitä, että Kristus oli Messias. Stefanoksen ennen kuolemaansa antama todistus oli kertausta Vanhassa testamentissa löytyvästä Israelin historiasta. Pietari viittasi ensin siihen, miten Jumala ”lähetti Israelin kansalle sanansa” (Ap. t. 10:36), ja sitten hän kertoi Corneliukselle Jeesuksen ylösnousemukselta. Apostoli Paavali viittasi kerta toisensa jälkeen suuriin Vanhan testamentin ennustuksiin Messiaan tulosta. Filippos selitti huolellisesti etsivälle etiopialaiselle Jesajan kirjan 53. luvun Messias-ennustuksen merkityksen. Jokaisessa tapauksessa opetuslapset julistivat Jumalan sanaa, eivät omaa sanaansa. Hengen innoittama sana oli heidän auktoriteettinsa perusta.

Lue Ap. t. 4:4, 31; Ap. t. 8:4; Ap. t. 13:48, 49; Ap. t. 17:2; Ap. t. 18:24, 25. Mitä nämä kohdat opettavat meille Pyhän Hengen, Jumalan sanan ja Uuden testamentin seurakunnan todistamisen välisestä suhteesta?

Sama Pyhä Henki, joka innoitti Jumalan sanan, tekee työtään sanan kautta muuttaakseen ihmisten elämää. Raamatussa on elämää antavaa voimaa, koska Hengen kautta se on Kristuksen elävää sanaa.

Lue 2. Piet. 1:21 ja Hepr. 4:12. Miksi Jumalan sana on niin voimallinen muuttamaan ihmisten elämää?

”Se luova voima, joka toi esille maailmat, on Jumalan sanassa. Tämä sana antaa voimaa ja synnyttää elämää. Jokainen käsky on lupaus. Kun tahto myöntyy siihen ja se vastaanotetaan sydämeen, se tuo mukanaan Jumalan elämän. Se muuttaa luonteen ja luo ihmisen uudelleen Jumalan kuvaksi.” (EK 120.)

Raamatulla on voima muuttaa elämää siksi, että sama Pyhä Henki, joka innoitti sen kirjoittamisen, innoittaa ja muuttaa meitä lukiessamme sitä. Kun jaamme Jumalan sanaa toisten kanssa, Pyhä Henki toimii muuttaakseen heidän elämänsä hänen innoittamansa sanan kautta. Jumala on luvannut siunata sanansa, ei meidän sanojamme. Voima on nimenomaan Jumalan sanassa, ei ihmisten järkeilyssä.

PYHÄN HENGEN ELÄMÄÄ MUUTTAVA VOIMA

Apostolien teot -kirja osoittaa, miten Jumala Pyhän Henkensä kautta tekee ihmeitä ihmisten elämässä. Kirja on täynnä esimerkkejä evankeliumin voimasta voittaa kulttuurillisia ennakkoasenteita ja muuttaa elinikäisiä, syvälle juurtuneita tapoja sekä opettaa koko ihmiskunnalle Kristuksen armoa ja totuutta. Pyhä Henki kohtaa ihmisiä siellä, missä he ovat, mutta ei jätä heitä sinne. Hänen läsnäolossaan he muuttuvat. Heidän elämänsä muuttuu toisenlaiseksi.

Lue Ap. t. 16:11-15, 23-34; Ap. t. 17:33, 34 ja Ap. t. 18:8. Tässä on vain muutama Raamatun esittämistä kääntymyskertomuksista. Mitä nämä erilaiset tapaukset opettavat Jumalan voimasta muuttaa kaikenlaisten ja erilaisista taustoista tulevien ihmisten elämää?

Miten hämmästyttävän moninainen joukko ihmisiä! Lydia oli menestyvä juutalainen liikenainen. Filippiläinen vanginvartija oli keskiluokkainen roomalainen virkamies. Pyhä Henki voi tavoittaa yhteiskunnan koko kirjon. Hänen muuttava voimansa tavoittaa niin miehet kuin naiset, niin rikkaat kuin köyhät, niin koulutetut kuin kouluttamattomat.

Ap. t. 17:34 viittaa areiopagilaisen Dionysioksen kääntymykseen. Ateenan areiopagilaiset olivat jäseniä tuomioistuinten, joka käsitteli kaikki oikeusjutut. He olivat merkittäviä ja kunnioitettuja kreikkalaisen yhteiskunnan jäseniä.

Pyhän Hengen voimasta apostoli Paavalin työ tavoitti jopa yhteiskunnan ylemmän kerroksen. Crispus (Ap. t. 18:8) oli juutalaisen synagogan esimies. Hän oli uskonnollinen johtaja, joka oli perehtynyt juutalaiseen vanhatestamentilliseen ajatteluun. Pyhä Henki läpäisi esteet ja muutti hänen elämänsä. Nämä esimerkkitapaukset paljastavat, että kun todistamme Kristuksesta ja jaamme hänen sanaansa toisille, Pyhä Henki tekee ihmeellisiä asioita kaikenlaisten ihmisten elämässä, joilla voi olla mitä erilaisin tausta, kulttuuri, koulutus ja uskomukset. Emme voi, emmekä saa, tehdä omia oletuksia siitä, kenet Pyhä Henki voi tai ei voi tavoittaa. Tehtävämme on todistaa jokaiselle, joka kohdallemme johdetaan. Herra tekee loput.

Kristuksen kuolema koski koko maailmaa, jokaista koskaan elänyttä yksilöä. Mitä tämän totuuden tulisi opettaa meille siitä, miten emme saisi koskaan olettaa, että joku on pelastuksen toivon ulottumattomissa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 37–42 tai *Apostolien teot*, s. 39–45 ja *Alfa ja omega*, osa 5, s. 218–225 tai *Aikakausien Toivo*, s. 644–650 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 498–503.

Pyhä Henki tekee yhteistyötä Isän ja Pojan kanssa pelastusprosessissa. Aina kun todistamme, liitymme häneen ja hänen työhönsä ihmisten pelastamiseksi. Pyhä Henki saa sydämet tuntemaan synnintuntoa. Hän avaa mahdollisuuksien ovia. Jumalan sanan kautta hän valaisee mielen ja paljastaa totuuden. Hän rikkoo ennakkoluulojen kahleet, joiden vankeja olemme. Hän voittaa kulttuurin ajattelumme tuomat viinomat, jotka estävät meitä näkemästä totuutta selvästi. Hän vapauttaa meidät pahojen tapojen kahleista, jotka sitovat meitä.

Todistaessamme Jeesuksesta on tärkeää muistaa, että teemme yhteistyötä Pyhän Hengen kanssa. Hän on tehnyt työtään ennen meitä valmistaen sydämiä vastaanottamaan evankeliumin sanoman. Hän saa ihmisten mielen avautumaan tehdessämme jotakin ystävällistä, todistaessamme, pitäessämme Raamatun tutkistelua, jakaessamme Raamatun totuutta sisältävää kirjallisuutta tai osallistuessamme järjestäjinä johonkin evankelioivaan tapahtumaan. Pyhä Henki jatkaa työtään yksilön sydämessä vielä pitkään sen jälkeen, kun olemme poistuneet. Hän tekee kaikkensa johtaakseen kyseisen ihmisen tuntemaan pelastuksen.

Keskustelunaiheita:

1. Kerro raamatuntutkisteluryhmällesi tilanteesta, jossa olet kokenut Pyhän Hengen tekevän voimallisesti työtään todistukseksi kautta.
2. Oletko koskaan kokenut ahdistusta tai pelkoa siitä, että sinun pitää todistaa? Miten tieto Pyhän Hengen työstä vähentää pelkoasi ja antaa sinulle varmuutta todistaessasi?
3. Tämän viikon tutkistelussa puhuimme Pyhän Hengen osuudesta todistaessamme. Keskustelkaa erilaisista tavoista, joilla Pyhä Henki toimii kanssamme yrittäessämme todistaa. Miten Pyhä Henki varustaa meitä todistamiseen ja työskentelyyn toisten hyväksi?
4. Miksi Raamattu on niin tärkeä osa uskoamme ja todistustamme? Miten voimme välttää niiden ansat, jotka väittävät uskovansa Raamattuun, mutta kuitenkin vähättelevät sen arvovaltaa ja todistusta?

Rajattomat mahdollisuudet

”Kaiken tämän saa aikaan yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin omat lahjansa niin kuin tahtoo.” (1. Kor. 12:11.)

Avaintekstit:

1. Kor. 12:12;
Matt. 3:16, 17;
1. Kor. 12:7;
1. Kor. 1:4-9;
Matt. 25:14-30.

Jumala kutsuu meitä olemaan hänen todistajiaan (Ap. t. 1:8; Jes. 43:10). Todistaminen ei ole erityinen hengellinen lahja, jonka vain harvat ja valitut voivat saada. Todistaminen on jokaiselle kristitylle annettu jumalallinen kutsumus.

Raamattu käyttää erilaisia ilmauksia kuvaillakseen kutsumustamme Jumalan edessä. Meidän tulee olla ”maailman valo”, ”Kristuksen lähettäjä” ja ”kuninkaallinen papisto” (Matt. 5:14; 2. Kor. 5:20; 1. Piet. 2:9). Tämä sama Jumala, joka kutsuu meidät todistamaan ja palvelemaan, varustaa meidät tehtävään. Hän antaa hengellisiä lahjoja jokaiselle uskovalle. Jumala ei kutsu päteviä ihmisiä, vaan hän pätevoittää ne, jotka hän on kutsunut. Samalla auliudella, jolla hän antaa pelastuksen vapaasti kaikille uskoville, hän antaa vapaasti myös lahjansa heille.

Pyhittäessämme itsemme Jumalalle ja antaessamme elämämme hänen palvelukseensa eteemme avautuvat rajattomat mahdollisuudet palvella. ”Ei ole mitään rajoja sellaisen henkilön käyttökelpoisuudella, joka panee oman minän syrjään, antaa Pyhälle Hengelle mahdollisuuden vaikuttaa sydämessään ja elää kokonaan Jumalalle pyhitettyä elämää.” (SLS 122.)

Tämän viikon tutkistelussa perehdymme Pyhän Hengen lahjan kautta saamiimme rajattomiin mahdollisuuksiin palvella.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 8.8.2020

ERILAISET LAHJAT YHTEISESSÄ PALVELUK- SESSA

Mieti, miten erilaisia opetuslapset olivat. Heidän taustansa, persoonallisuutensa, temperamenttinsa ja lahjansa erosivat toisistaan suuresti. Tämä oli seurakunnalle vahvuus. Veronkerääjä Matteus oli tarkka ja täsmällinen. Pietari puhui nopeasti, oli innokas ja impulsiivinen, mutta hänellä oli luontaisia johtajan kykyjä. Johannes oli helläsydäminen, mutta myös suorapuheinen. Andreaxsen huomio suuntautui ihmisiin. Hän oli tietoinen ympäristöstään ja herkkä havaitsemaan toisten tarpeita. Tuomaksella oli luontainen taipumus kyseenalaistaa, ja usein hän epäili. Vaikka opetuslapsilla oli erilaiset persoonallisuudet ja lahjat, Jumala käytti voimallisesti jokaista heistä todistajanaan.

Lue 1. Kor. 12:12, 13, 18-22. Mitä jakeet kertovat siitä, miten erilaisilla lahjoilla varustettuja ihmisiä Kristuksen ruumiissa, seurakunnassa, tarvitaan?

Jumala iloitsee saadessaan varustaa eri taustoista tulevia ihmisiä palvelukseen tarvittavilla lahjoilla. Kristuksen ruumis ei ole homogeeninen ryhmä, jossa kaikki muistuttavat toisiaan. Se ei ole mikään jäsenseura, jossa kaikilla on samanlainen tausta ja ajatukset. Se on dynaaminen joukko erilaisia kykyjä omaavia ihmisiä, joita yhdistää rakkaus Kristukseen ja Raamattuun ja jotka ovat sitoutuneet kertomaan hänen rakkaudestaan ja totuudestaan maailmalle (Room. 12:4; 1. Kor. 12:12). Kristuksen ruumiin jäsenillä on erilaisia lahjoja, mutta jokainen jäsen on arvokas; jokaisella on tärkeä tehtävä ruumiin terveen toiminnan kannalta. Kuten silmillä, korvilla ja nenällä on erilaiset mutta ruumiin kokonaisuuden kannalta tarpeelliset tehtävät, samoin kaikki seurakunnassakin esiintyvät lahjat ovat tarpeellisia (1. Kor. 12:21, 22).

Ruumiin pienimmilläkkin osasilla on tärkeä tehtävä. Äkkiä ajateltuna silmäripset tuntuvat merkityksettömiltä. Mitä tapahtuisi, jos meillä ei olisi jotain niin merkityksettömältä tuntuvaa kuin silmäripset? Ilman niitä pölyhiukkaset samentaisivat näkömme ja seurauksena voisi olla peruuttamattomia vaurioita. Seurakunnan jäsen, joka tuntuu ”merkityksettömimmältä”, on kuitenkin Pyhän Hengen lahjoilla varustettu oleellinen osa Kristuksen ruumista. Kun pyhitämme nämä lahjamme kokonaan Jumalalle, jokaisella meistä voi olla vaikutusta, joka kantaa ikuisuuteen.

**JUMALA:
KAIKKIEN
HYVIEN
LAHJOJEN
ANTAJA**

Jumala on kaikkien lahjojen antaja ja ”jokainen täydellinen lahja” tulee häneltä (1. Kor. 12:11, 18; Ef. 4:7, 8; Jaak. 1:17.) Hän antaa meille juuri ne Pyhän Hengen lahjat, jotka parhaiten sopivat luonteellemme. Hän käyttää taitomme parhaalla mahdollisella tavalla hyödyksi sanomansa palvelemisessa ja nimensä kirkastamisessa.

Lue Mark. 13:34 ja 1. Kor. 12:11. Keille Jumala antaa hengellisiä lahjoja?

Raamattu on asiassa selvä. Jumalalla on erityinen tehtävä jokaiselle: ilosanoman jakaminen muille. Jeesuksen vertauksessa talon isäntä jättää talonsa palvelijoittensa haltuun. Isäntä antaa kullekin palvelijalle oman tehtävän (Mark. 13:34). Jokaiselle on oma tehtävänsä, ja Jumala antaa hengellisiä lahjoja kaikille niin, että he voivat suorittaa taivaallisen kutsumuksensa. Kun annamme elämämme Kristukselle ja kasteessa liitymme hänen ruumiinsa jäseniksi, Pyhä Henki antaa lahjoja, jotta voimme palvella ruumista ja todistaa maailmalle.

Ellen White kirjoitti kirjeen eräälle miehelle rohkaistakseen tätä käyttämään lahjoja, joita Jumala oli tälle antanut palvelusta varten. ”Olemme kaikki Jumalan perheen jäseniä, ja Jumala on antanut meille kaikille enemmän tai vähemmän kykyjä, joiden käytöstä olemme vastuussa. Olkoon talenttimme suuri tai pieni meidän tulee käyttää sitä Jumalan palveluksessa. Meidän tulee ymmärtää, että toisilla on puolestaan oikeus käyttää heille uskottuja lahjoja. Meidän ei tulisi koskaan halveksua pienintäkään fyysistä, älyllistä tai hengellistä pääomaa.” (Kirje 260, 2.12.1903.)

Lue Ap. t. 10:36-38; Matt. 3:16, 17; Ap. t. 2:38-42. Mitä kohdat lupaavat Hengen saamisesta kasteessa?

Jeesus sai Pyhän Hengen voitelun kasteensa yhteydessä valmistamaan ja varustamaan hänet tehtävänsä varten tässä maailmassa. Samoin jokaiselle meistä luvataan Pyhä Henki kasteemme yhteydessä. Jumala haluaa meidän olevan varmoja siitä, että hän on täyttänyt sanansa ja antanut meille hengellisiä lahjoja, joilla voimme siunata seurakuntaa ja maailmaa.

HENGEL- LISTEN LAHJOJEN TARKOITUS

Lue 1. Kor. 12:7 ja Ef. 4:11-16. Miksi Jumala antaa hengellisiä lahjoja jokaiselle uskovalle? Mikä on lahjojen tarkoitus?

Hengellisillä lahjoilla on useita tarkoituksia. Jumala antaa ne ravitakseen ja vahvistaakseen seurakuntaansa hänen työnsä täyttämiseksi. Niiden tarkoitus on kehittää yhtenäistä seurakuntaa, joka on valmiina täyttämään hänen antamansa lähetystehtävän maailmassa. Raamatun kirjoittajat antavat meille esimerkkejä hengellisistä lahjoista, joita Jumala antaa seurakunnalleen, kuten palveleminen, sanan julistaminen, opettaminen, rohkaiseminen ja antaminen. Raamatussa puhutaan myös vieraanvaraisuuden, armahtavaisuuden ja avuliaisuuden lahjoista vain muutaman mainitaksemme. Täydemän kuvan eri lahjoista saat lukemalla Room. 12 ja 1. Kor. 12.

Kenties mietit hengellisten lahjojen ja luonnollisten lahjojen välistä suhdetta. Hengelliset lahjat ovat ominaisuuksia, jotka Pyhä Henki antaa jokaiselle uskovalle varustaakseen heidät heidän erityistä palvelutehtäväänsä varten seurakunnassa ja maailmassa. Hengellisissä lahjoissa voi olla mukana myös luonnollisia lahjoja, jotka Pyhä Henki on pyhittänyt, kun niitä käytetään Kristuksen palvelemiseen. Kaikki luonnollisetkin lahjat ovat Jumalalta saatuja, mutta vain osaa niistä käytetään Kristuksen palvelemiseen.

”Vertauksen leiviskät eivät kuvaa ainoastaan Hengen erikoisia lahjoja. Ne käsittävät kaikki lahjat ja kyvyt, perityt niin kuin hankitutkin, sekä luonnolliset että hengelliset. Kaikki ne on käytettävä Kristuksen palvelemiseen. Tullessamme hänen opetuslapsikseen luovutamme hänelle kaiken, mitä olemme ja omistamme. Nämä lahjat hän palauttaa meille puhdistettuina ja jalostettuina käytettäväksi hänen kunniaukseen ja lähimmäisillemme siunaukseksi.” (KV 239.)

Jumala on asettanut myös aivan erityisiä lahjoja, kuten profetoimisen lahjan ja seurakunnan johtamiseen tarvittavat lahjat pastoreille, vanhimmille ja opettajille, jotka toimivat Kristuksen ruumiissa opettajina ravitakseen ja varustaakseen jokaista jäsentä palvelukseen (ks. Ef. 4:11, 12). Seurakunnan johtajiston tehtävänä on avustaa jokaista jäsentä löytämään omat hengelliset lahjansa ja opettamaan heitä käyttämään lahjoja Kristuksen ruumiin rakentamiseksi.

Millaisia luontaisia lahjoja sinulla on?

LAHJO- JEMME LÖYTÄ- MINEN

Vertaa 1. Kor. 1:4-9 ja 2. Kor. 1:20-22. Mitä katkelmat kertovat Jumalan lupauksista ja erityisesti ennen Kristuksen toista tulemistä ilmenevistä hengellisistä lahjoista?

Jumala lupaa, että hänen seurakunnassaan esiintyy kaikkia Pyhän Hengen lahjoja juuri ennen Herramme paluuta. Hänen lupauksensa ovat varmoja. Hän on antanut meille Pyhän Hengen todistuksen sydämeemme ohjaamaan meitä ymmärtämään, mitä lahjoja hän on meille antanut. Jumala on se, joka antaa lahjat, ja hän on se, joka Henkensä kautta myös paljastaa lahjansa meille.

Lue Luuk. 11:13; Jaak. 1:5 ja Matt. 7:7. Jos haluamme löytää lahjat, jotka Jumala on antanut meille, mitä Jumala kutsuu meitä tekemään?

Saamme Hengen lahjat pyhittäessämme itsemme Jumalalle ja pyytäessämme häntä paljastamaan meille ne lahjat, jotka hän on meille antanut. Kun sydämemme on tyhjentynyt omasta kunniamme ja tärkeimmäksi päämääräksemme on tullut palvella Jeesusta, hänen Henkensä synnyttää meissä niitä hengellisiä lahjoja, joita hän on varannut meitä varten. "Vasta kun opetuslapset uskoen ja rukoillen olivat kokonaan antautuneet hänen työhönsä, he saivat kokea Hengen vuodatuksen. Silloin uskottiin taivaallinen omaisuus erikoisessa mielessä Kristuksen seuraajille. – Lahjat ovat jo meidän Kristuksessa, mutta niiden varsinainen haltuunsaaminen riippuu Jumalan Hengen vastaanottamisestamme." (KV 239.)

Hengelliset lahjat (ks. 1. Kor. 12:4-6) ovat ominaisuuksia, jotka Jumala antaa, jotta voisimme palvella häntä tehokkaasti. Voimme ilmentää lahjojamme palvelutehtävissämme. Aktiviteetit ovat niitä erityisiä tilaisuuksia, jotka antavat meille mahdollisuuden käyttää lahjojamme. Hengelliset lahjat eivät tule meille täysin kehittyneinä. Kun Pyhä Henki näyttää sinulle jonkin mahdollisen palvelualueen, rukoile, että hän johtaisi sinut sellaisiin palvelutehtäviin, joissa saisit harjoittaa lahjaasi ihmisiä tavoittavassa toiminnassa.

Mitkä ovat sinun erityislahjasi ja kuinka voit kehittää niitä Herran palveluksessa?

LAHJO- JEMME MONINKER- TAISTAMI- NEN

Lue talenttivertaus: Matt. 25:14-30. Mikä on sinusta kertomuksen merkittävin ajatus? Miksi Jumala kiitti kahta ensimmäistä palvelijaa, mutta tuomitsi viimeisen? Mitä vertaus puhuu meille talenttiemme käyttämisestä? Kiinnitä erityistä huomiota jakeeseen 29.

Isäntä antoi palvelijoilleen talenteja ”kullekin hänen kykyjensä mukaan”. (Matt. 25:15). Jokainen yksilö sai eri määrän talenteja. Yksi sai viisi, toinen kaksi talenttia ja kolmas yhden talentin. Jokaisen palvelijan oli itse valittava, miten sijoittaa tai käyttää saamansa talentit. Ratkaisevaa tässä on se, että talentit, joita he saivat, eivät olleet heidän omiaan. Ne kuuluivat sille, joka oli jättänyt ne heidän haltuunsa.

Isäntä ei ollut kiinnostunut siitä, kuka oli saanut arvokkaampia ja kuka vähemmän arvokkaita talenteja. Eikä kyse ollut siitäkään, kuinka monta talenttia kukin oli saanut. Kyse oli siitä, mitä kukin teki sillä, mitä hänelle oli annettu.

Paavali ilmaisee asian näin: ”Jos antajalla on hyvää tahtoa, hänen lahjaansa pidetään arvossa sen mukaan, mitä hänellä on, eikä vaadita sellaista, mitä hänellä ei ole.” (2. Kor. 8:12.) Jumalalle ei ole niinkään tärkeää se, mitä sinulla on, vaan pikemminkin, mitä teet sillä, mitä sinulla on.

Jumala kiitti kahta ensimmäistä palvelijaa, koska he olivat uskollisia talenttiansa käyttämisessä. Heidän talenttinsa kasvoivat käytössä. Kelvoton palvelija ei käyttänyt isännän hänelle antamaa talenttia, eikä se kasvanut. Ikuinen totuus on: ”Palveluksen laista tulee yhdistävä rengas, joka liittää meidät Jumalaan ja lähimmäisiimme.” (KV 238.) Uskoton palvelija tuhiasi tilaisuutensa palvelulla ja menetti lopulta kykynsä palvelulla.

Kun käytämme lahjoja, joita Jumala on antanut meille hänen nimeään kirkastamaan, lahjamme lisääntyvät, laajenevat ja kasvavat. Miten voit tunnistaa Jumalan sinulle antamat lahjat? Voit nöyrästi pyytää Jumalaa paljastamaan sinulle ne alueet, joilla hän toivoo sinun palvelevan hänen työssään. Kun hän ilmoittaa niitä sinulle, liity toimintaan mukaan. Lahjasi kasvavat käyttäessäsi niitä, ja tulet löytämään tyydytystä ollessasi hänen palveluksessaan.

Mieti tätä vertausta ja sovelta sitä omaan elämääsi. Miten olet käyttänyt Jumalalta saamiasi lahjoja? (Muita, että kaikki, mitä sinulla on, on lahjaa Jumalalta.)

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, ”Kristuksen vertaukset, s. 237–270, luku ”Leiviskät.

Hengellisiä lahjoja koskevan raamatullisen opetuksen oikea ymmärtäminen tuo ykseyttä seurakuntaan. Ajatus siitä, että jokainen meistä on arvokas ja tarpeellinen jäsen Kristuksen ruumiissa, yhdistää meitä. Jokainen seurakunnan jäsen on tarpeellinen Kristuksen lähetyskäskyn toteuttamiseksi. Jokainen on saanut lahjoja palvelutyötä varten.

”Jokaiselle on annettu tehtävä toimitettavaksi Herralle. Jokaiselle Herran palvelijalle on annettu erityisiä lahjoja tai talletteja. ’Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykyjensä mukaan.’ Jokaiselle palvelijalle on uskottu jotakin, josta hän on vastuussa; meille on uskottu hoidettavaa vaihtelevien kykyjemme mukaan. Jumala ei ole ollut puolueellinen jakaessaan lahjojaan. Hän on jakanut talenttinsa palvelijoittensa voimien mukaan, ja hän odottaa kunkin voimia vastaavia tuottoja.” (2T 282.)

Muista myös, että Hengen lahjat on annettu tuomaan Jumalalle kunniaa, ei meille itsellemme. Jumala antoi ne korotukseen omaa nimeään ja edistääkseen omaa asiaansa.

Keskustelunaiheita:

1. Pohtikaa vielä sitä, miten jokainen meistä on saanut lahjoja Jumalalta. Mitä tämä käytännössä merkitsee paikallisseurakunnallenne? Miten tämä ajatus vaikuttaa siihen, miten jokainen jäsen osallistuu palvelukseen?
2. Kertokaa toisillenne, miten jonkun toisen seurakunnan jäsenen lahjat ovat siunanneet teitä. Kertokaa, miten olette löytäneet omat hengelliset lahjanne. Mitä lahjoja ajattelette saaneenne ja miten käytätte niitä toisille siunaukseksi?
3. Tässä tutkistelussa tuli ilmi, että lahjamme kasvavat, kun käytämme niitä. Miettikää omaa elämäännne. Tuleeko mieleenne Jumalalta saatuja lahjoja, jotka ovat kasvaneet, kun olette käyttäneet niitä hänen nimensä kunniaksi? Kysykää vielä itseltänne torstain tutkisteluosuuden lopussa ollut kysymys siitä, kuinka uskollisia olette olleet vaalimaan sitä, mikä Jumala on teille antanut.

Jumalan sanan jakaminen

"[N]iin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan, ja saa menestymään kaiken, mitä varten sen lähetän." (Jes. 55:11.)

Avaintekstit:

Ps. 119:105;
Jer. 23:29;
Hepr. 1:1-3;
2. Tim. 3:14-17;
1. Joh. 1:7-9;
Saarn. 3:1;
2. Tim. 4:2.

Kun todistamme, kerromme Jeesuksesta. Mitä kuitenkaan tietäisimme Jeesuksesta ilman Raamattua? Kuinka paljon ylipäättään tietäisimme suuresta taistelusta, Jumalan rakkaudesta, Herramme syntymästä, elämästä, työstä, kuolemasta, ylösnousemuksesta ja paluusta, jos meillä ei olisi Raamattua?

Vaikka luonto paljastaa Jumalan majesteettisuuden ja voiman, se ei paljasta pelastussuunnitelmaa. Jeesus Pyhän Hengen persoonan kautta on "[t]odellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen" (Joh. 1:9). Silti Pyhän Hengen ilmoitus sydämellemme olisi rajoitettu ilman Jumalan sanaa, joka selittää täydellisesti jumalallisen totuuden. Jumalan kirjoitettu sana on selkein ja täydellisin ilmoitus Jeesuksesta, elävästä Sanasta.

Vaikka uskonnolliset johtajat tutkivat Jumalan sanaa, heiltä meni ohi sen ensisijainen sanoma. Jeesus sanoi: "Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän - ja nehan juuri todistavat minusta." (Joh. 5:39.) Oikein ymmärrettyinä jokainen Raamatun opetus heijastaa Jeesuksen luonteen kauneutta. Kun jaamme Jumalan sanaa, ensisijainen tavoitteemme ei ole osoittaa, että olemme oikeassa ja että joku toinen on väärässä, vaan tavoitteemme on paljastaa Jeesus jokaisessa totuuden ulottuvuudessa, jonka jaamme toisten kanssa.

15.8. Lasten sapatit

Tämä tutkistelu on sapatiksi 15.8.2020

JUMALAN SANAN SYMBOLIT

Lue Ps. 119:105; Jer. 23:29; Luuk. 8:11 ja Matt. 4:4. Mitä viittä eri symbolia jakeissa käytetään kuvaamaan Jumalan sanaa? Miksi juuri nämä symbolit valittiin?

Jakeissa käytetyt erilaiset symbolit kuvaavat joitakin Jumalan sanan keskeisimpiä tehtäviä. Kun jaamme Jumalan sanaa toisten kanssa, se on kuin valo, joka valaisee elämän. Jeesus, ”maailman valo”, murtautuu pimeyden läpi, joka johtuu siitä, että ihmiset ovat ymmärtäneet väärin sen, kuka Jumala on ja millainen hänen luonteensa on. Pyhä Henki valaisee Jumalan sanan kautta mielen, joka on pimentynyt siksi, että Jumala on ymmärretty väärin.

Jeremian mukaan Jumalan sana on kuin tuli tai kuin moukari. Se polttaa pois synnin kuonan elämästämme ja särkee kovan sydämemme. Kun autamme ihmisiä näkemään Jumalan sanassa Jeesuksen kirkkauden, heidän kova sydämensä murtuu ja Jeesuksen rakkauden tuli kuluttaa itsekkyyden, ahneuden, himon ja itsekeskeisyyden kuonan.

Jumalan sanaa verrataan myös siemeneseen. Siemenen keskeinen ominaisuus on se, että siinä piilee elämä. Ottaa oman aikansa ennen kuin siemen kasvaa. Kaikki siemenet eivät idä samaan aikaan. Kaikki kasvit eivät kasva samaan tahtiin. Oikeissa olosuhteissa siemenessä oleva elämä kuitenkin murtautuu esiin maan läpi uuteen elämään. Kun kylvämme Jumalan sanan siementä ihmisten sydämeen ja mieleen, emme aina näe välittömiä tuloksia, mutta hiljaa siemen kasvaa ja Jumalan omalla ajalla, jos ihmiset valitsevat vastata Pyhän Hengen kutsuihin, se tuottaa sadon Jumalan valtakuntaan.

Jeesus vertaa sanaansa ravitsevaan leipään. Kuten monet meistä tiedämme, vain harva asia tyydyttää niin hyvin kuin kunnan leipä. Jumalan sana tyydyttää sisäisen nälkämme ja ravitsee sisäistä hengellistä kaipuutamme. Kun jaat sanan lupauksia toisten kanssa ja autat heitä ymmärtämään, että Jeesus on tuo sana, heidän elämänsä muuttuu hänen hyvytensä ansiosta. He lumoutuvat hänen rakkaudestaan, hämmästyvät hänen armoaan ja saavat tyydytyksen hänen läsnäolostaan.

Mieti jälleen totuuksia, jotka tunnemme vain siksi, että meillä on Raamattu. Mitä tämä kertoo siitä, kuinka paljon meidän tulisi arvostaa Raamatun opetuksia?

JUMALAN SANAN LUOVA VOIMA

Vertaa Hepr. 1:1-3; Hepr. 4:12 ja Ps. 33:6, 9. Mitä raamatunpaikat kertovat meille Jumalan sanan voimasta?

Jumalan sana on elävää. Sen mukana kulkee voima täyttää ne asiat, joita se julistaa. Ihmissanat voivat puhua siitä, mikä jo on, mutta Jumala puhuu asioista, joita ei ole vielä tehty ja sitten luo ne sanansa voimalla. Jumalan sana on luovaa. Hänen suustaan lähtevällä ääneen lausutulla sanalla on voima luoda kaikki se, mistä se julistaa.

1. Mooseksen kirjan luomiskertomuksessa toistuu ilmaus ”Jumala sanoi” (1. Moos. 1:3, 6, 11, 14, 20, 24, 26, 29). Jumalan lausumilla sanoilla oli sellainen voima, että kun hän sanoi, kuiva maa ilmestyi esiin, kasvit nousivat esiin, kukat puhkesivat kukkaan, hedelmäpuut kasvoivat kukoistukseensa ja eläimiä ilmestyi tyhjästä.

1. Mooseksen kirjassa käytetään kiehtovaa hepreankielistä sanaa kuvaamaan Jumalan luomistyötä. Kyse on sanasta *bāra’*. Juuri tässä muodossaan sanaa käytetään kuvaamaan sitä, miten Jumala luo jotakin tyhjästä. Tätä verbiä käytetään vain silloin, kun tekijänä on Jumala. Toisin sanoen, vain Jumala voi *bāra’*, ’luoda tyhjästä’. Ja hän tekee sen ääneen lausutun sanansa kautta.

Sen lisäksi, että Jumala loi tämän maailman sanansa voimalla, hän myös ylläpitää ja kannattelee sitä sanallaan. Sama voima, joka löytyy Jumalan ääneen lausumasta sanasta, löytyy myös hänen kirjoitetusta sanastaan. Sama Pyhä Henki, joka toimi aktiivisesti luomisessa, oli aktiivisesti innoittamassa kirjoitettua sanaa. Hän on läsnä, kun luemme Raamattua tai jaamme sitä toisten kanssa. Jumalan sanassa on elämää antavaa, elämää muuttavaa ja luovaa voimaa. ”Se luova voima, joka toi esille maailmat, on Jumalan sanassa. Tämä sana antaa voimaa ja synnyttää elämää. Jokainen käsky on lupaus. Kun tahto myöntyy siihen ja se vastaanotetaan sydämeen, se tuo mukanaan Jumalan elämän. Se muuttaa luonteen ja luo ihmisen uudelleen Jumalan kuvaksi.” (EK 120, 121.)

Kun me henkilökohtaisesti tartumme Jumalan sanassa annettuihin lupauksiin, meidän elämämme muuttuu, ja kun autamme toisiakin ymmärtämään näitä hämmästyttäviä lupauksia, Pyhä Henki muuttaa heidänkin elämäänsä.

Miksi totuuden Jumalan luovasta voimasta tulisi lohduttaa meitä?

JUMALAN SANAN TUTKIMISEN HYÖDYT

Jumalan sanan tutkimisesta on monenlaista hyötyä. Apostoli Pietari kertoo meille, että Raamatun lupausten kautta me pääsemme ”osallisiksi jumalallisesta luonnosta” (2. Piet. 1:4). Jaakob puhuu meihin istutetusta sanasta, joka voi pelastaa meidän sielumme (Jaak. 1:21). Paavali lisää, että Jumalan armon sanalla ”on voima rakentaa teitä ja antaa perintöosa kaikkien pyhitettyjen joukossa” (Ap. t. 20:32). Raamatun tarkoituksena on tuoda pelastus. Kun näemme Jeesuksen kaikkialla Raamatussa, me muutumme. Katselemalla hänen kirkkauttaan, joka ilmenee hänen sanassaan, me muutumme hänen kaltaisikseen (2. Kor. 3:18). ”Sekä henkisellä että hengellisellä alalla on voimassa laki, jonka mukaan me muutumme katselemalla. Mieli mukautuu niiden asioiden mukaan, joissa sen annetaan viipyä.” (8AO 64.)

Lue 2. Tim. 3:14-17 ja Joh. 17:14-17. Mitä muuta hyötyä on siitä, että tutkimme Jumalan sanaa?

Kirjoittaessaan nuorelle työtoverilleen Timoteukselle apostoli Paavali kehottaa tätä olemaan uskollinen kirjoituksille. Hän kertoo tälle, mitä hyötyä on Jumalan innoitetun sanan tutkimisesta. Paavalin mukaan Raamattu on ”hyödyllinen opetuksiksi”. Se tuo julki totuuden ja paljastaa vääryyden. Se kertoo Jumalan suunnitelmasta ihmiskuntaa varten. Se nuhtelee meitä meidän synneistämme, ojentaa virheellisiä ajatuksiamme ja opastaa meitä vanhurskauteen. Raamattu paljastaa Kristuksen vanhurskauden ja johtaa meidät hänen luokseen. Kun vertaamme Jeesuksen epäitsekästä rakkautta omaan itsekeskeisyyteemme, me ällistymme. Kun näemme Raamatusta hänen myötätuntonsa ja huolenpitonsa syvyyden, meidän elämämme muuttuu. Kun jaamme hänen sanaansa muiden kanssa, hekin muuttuvat radikaalilla tavalla. Katsellessamme Jeesusta hänen sanassaan me muutumme enemmän hänen kaltaisikseen. Todistaminen ei ole sitä, että jaamme omia ajatuksiamme tai uskomuksiamme, vaan siinä on kyse Jumalan sanasta löytyvien ikuisten totuuksien jakamisesta. Kun Jumalan sana on saanut ihmeellisellä tavalla siunata elämäämme, meillä on uskottavuutta kertoa toisille siitä, miten se voi siunata heitäkin.

Mieti sellaista aikaa elämässäsi, jolloin koit suuria vastoinkäymisiä, mutta Jumalan sana antoi sinulle voimaa. Mitä opit kokemuksesta?

JUMALAN SANAN SOVELTA- MINEN

Jumalan sanasta löytyy yli 3 000 lupaus. Lupaukset ovat lähtöisin rakastavan Jumalan sydämestä, ”joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella” (Ef. 3:20). Jumalan lupaukset ovat sitoumuksia, joita hän on tehnyt jokaisen meidän kanssamme. Kun uskossa vetoamme näihin lupauksiin ja opetamme toisiakin tekemään niin, taivaan siunaukset tulvivat elämäämme. Paavali korostaa tätä taivaallista todellisuutta: ”Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muuta?” (Room. 8:32.) Pietari vielä selkeyttää lupauslausetta: ”Hänen jumalallinen voimansa on antanut meille lahjaksi kaiken, mikä kuuluu tosi elämään ja jumalanpelkoon.” (2. Piet. 1:3.) Kristuksen ristinkuoleman kautta sekä hänen Paholaisesta ja helvetin voimista saamansa voiton perusteella hän on tarjonnut meille kaiken, mitä tarvitaan jumalallisen ja hengellisen elämän elämiseen. Hän lupaa huolehtia myös fyysisistä perustarpeistamme.

Vertaa 1. Joh. 1:7-9 ja Fil. 4:13, 19. Vaikka lupaukset ovat erilaisia, mitä ne opettavat Jumalan luonteesta? Miten nämä lupaukset ovat vaikuttaneet sinun elämääsi?

Nämä lupaukset koskevat eri asioita, mutta niiden antama kuva Jumalasta on hyvin samanlainen. Ne paljastavat Jumalan, joka on täynnä rakastavaa anteeksiantoa, ehtymätöntä voimaa ja huolenpitoa meitä kohtaan. Lupaukset vakuuttavat meille, että Jumala välittää meistä syvästi.

Lue Hepr. 3:19; 4:1-3 ja Matt. 13:58. Mitä jakeet kertovat uskon tarpeesta?

Kun me uskossa vetoamme ja uskomme Jumalan ihaniin lupauksiin, niiden siunaukset tulevat omiksemme. Uskon puute Jumalan kykyyn tehdä se, minkä hän on luvannut sanassaan, on se, mikä rajoittaa lupauksen täyttymistä elämässämme. Rukoile, että Jumala voisi johtaa sinut tällä viikolla sellaisen ihmisen luo, joka tarvitsee Jumalan sanasta löytyviä toiveikkaita lupauksia.

SANAN JAKAMINEN

Hyvät uutiset on tarkoitettu jaettaviksi. Mieti hetkiä elämässäsi, jolloin olet ollut iloinen hyvistä uutisista. Kenties kyseessä oli kihlapäiväsi tai lapsesi syntymäpäivä, kenties sait uuden työpaikan tai ostit uuden auton tai kodin. Olit niin innoissasi, että halusit heti päästä kertomaan asiasta toisille.

On ihanaa saada jakaa ilonsa toisten kanssa, mutta koko maailmankaikkeuden paras uutinen on kertomus Jeesuksesta. Kun löydämme uusia näkökulmia hänen sanastaan siitä pelastuksesta, joka meillä Kristuksessa on, sydämemme tulvi ilosta ja meillä on suuri halu kertoa asiasta toisillekin. Kun uskonnolliset johtajat yrittivät pysäyttää apostolien julistusta, Pietari sanoi: "Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet." (Ap. t. 4:20.)

"Kun ihminen tulee Kristuksen luo, hänessä herää heti halu kertoa muille, minkälaisen ystävän hän on Jeesuksessa löytänyt. Hän ei voi sulkea itseensä totuutta, joka on pelastukseksi ja pyhitykseksi. Jos meidät on puettu Kristuksen vanhurskauteen ja olemme täynnä Pyhän Hengen synnyttämää iloa, emme voi olla vaiti." (TKL 76.)

Paavali kirjoitti: "Olen velassa sekä kreikkalaisille että barbaareille, sekä viisaille että tyhmille, ja siksi haluaisin päästä julistamaan evankeliumia myös teille Roomassa asuville. Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, sitten myös kreikkalaisille." (Room. 1:14-16.)

Apostoli Paavali ei koskaan väsynyt kertomaan omaa kääntymystarinaansa. Hänen sydämensä tulvi ilosta Jeesuksessa. Hänelle hyvät uutiset olivat jakamista varten, eikä hän voinut olla hiljaa.

Mitä tärkeitä periaatteita Jumalan sanan jakamisesta löydämme seuraavista raamatunpaikoista: Jes. 50:4; Saarn. 3:1 ja 2. Tim. 4:2?

Kun luovutamme elämämme Kristukselle ja hänen palvelukseensa, hän avaa meille mahdollisuuksien ovia julistaa sanaa sopivaan ja oikeaan aikaan niille, joiden sydämen hän on avannut. Kaikessa todistamisessamme meidän on pidettävä kolme raamatullista periaatetta mielessämme: *mitä sanomme, miten sanomme ja milloin sanomme.*

Keiden kanssa olet tekemisissä, ja miten voisit olla parempi todistaja heille?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Tie Kristuksen luo*, s. 83–89, *Gospel Workers*, s. 192–193 ja *Evangelism*, s. 481–486.

Jumala tekee työtään ihmisten sydämessä kaikkialla ympärillämme. Jos meillä on hengellistä arvostelukykyä nähdä missä Jumala jo tekee työtään, tulemme säännöllisesti huomaamaan mahdollisuuksia jakaa hänen sanaansa toisten kanssa. Jumala valmistaa sydänten maaperän, ja meillä on etuoikeus kylvää evankeliumin siementä. Pyhä Henki valmisti Nikodemoksen, samarialaisen naisen, verenvuototautisen naisen, ristillä riippuvan ryövärin, roomalaisen sadanpäällikön ja monen muun sydämen vastaanottamaan hänen sanansa jo ennen kuin Jeesus oli tavannut heitä. Heidän elämäntilanteidensa ja Pyhän Hengen antamien vaikutteiden ansiosta he olivat valmiita vastaanottamaan Kristuksen sanoman.

Saatamme olla luonnostaan varovaisia sen suhteen, voimme ehdottaa ihmisille, että saisimme rukoilla heidän kanssaan, jakaa Raamatun lupauksia tai antaa heille kirjallisuutta. Useimmiten on kuitenkin niin, että jos meistä tuntuu, että meidän pitäisi jakaa uskomme jonkun kanssa, se johtuu siitä, että Pyhä Henki, joka meitä siihen kehottaa, on jo tehnyt työtään tuossa ihmisessä, jotta tämä voisi ottaa todistuksemme vastaan.

Keskustelunaiheita:

1. Jos joku tulisi luoksesi kovan syyllisyyden vallassa ja Jumalan anteeksiantoa vailla, millaisia neuvoja antaisit hänelle ja mitä Raamatun jakeita jakaisit hänen kanssaan? Mikä on oma kokemuksesi syyllisyydestä ja Jumalan voimasta antaa anteeksi?

2. Joskus Jumala tuo elämäämme ihmisiä, koska hän haluaa, että he saisivat tietää hänen totuutensa. Miten voimme olla herkkiä Jumalan johdatukselle?

3. Pohtikaa Jumalan ja hänen sanansa voimaa sellaisena kuin se on ilmoitettu luomiskertomuksessa. Voimme hädin tuskin tajuta maailmankaikkeuden käsitettä, koska se on niin suuri ja laaja. Ja ajatella, että Jumala, joka loi maailmankaikkeuden, on vielä kaikkea luomaansa suurempi! Miten saamme lohtua siitä tiedosta, että Jumala, jota palvelemme, on niin voimallinen? Sen lisäksi hän vielä rakastaa meitä. Mitä toivoa tällaisten asioiden tietäminen Jumalasta meille antaa? Miten tällainen tieto auttaa meitä olemaan parempia todistajia hänestä toisille?

Palvelemista Jeesuksen tavoin

”Kun hän näki väkijoukot, hänet valtasi sääli, sillä ihmiset olivat nälkännyksissä ja heitteillä, kuin lammaslauma paimenta vailla.” (Matt. 9:36.)

Avaintekstit:

Matt. 5:13, 14;
Fil. 2:15;
Mark. 12:34;
Ef. 4:15;
Matt. 4:23–25;
Matt. 25:31–46.

Jeesus välitti ihmisistä aidosti. Heidän huolensa ja tarpeensa kiinnostivat häntä enemmän kuin hänen omansa. Hänen elämänsä keskittyi täysin toisiin ihmisiin. Hänen palvelutyönsä oli täynnä rakkautta ja myötätuntoa. Hän kohtasi ympärillään olevien ihmisten fyysiset, henkiset ja emotionaaliset tarpeet, ja näin hän sai ihmisten sydämet avautumaan niille hengellisille totuuksille, joita hän opetti. Parantaessaan spitaalisia, avatessaan sokeiden silmiä ja kuurojen korvia, vapauttaessaan riivattuja pahoista hengistä, ruokkiessaan nälkäisiä ja huolehtiessaan hädänalaisten tarpeista Jeesus kosketti ihmisten sydäntä ja heidän elämänsä muuttui.

Ihmisten nähdessä hänen aidon kiinnostuksensa heidän mielensä avautui ottamaan vastaan niitä hengellisiä totuuksia, joita hän opetti. ”Vain noudattamalla Kristuksen menetelmää voimme todella tavoittaa ihmiset. Vapahtaja liikkui sielä, missä ihmiset olivat ja osoitti haluavansa heidän parastaan. Hän ilmaisi myötätuntonsa heitä kohtaan, täytti heidän tarpeensa ja tavoitti heidän luottamuksensa. Sitten hän pyysi heitä: ”Seuraa minua.”” (SLS 108.) Jeesus ymmärsi, että aivan yhtä paljon kuin maailma tarvitsi evankeliumin julistamista, se tarvitsi sen osoittamista käytännössä. Kristusta jäljittelevän ja toisia palvelevan elämän elävä todistus vahvistaa voimallisella tavalla sanat, joita puhumme, ja antaa todistuksellemme uskottavuutta.

JEEСУKSEN ASENNE IHMISIÄ KOHTAAN

Jeesus etsi aina hyvää toisista. Hän sai ihmisistä esiin heidän parhaat puolensa. Jeesuksen ajan uskonnolliset johtajat arvostelivat Jeesusta siitä, että tämä ”hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kanssaan” (Luuk. 15:2). Jeesus vastasi näille muita karttaville ihmisille: ”En minä ole tullut kutsuamaan hurskaita, vaan syntisiä.” (Matt. 9:13.) Se yllätti heidät.

Kirjanoppineiden, fariseusten ja saddukeusten uskonto oli karttelevaa uskontoa. He ajattelivat: ”Tee kaikkesi välttääksesi synnistä saastumista.” Vaikka synty ei ollut saastuttanut Jeesusta, hän laskeutui halukkaasti tähän käärmeenpesän kaltaiseen maailmaan pelastaakseen sen, ei kartellakseen sitä. Hän on ”maailman valo” (Joh. 8:12).

Lue Matt. 5:13, 14. Mitä kahta vertausta Jeesus käytti kuvataksaan seuraajiaan? Miksi ajattelet hänen käytäntönsä juuri näitä vertauksia? Ks. myös Joh. 1:9; Joh. 12:46; Fil. 2:15.

Suola oli yksi muinaisen maailman tärkeimmistä luonnonvaroista. Se oli erittäin arvokasta, ja ajoittain roomalaiset sotilasosastot käyttivät sitä valuuttana. Se symboloi suurta vaurautta. Sitä käytettiin myös ruoan säilyttämiseen ja maustamiseen. Kun Jeesus käytti suolaa vertauskuvana seuraajistaan, hän itse asiassa sanoi, ettei maailman todellinen rikkaus ole maailman mahtavimmissa ja varakkaimmissa ihmisissä. Maailman todellinen rikkaus ovat sitoutuneet kristityt, jotka vaikuttavat Jumalan valtakunnan edistämiseksi. Heidän epäitsekäät ja rakastavat palveluksensa säilyttävät maailmassa hyvyyden ja tuovat sen ilmapiiriin toivottua makua.

Toisena kuvauksena Jeesus käytti ”maailman valo” -vertausta (Matt. 5:14). Valo ei karta pimeyttä. Se loistaa pimeydessä. Se ei pysyttele erillään pimeydestä, vaan tunkeutuu pimeyden läpi tehden siitäkin valoisa. Jeesuksen seuraajien tulee tunkeutua maailman pimeyteen omissa naapurustoissaan, kylissään ja kaupungeissaan valaisten niitä Jumalan kirkkaudella.

Pohdi Jeesuksen sanoja, jotka löytyvät Joh. 17:15-18. Mitä meidän tulisi ajatella maailmasta erottautumisesta ja maailman karttamisesta? Ovatko ne sama asia? Mitä Jeesus tarkoitti rukoillessaan, että hänen seuraajansa olisivat maailmassa mutta eivät maailmasta? Miten sellainen onnistuu meiltä?

MITEN JEEBUS KOHTELI IHMISIÄ

Jeesuksen tavoitteena oli tuoda ihmisten parhaat puolet esiin. Poikkeuksellisen haastavissakin olosuhteissa Jeesus suhtautui heihin armollisesti. Luukkaan mukaan kansanjoukot ”ihmettelivät niitä armon sanoja, joita hänen huuliltaan lähti” (Luuk. 4:22). Johannes lisää, että ”armon ja totuuden toi Jeesus Kristus” (Joh. 1:17). Jeesuksen tapa lähestyä ihmisiä oli aseistariisuvaa. Hänen armolliset sanansa herättivät myönteistä vastakaikua ihmisten sydämessä.

Lue Matt. 8:5-10 ja Mark. 12:34. Millaisia toivon sanoja Jeesus puhui kahdelle yllättävälle henkilölle - roomalaiselle sadanpäällikölle ja juutalaiselle lainopettajalle?

Jeesuksen sanat roomalaiselle armeijan komentajalle olivat vallankumouksellisia. Miltä upseerista mahtoi tuntua, kun Jeesus sanoi, ettei ollut löytänyt näin vahvaa uskoa edes israelilaisten keskuudesta? Mitä juutalainen kirjanoppinut mahtoi ajatella, kun Jeesus sanoi: ”Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta”? Jeesuksella oli kyky saada ihmisten parhaat puolet esiin. Harva asia saa ihmisen sydämen avautumaan evankeliumille paremmin kuin aidosti lausuttu kohteliaisuus. Etsi ihmisistä hyvää ja anna heidän tietää, että arvostat heitä.

Vertaa Jes. 42:3; Kol. 4:5, 6 ja Ef. 4:15. Mitä periaatteita jakeet opettavat siitä, miten voimme todistaa uskostamme toisille? Entä suhteestamme heihin?

Kun sanamme ovat rohkaisevia ja täynnä armoa, niillä on myönteinen vaikutus toisten elämään. Jesajan profeettalliset sanat paljastavat, että Jeesus ei musertaisi murtunutta ruokoa eikä sammuttaisi lampun hiipuvaa liekkiä. Myötätuntoinen Jeesus varoi tarpeettomasti satuttamasta ihmistä, joka oli juuri tulossa uskoon, tai sammuttamasta pienintäkään uskon kipinää kenenkään sydäimestä.

Miksi se, *miten* sanomme jotakin, on yhtä tärkeää tai jopa tärkeämpää kuin se, *mitä* sanomme? Mitä ajattelet seuraavasta väittämästä: ”Totuus on totuutta. Hyväksy tai hylkää se”? Mikä väittämässä on pielessä?

**JEESUS
PARANTA-
JANA,
OSA 1**

Herramme evankelioimismetodit olivat enemmän kuin ulkoa opeteltuja puheita tai hyvin jäsenneltyjä esitelmiä; ne ovat yhtä moninaiset ja dynaamiset kuin elämä itse. Kohtaamme päivittäin ihmisiä, joilla on tarpeita: fyysisiä, henkisiä, emotionaalisia ja hengellisiä. Kristus on halukas kohtaamaan noita tarpeita meidän kauttamme, kun osoitamme välittävämme ihmisten yksinäisyydestä, murheista ja sydänsuruista ja olevamme kiinnostuneita heidän iloistaan, toiveistaan ja unelmistaan.

Jeesus vastasi ihmisten esittämiin tarpeisiin, jotta voisi lopulta vastata heidän syvimpään tarpeeseensa. Ihmisillä on elämänalueita, joilla he jo tiedostavat olevansa kykenemättömiä yksin ratkaisemaan asioita. He haluavat ehkä päästä eroon tupakasta, pudottaa painoa, löytää terveellisemmän ruokavalion tai vähentää stressiä. He tarvitsevat ehkä ruokaa, asuntoa, lääkinnällistä apua tai neuvoja avioliittoonsa tai perhe-elämäänsä.

Eniten ihmiset tarvitsevat syvää, henkilökohtaista suhdetta Jumalaan ja sen tajuamista, että heillä on ikuisuusarvo. Perimmäinen tarpeemme on päästä sovintoon hänen kanssaan tässä särkyneessä maailmassa.

Lue halvaantuneesta miehestä (Matt. 9:1-7) ja verenvuototautisesta naisesta (Mark. 5:25-34). Miten kertomuksissa näkyy, että Jeesus yhdisti fyysisen parantumisen siihen, että samalla kohdattiin ihmisen perimmäinen tarve päästä sovintoon Jumalan kanssa?

Kristuksen parantamistyö oli enemmän kuin fyysistä ja emotionaalista parantamista. Jeesus todella halusi, että ihmiset voisivat kokea sen eheyden, jonka synti oli rikkonut. Kristukselle fyysinen parantuminen ilman hengellistä parantamista oli puolinaista. Jumalan rakkaus motivoi meitä haluamaan ihmisille fyysistä ja emotionaalista hyvinvointia, mutta vielä enemmän sen tulisi motivoida meitä haluamaan heille hengellistä hyvinvointia, jotta he voisivat elää täyttä elämää täällä ja läpi ikuisuuden. Jossakin vaiheessa jokainen Jeesuksen parantama ihminen kuitenkin kuoli. Siksi heidän todellinen tarpeensa oli ennen kaikkea hengellinen.

Mitä voisimme seurakuntana tehdä yhteisössämme vastataksemme ihmisten tarpeisiin?

JEESUS PARANTA- JANA, OSA 2

Lue Matt. 4:23-25 ja Matt. 9:35. Mitkä kolme asiaa muodostivat Kristuksen työn perustan? Miten hän kohtasi ihmisten tarpeita ja millainen vaikutus tällä oli heidän elämäänsä?

Jeesus yhdisti työssään kolme asiaa: opettamisen, julistamisen ja parantamisen. Hän kertoi ikuisista periaatteista, jotta jokainen meistä voisi elää merkityksellistä elämää. Hän sanoi: "Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän." (Joh. 10:10.) Hänen työnsä oli täynnä armon yltäkyläisyyttä. Jeesus tuli mahdollistaakseen sen, että voimme elää yltäkyläisesti nyt ja ikuisesti.

Lue Mark. 1:32-39. Jeesus vietti koko päivän parantaen sairaita ja ajaen ulos riivaajia. Oltuaan seuraavana aamuna rukouksessa Jeesus lähti naapurikyliin, vaikka yhä useampi halusi tulla parannetuksi. Miksei Jeesus parantanut heitä? Huomaa Jeesuksen oma selitys (jakeet 38, 39).

Parannettuaan suuren joukon ihmisiä edellisenä päivänä Jeesus jättää nyt kansanjoukot, jotka etsivät häntä ja jotka vielä tarvitsevat parantumista. Jeesuksen selitys on, että hän tuli maailmaan julistaakseen evankeliumia. Jeesus ei ollut vain joku vaikuttava ihmeidentekijä. Hän oli Jumalan Poika, joka tuli suorittamaan lunastustyön. Hän ei tyytynyt vain parantamaan fyysisiä sairauksia. Hän halusi, että ihmiset vastaanottaisivat ikuisen elämän lahjan. Selvästi hän ilmoitti, miksi oli tullut maailmaan: "Juuri sitä, mikä on kadonnut, Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan." (Luuk. 19:10.) Jokainen parantamisteko oli tilaisuus paljastaa Jumalan luonnetta, helpottaa kärsimystä ja tarjota ikuisen elämän mahdollisuutta.

Onko mahdollista elää Jeesuksen tarjoamaa yltäkyläistä elämää, jos on köyhä tai sairas? Tarjosiko Jeesus ihmisille jotakin syvempää kuin fyysinen parantuminen? Millä käytännön tavoilla voimme johdattaa ihmisiä hengellisten totuuksien äärelle vastatessamme heidän fyysisiin ja emotionaalisiin tarpeisiinsa?

MIKÄ ON JEESUKSELLE TÄRKEÄÄ?

Matt. 24 Jeesus puhuu limittäin Jerusalemin tuhoon liittyvistä tapahtumista ja toista tulemistaan edeltävien päivien tapahtumista. Jeesuksen sanomaa seuraa kolme lopun ajan vertausta (Matt. 25), joissa annetaan yleiskuva luonteenominaisuuksista, jotka ovat Jeesuksen mielestä tärkeitä ihmisissä, jotka odottavat hänen toista tulemistaan. Vertaus 10 morsiusneidosta korostaa aidon, Hengen täyttämän elämän tärkeyttä. Vertaus 10 talentista painottaa sitä, miten meidän tulisi uskollisesti käyttää lahjoja, joita Jumala on meille itse kullekin suonut. Vertaus lampaista ja vuohista paljastaa todellisen kristillisyyden olevan sitä, että palvelemme niiden tarpeita, joita Herra johtaa elämäämme päivittäin.

Lue Matt. 25:31-46. Miten Jeesus kuvailee aitoa kristillisyyttä? Tee luettelo elämäalueista, joilla tekstin mukaan voimme palvella?

Vaikka vertaus puhuu siitä, miten kohdata ihmisten todellisia fyysisiä tarpeita - eikä tätä näkökulmaa tule laiminlyödä - voiko siitä löytyä vielä muutakin? Ihmisten sisimmässä on piilossa olevaa Jeesuksen nälkää ja janoa, joka kaipaa tulla tyydytetyksi (Joh. 6:35; Joh. 4:13, 14). Olemme kaikki muukalaisia, jotka kaipaamme kotiin, kunnes löydämme todellisen identiteettimme Jeesuksessa (Ef. 2:12, 13, 19). Olemme hengellisesti alastomia, kunnes hänen vanhurskautensa vaatteet meidät (Ilm. 3:18; Ilm. 19:7, 8).

Vanhan testamentin profeetat vertasivat usein ihmisen tilaa toivottomasti sairaan tilaan (Jes. 1:5; Jer. 30:12-15). Synnin sairaus johtaa kuolemaan, mutta profeetta kertoo, mistä löytyy lääke. "Minä hoidan haavasi terveiksi, parannan sinun vammasi, sanoo Herra[.]" (Jer. 30:17.) Jeesus on lääke sieuamme uhkaavaan kuolettavaan tautiin.

Vertaus lampaista ja vuohista kehottaa meitä vastaamaan lähimmäistemme fyysisiin tarpeisiin. Kristus vastaa sielun syvimpiin tarpeisiin, ja hän kutsuu meidät työtoverikseen palvelemaan toisia. Itsekeskeinen elämä, jossa laiminlyödään toisten fyysisiä, henkisiä, emotionaalisia ja hengellisiä tarpeita, on ikuisuuden riskeeraamista. Vertauksessa ne, jotka omistavat elämänsä muille kuin itselleen, saavat kiitosta Herralta ja heidät toivotetaan tervetulleiksi iäisyteen, kun taas ne, jotka itsekkäästi tavoittelevat omia päämääriään ja laiminlyövät toisia, saavat Herran tuomion.

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Monet eivät usko Jumalaan ja ovat myös menettäneet luottamuksensa ihmisiin. Mutta he arvostavat myötätuntoa ja avuliaisuutta ilmaisevia tekoja. Kun he näkevät jonkun tulevan heidän kotiinsa ajallista kiitosta ja korvausta tavoittelematta auttamaan sairaita, ruokkimaan nälkäisiä, vaatettamaan alastomia, lohduttamaan murheellisia ja ohjaamaan kaikki lempeästi hänen luokseen, jonka rakkauksen ja säälin sanansaattajia ihmiset ovat, heidän sydämensä heltyy. Kiitollisuus herää. Usko syttyy. He huomaavat Jumalan välittävän heistä ja ovat valmiit kuuntelemaan, kun hänen sanansa avataan." (SLS 109.)

Jeesuksen epäitsekkäs palvelutyö avaa sydämiä, murtaa ennakkoluuloja ja luo vastaanottavuutta evankeliumille. Seurakunta on Kristuksen ruumis, joka rakastavasti vastaa kaikkialla kohtaamiinsa tarpeisiin. Kristus lähettää meidät vaikuttamaan omissa yhteisössämme hänen nimessään. Vaikka meidän on toki varottava, ettei maailma saastuta meitä (ja tämä on todellinen ja vaarallinen uhka seurakunnalle), meidän on silti opittava kohtaamaan ihmisiä siellä, missä he ovat, ja annettava Jumalan käyttöä meitä. Jumala haluaa tavoittaa ihmiset siellä, missä he ovat, ja tuoda heidät sinne, missä heidän kuuluisi olla.

Keskustelunaiheita:

1. Miksi Kristuksen myötätuntoinen palvelutyö on niin voimallinen murtamaan ennakkoluuloja ja avaamaan ihmisten mielen kuulemaan hengellisiä totuuksia? Yritä kuvitella, kuinka paljon tehokkaampaa todistuksemme kansana olisi, jos heijastaisimme samaa epäitsekästä huolenpitoa toisista kuin mitä Jeesus osoitti.
2. Mieti vielä sitä, miten kaikki parannetut ja jopa kuolleista herätetyt ihmiset kuolivat kuitenkin lopulta. Mitä tämän tulisi kertoa meille siitä, miten meidän tulisi pyrkiä tavoittamaan ja palvelemaan ympärillämme olevia ihmisiä?
3. Mitä sellaista palvelutyötä voisitte seurakuntana aloittaa yhteisössänne, jota ette vielä tällä hetkellä tee?
4. Miten voimme luoda hengellisiä mahdollisuuksia etsijöille niiden palvelumuotojemme kautta, joihin he hakeutuvat, koska kokevat tarvitsevansa kyseisen palvelun tarjoamaa apua?

Voittavan asenteen kehittäminen

”[V]aan pyhittäkää Herra Kristus sydämässänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti –.” (1. Piet. 3:15, 16.)

Avaintekstit:

Joh. 4:27–30;
39–42;
Matt. 15:21–28;
2. Tess. 1:1–4;
Room. 15:7;
Ef. 4:32;
1. Piet. 3:15.

Mitä enemmän tutkimme Jeesuksen elämää, sitä enemmän hämmästelemme hänen kykyään hyväksyä ihmiset ja vahvistaa heitä. Vaikka Jeesus esitti aikansa uskonnollisille johtajille teräviä moitteita, hän ilolla vastaanotti ne, jotka taistelivat synnin kanssa, joita syyllisyys painoi ja jotka olivat toivottomiksi tuomittuja. Hänen armonsa oli heitä varten. Hänen armonsa ulottui jopa kaikkein alhaisimmille syntisille. Hänen anteeksiantonsa oli määrättömästi syvempää kuin heidän syntinsä syvyys. Hänen rakkaudellaan ei ollut mitään rajaa.

Jeesus ei koskaan osoittanut pienintäkään ylpeyden tai ylimielisyyden merkkiä. Hän näki jokaisessa ihmisessä Jumalan kuvaksi luodun olennon, joskin syntiinlangenneen, mutta kuitenkin ihmisen, jota hän oli tullut pelastamaan. Kukaan ei ollut hänen rakkautensa ulottumattomissa. Kukaan ei ollut langennut niin alas, etteikö hänen armonsa voisi tavoittaa heitä. Jeesus osoitti kunnioitusta kaikkia tapaamiaan ihmisiä kohtaan ja kohteli heitä heidän ansaitsemallaan arvokkuudella. Hän veti ihmisiä valtakuntaansa, koska uskoi heihin. Heidän elämänsä muuttuivat hänen läsnäolossaan, koska hän välitti heistä niin syvästi. He kohosivat sellaisiksi, mihin Jeesus uskoi heidän pystyvän.

Tämän viikon tutkistelussa syvennymme tarkemmin Jeesuksen asenteeseen ihmisiä kohtaan ja opimme, miten voimme soveltaa löytämiämme periaatteita omassa elämässämme.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 29.8.2020

VASTAAN- OTTAVUUS EVANKELIU- MILLE

Lue Joh. 4:27-30, 39-42. Miten Jeesuksen kohtaaminen samarialaisen naisen kanssa osoittaa, että kaikenlaiset ihmiset ovat avoimia evankeliumille, jopa yllättävissä paikoissa?

Samaria oli viimeinen paikka, jossa opetuslapset odottivat kenenkään vastaanottavan evankeliumin. Samarialaisilla oli jatkuva kiista juutalaisten kanssa opista ja jumalanpalveluksesta. Vihamielisyyttä oli jatkunut vuosikymmeniä. Samarialaiset olisivat halunneet osallistua Jerusalemin temppelin rakentamiseen, mutta se evättiin heiltä heidän epäsovinnaisen näkemystensä ja niiden seka-avioliittojen tähden, joita he olivat solmineet ympäröivien pakanoiden kanssa. Samarialaiset rakensivat oman temppelinsä Garisiminvuorelle. Opetuslapset olisivat mieluusti ohittaneet Samarian epähedelmällisenä maana evankeliumin julistukselle.

Jeesus näki, mitä opetuslapset eivät nähneet: vastaanottavat sydämet. "Silloin hän lähti Juudeasta ja siirtyi takaisin Galileaan. Hänen oli kuljettava Samarian kautta." (Joh. 4:3, 4.) Hänen "oli kuljettava" Samarian kautta, koska Pyhä Henki vakuutti hänelle, että siellä olisi vastaanottavia sydämiä. Kun silmämme saavat Pyhän Hengen voitelon, alamme nähdä mahdollisuuksia siellä, missä muut näkevät vain vaikeuksia. Näemme runsaan sadon siellä, missä muut näkevät hedelmättömiä peltoja.

Lue Ap. t. 8:4, 5, 14. Mikä oli Jeesuksen Samariassa tekemän työn lopullinen tulos?

Opetuslapset olisivat kulkeneet Samarian ohi tarjoamatta samarialaisille mahdollisuutta kuulla Jumalan sanan totuutta. Jeesus tunsi, että Pyhä Henki oli tehnyt erään naisen sydämen vastaanottavaksi. Naisen kääntyminen vaikutti lukuisiin ihmisiin kaupungissa. Emme aina näe todistuksemme välittömiä tuloksia, mutta kylväessämme siementä vastaanottiin sydämiin, se tuottaa jonakin päivänä sadon Jumalan kunniaksi.

Emme välttämättä tiedä, millainen vaikutus sanoillamme ja teoillamme on toisiin. Miksi meidän on siis oltava varovaisia, mitä sanomme ja teemme toisten seurassa?

ASENTEEN TARKISTUS

Asenteemme määrittelee usein sen, miten kykenemme vaikuttamaan toisiin. Tyly, arvosteleva ja epäystävällinen asenne ajaa ihmisiä pois luotasi. Vaikka pystyisitkin todistamaan, sanojasi ei todennäköisesti oteta vastaan, olivatpa ne kuinka totuudenmukaisia tahansa.

Sen sijaan myönteinen asenne ja usko toisiin vetää heitä puoleesi ja välillenne muodostuu ystävyiden side. Jeesus puki periaatteen kauniisti sanoiksi lausuaan: ”En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Minä sanon teitä ystävikseni, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut.” (Joh. 15:15.) Ystävät hyväksyvät toisensa heikkouksistaan ja virheistään huolimatta. He jakavat vapaasti keskenään ilonsa ja surunsa.

Lue Matt. 15:21-28 ja Mark. 14:6-9. Tekstit kuvailevat kahta naista erilaisissa olosuhteissa. Jeesus vaikuttaa tyylyltä toiselle ja lempeältä toiselle. Mikä jakeissa osoittaa, että Jeesus tarjosi pelastavaa armoaan kummallekin ja rakensi heissä luottamusta itseään kohtaan?

Matt. 15. luvun nainen on kanaanilainen. Jeesus tarkoituksella kieltäytyy vastaamasta alkuun naisen pyyntöön, jotta tämän jatkaessa pyytämistään tämän usko kasvaisi. Lopulta Jeesus täyttää naisen toiveen ja sanoo jotakin, jota kukaan uskonnollinen johtaja tuon ajan Juudeassa ei koskaan lausuisi kanaanilaisnaiselle. Julkisesti Jeesus sanoo: ”Suuri on sinun uskosi, nainen!” (Matt. 15:28.) Hän lausuu naiselle suurimman kohteliaisuuden, jota kukaan uskonnollinen opettaja olisi ikinä voinut antaa. Voitko kuvitella, miten naisen sydän riemuitsi ja miten hänen elämänsä muuttui?

Nainen, joka voiteli Jeesuksen jalat kalliilla hajuvedellä, oli huonomainen. Hän oli epäonnistunut pahasti ja tehnyt syntiä useasti, mutta oli kuitenkin saanut anteeksi, kokenut muutoksen ja vastaanottanut uuden alun. Kun toiset kritisoivat häntä, Jeesus kehuu häntä ja hyväksyy hänen tekonsa. Jeesus sanoo: ”Totisesti: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumin sanoma julistetaan, tullaan muistamaan myös tämä nainen ja kertomaan, mitä hän teki.” (Mark. 14:9.)

Mikä on keskeistä myönteisessä, voittavassa asenteessa yllä luettujen kertomusten valossa? Millaista asenteen tarkistusta mahdollisesti tarvitset?

TOTUUDEN ESITTÄMINEN RAKKAU- DESSA

Ystävyys yksin ei voita ihmisiä Kristukselle. Meillä voi olla monia ystäviä - ihmisiä, joiden seurasta nautimme ja jotka viihtyvät kanssamme - mutta jos emme koskaan kerro heille, mitä Jeesus merkitsee meille ja miten hän on muuttanut elämäämme, ystävyydellämme ei ole ikuisuuden kannalta juuriakaan väliä. Toki voimme olla hyvää seuraa, mutta Jumala kutuu meitä olemaan enemmän kuin vain mukavia ihmisiä, joiden lähellä on mukava olla. Ystävyys yksin ei tuo ihmisiä Kristuksen luo, mutta epäystävällinen asenne voi ajaa heitä pois hänen luotaan.

Apostoli Paavali muistuttaa meitä noudattamaan "totuutta rakkaudessa" (Ef. 4:15). Ystävyys siteet vahvistuvat silloin, kun olemme ihmisten kanssa yksimielisiä niin usein kuin mahdollista, osoitamme heille hyväksyntää ja annamme heille tunnustusta, silloin kun on sen paikka. Miten tärkeää onkaan, että otamme tavaksemme etsiä ihmisissä hyvää pahan sijaan.

Lue 2. Tess. 1:1-4. Luettele, millaisista asioista Paavali antoi tessalonikalaisille tunnustusta.

On olemassa ihmisiä, joiden ilona tuntuu olevan saada etsiä vikoja toisista, eikä sille kenties ole mitään muuta syytä kuin se, että se saa heidät tuntemaan itsensä paremmiksi.

Apostoli Paavali oli täysin toisenlainen. Hän etsi myönteisiä asioita seurakunnista, joissa teki työtä. Toki hän nuhteli vääryydestä eikä suvainnut syntiä, mutta hän keskittyi perustamiensa seurakuntien vahvistamiseen. Yksi tapa, jolla hän teki tämän, oli korostaa sitä, mitä seurakunnat tekivät oikein.

Ellen G. Whiten lausunto myönteisten suhteiden tärkeydestä on huomionarvoinen. "Jos nöyrytisimme Jumalan edessä ja olisimme ystävällisiä, kohteliaita, helläsydämissä ja sääliväisiä, meillä olisi yhden kääntyneen sijaan sata kääntynyttä." (9T 189.)

Pohdi yllä olevaa lausuntoa hetken. Mitä merkitsisi seurakunnassanne, jos sen jokaisen jäsenen sydämeistä tulvisi ystävällisyyttä, kohteliaisuutta, myötätuntoa ja armollisuutta? Miltä tällainen seurakunta näyttäisi? Katso sydämeesi ja kysy itseltäsi, miten voisit tehdä parannusta tällä alueella?

HYVÄK- SYNNÄN PERUSTA

Lue Room. 15:7 ja Ef. 4:32. Miten kuvailisit perustaa, joka löytyy kaiken hyväksynnän takaa? Mikä on hyväksyvän asenteen ydin?

Näissä kahdessa jakeessa apostoli Paavali esittää periaatteen, joka on toinen toisemme hyväksymisen perustana. Koska Kristus on antanut anteeksi ja hyväksynyt jokaisen meistä, miten voimme kieltäytyä antamasta anteeksi toisillemme ja hyväksymästä toinen toistamme? Koska Jeesus on ottanut meidät vastaan, voimme mekin ottaa toiset ihmiset vastaan heidän virheistään huolimatta.

Mieti tarkoin, mitä tämä tarkoittaa. Mieti itseäsi ja asioita, joita olet tehnyt tai joiden kanssa vielä ehkä kamppaillet. Ne ovat kenties asioita, jotka sinä yksin tiedät – asioita, joiden ilmitulo toisille kauhistuttaisi sinua.

Ja silti, mitä? Uskon kautta sinut hyväksytään Kristuksessa, joka tietää kaiken senkin, mistä muilla ei ole aavistustakaan. Hän tietää kaiken, ja kuitenkin hän hyväksyy sinut, ei sinun oman hyvyytesi tähden, vaan hänen hyvyytensä tähden.

Millainen asenne sinulla tulisi siis olla toisia kohtaan? Nyt tulee asia, jota joidenkin on vaikea käsittää. Aito hyväksyntä tarkoittaa sitä, että hyväksymme ihmiset sellaisina kuin he ovat, kaikkine syntisine tapoineen, sillä he ovat ihmisiä, jotka on luotu Jumalan kuviksi. Koska Kristus kuoli meidän puolestamme ”kun vielä olimme syntisiä” ja ”sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan”, mekin voimme antaa anteeksi toisille ja hyväksyä heidät. Hänen rakkautensa meitä kohtaan on juuri se perusta, jonka pohjalta voimme hyväksyä muut ja antaa heille anteeksi (Room. 5:6-10).

Kun hyväksyvä ja huolehtiva ihmissuhde on luotu, on usein välttämätöntä tuoda rakastavasti esiin Raamatun totuuksia. Asian laiminlyöminen on rakkauttomuutta. Ystävinä välitämme riittävästi jakaaksemme elämää muuttavat, ikuiset totuudet ystäviemme kanssa.

Jeesuksen asenne ei ollut: ”Tee mitä itse huvittaa. Ei se haittaa, minä silti hyväksyn sinut.” Hänen asenteensa oli pikemminkin: ”Riippumatta siitä, mitä olet tehnyt, olen valmis antamaan sinulle anteeksi ja tarjoamaan sinulle voimaa muuttua.” Nöyrästi Kristuksen hengessä ja rakastavalla asenteella esitetyt Raamatun totuudet voittavat ihmisten sydämen ja muuttavat heidän elämänsä.

TOTUUDEN ESITTÄ- MINEN RAKKAU- DESSA

Jeesus ei vaiennut totuudesta rakkauden nimessä, sillä se ei olisi ollut rakkautta. Rakkaus etsii aina toisen parasta. Rakkauden ja totuuden välillä ei ole ristiriitaa. Nöyrästi ja ystävällisesti esitetty totuus on rakkauden puhetta. Jeesus sanoi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.” (Joh. 14:6.) Jeesus on ainoa tie pelastukseen (Ap. t. 4:12). Hänen armonsa pelastaa meidät, jotta voimme tuntee totuuden ja elää sen mukaan. Totuus ilman rakkautta johtaa tukahduttavaan lakihenkisyyteen, joka sammuttaa hengellisen elämän. Niin kutsuttu ”rakkaus” ilman totuutta johtaa suvaitsevaan sentimentaalisuuteen, jossa ei ole todellista sisältöä ja joka jättää ihmisen tuuliajolle epävarmuuden merelle. Rakkaudessa esitetty totuus johtaa aitoon kristilliseen kokemukseen, joka tarjoaa selkeän suunnan, tarkoituksen ja varmuuden.

Lue 1. Piet. 3:15, 16; 2. Tim. 4:2 ja Tit. 3:4, 5. Miten jakeissa on kerrottu siitä tasapainoisesta suhteesta, joka meillä tulisi olla Raamatun totuuden esittämisen ja nöyrän, hyväksyvän asenteen välillä?

Uuden testamentin kirjoittajat eivät korosta rakkautta totuuden kustannuksella. He yhdistivät kauniisti rakkauden ja totuuden, armon ja lain, myötätunnon ja rehellisyyden. Pietari kehottaa kanssauskoviaan olemaan aina ”valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu”, mutta kuitenkin ”sävyisästi ja kunnioittavasti” (1. Piet. 3:15, 16). Sinun tulee siis tietää ja kyetä selittämään, mihin uskot ja miksi uskot. Tämä ei tarkoita, että sinulla olisi kaikki vastaukset tai että sinun tulisi kyetä vakuuttamaan toisetkin uskomaan samoin. Se tarkoittaa vain, että sävyisästi, kunnioittavasti, nöyrästi ja kyseessä olevien asioiden suuruuden tunnustaen voit selittää ja puolustaa uskoasi.

Paavali neuvoo nuorta suojattiaan Timoteusta: “[J]ulista sanaa, astu esiin sopivaan ja sopimattomaan aikaan, nuhtelee, moiti ja kehota, aina kärsivällisesti opettaen.” (2. Tim. 4:2.) Hän muistuttaa Titusta siitä, että Jumalan hyvyys ja rakkaus pelasti ne, jotka ovat uudestisyntyneet hänessä (Tit. 3:5).

Meidätkin on kutsuttu esittämään totuutta rakkaudessa sävyisästi ja nöyrästi. Herramme kutsuu meitä jakamaan rakastavasti ja hyväksyvällä asenteella viimeisten päivien sanomaa maailmalle, joka kuolee ilman Kristusta.

KERTAUS

Lisäaineisto: "Kristuksessa on paimenen hellyys, vanhemman rakkaus ja säälivän Vapahtajan verraton armo. Hän tarjoaa siunauksiaan mitä houkuttelevimmin sanoin. Hän ei tyydy vain kertomaan näistä siunauksista, hän esittää ne mitä viehättävimmällä tavalla herättääkseen halua niiden saamiseen. Näin hänen palvelijansakin on kerrottava tuon sanomattoman lahjan kirkkaudesta. Kristuksen ihmeellinen rakkaus sulattaa sydämet silloin, kun oppikysymysten teroittaminen ei hyödytä mitään. "Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani", sanoo teidän Jumalanne.' 'Nouse korkealle vuorelle, Siion, sinä ilosanoman tuoja; korota voimakkaasti äänesi, Jerusalemi, sinä ilosanoman tuoja. Korota, älä pelkää, sano Juudan kaupungille: "Katso, teidän Jumalanne!" - - Niinkuin paimen hän kaitsee laumaansa, kokoaa karitsat käsivarrellensa ja kantaa niitä sylissään' (Jes. 40:1, 9-11)." (5AO 375.)

Keskustelunaiheita:

1. Valitettavasti jotkut ihmiset tuntevat olonsa paremmaksi tuomalla esiin toisten virheitä. Miten voimme varmistaa, ettemme päädy tällaiseen mielentilaan?

2. Kuvittele seuraava tilanne: Ystäväsi on juuri palannut hautajaisista ja sanoo: "Olen niin iloinen, että tätini on taivaassa ja näkee minut täällä. Se lohduttaa minua." Miten reagoisit toteamukseen niiden periaatteiden pohjalta, joita olemme tutkineet tällä viikolla? Miksi tämä ei ehkä ole paras aika pitää ihmiselle raamatuntutkistelua kyseisestä aiheesta, olkoon oppi kuolleitten tilasta kuinka tärkeä tahansa?

3. Pohdi seuraavaa lausuntoa todistamisen näkökulmasta: "Pahan etsiminen muista kehittää pahuutta ihmisessä itsessään. Muiden virheiden ajattelemisen muuttaa meidät samanlaisiksi. Mutta kun katsomme Jeesukseen ja puhumme hänen rakkaudestaan ja täydellisestä luonteestaan, muutamme hänen kuvansa kaltaisiksi. Miettimällä sitä korkeata ihanetta, jonka hän on meille antanut, kohoamme puhtaaseen ja pyhään ilmapiiriin, aivan Jumalan läheisyyteen. Kun pysymme siinä, meistä säteilee valoa, joka valaisee kaikki lähellämme olevat." (SLS 411, 412.)

Innostava tapa osallistua

”Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: ‘Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän. Pyytäkää siis Herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen.’ (Matt. 9:37, 38.)

Avaintekstit:

1. Moos. 1:1, 2, 26;
2. Moos. 18:21–25;
1. Kor. 12:12–25;
- Ap. t. 16:11–15, 40;
- Ap. t. 4:31;
- Ap. t. 12:12.

Joku on sanonut: ”Joukossa on voimaa.” Tietyllä tapaa tämä on totta. Oletko koskaan huomannut, että olet motivoituneempi kuntoilemaan, jos teet sen ryhmässä kuin jos joudut kuntoilemaan joka päivä yksin? Monet ihmiset liittyvät kuntoklubeihin, kuntopiireihin ja liikuntaryhmiin, koska uskovat että heidän tulee toisten seurassa kuntoiltua enemmän ja että he nauttivat siitä enemmän. Jumala on luonut meidät yhteyteen toisten ihmisten kanssa. Olemme sosiaalisia olentoja, ja aivan kuten liikunnan kohdalla, samoin on monilla muillakin elämänalueilla: pärjäämme paremmin, jos meillä on sosiaalinen tukiverkosto. Tämä on erityisen totta hengellisissä asioissa.

Läpi Raamatun pienryhmiä korostetaan yhtenä Jumalan tavoista vahvistaa uskoamme, lisätä hänen sanansa tuntemusta, syventää rukouselämäämme ja varustaa meitä todistamaan. Isä, Poika ja Pyhä Henki osallistuivat pienryhmätoimintaan. Mooses oli pienryhmän johtaja. Jeesus perusti oman opetuslapsista koostuvan pienryhmänsä, ja Paavali matkusti Rooman ajan maailmassa oman pienryhmänsä kanssa, joka koostui hänen evankelioimiskumppaneistaan.

Tämän viikon tutkistelussa keskitymme pienryhmätoiminnan raamatullisiin perusteisiin. Tulet löytämään innostavan tavan osallistua.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 5.9.2020

**PIEN-
RYHMÄT:
JUMALA
KEKSI NE
ENSIN**

Lue 1. Moos. 1:1, 2, 26; Hepr. 1:1, 2 ja Ef. 3:8, 9. Miten jakeet paljastavat kolmiyhteisen Jumalan persoonien välillä vallitsevan yhteyden?

Isä, Poika ja Pyhä Henki osallistuivat yhdessä luomiseen. Kulakin heistä oli oma tehtävänsä, mutta he toimivat yhtenä erottamattomana yksikkönä. Isä oli pääsuunnittelija, suuri arkkitehti. Hän toteutti suunnitelmansa Jeesuksen kautta, joka toimi aktiivisesti luomisessa yhdessä Pyhän Hengen voiman kanssa. Tällainen yliluonnollinen teko käy yli ymmärryksemme. Kykenemme selvästi ymmärtämään vain sen, että luotu maailma ja maailmankaikkeus ovat todellisuutta ja että Jumala itse teki tämän kaiken (ks. Room. 1:18-20).

Pienryhmät olivat ensin Jumalan idea. Vaikka varovaisuutta tarvitaankin Jumalan mystisten puolien rinnastamisessa ihmiselämään, tehkäämme nyt kuitenkin yksi löyhä rinnastus ja sanokaamme, että Isä, Poika ja Pyhä Henki muodostivat ensimmäisen ”pienryhmän” pelastushistoriassa. He osallistuivat yhdessä ihmissuvun luomiseen ja sitten sen lunastamiseen syntiinlankeemuksen jälkeen.

Vrt. Joh. 10:17, 18 kohtiin Room. 8:11 ja 1. Kor. 15:15. Miten Kristuksen ylösnousemus kertoo Isän, Pojan ja Pyhän Hengen yhteydestä pelastussuunnitelmassa?

Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat yhtä ja muodostavat ”pienryhmän”, jonka tarkoitus on lunastaa ihmissuku. ”Pelastussuunnitelma kuului lankaikkisen neuvonpitoon jo ikiajoista lähtien.” (FE 186.) Jumalalle ei mikään ole niin tärkeää kuin pelastaa mahdollisimman monta ihmistä (1. Tim. 2:4; 2. Piet. 3:9). Pienryhmillä voi olla monia eri tarkoituksia, joita tutkimme täällä viikolla, mutta niiden päällimmäisin tarkoitus on keskittyä voittamaan kadotettuja. Työskentelemällä pienryhmissä voimme auttaa paitsi itseämme myös toisia. Pienryhmiemme perimmäisen tarkoituksen tulisi olla ihmisten voittaminen Kristukselle.

Pohdi Jumalan ykseyden mysteeria. Sitä on vaikea käsittää. Voimme silti uskoa ja luottaa siihen, mitä emme täysin ymmärrä. Miksi tämä on kristityille uskonasioissa niin tärkeä periaate?

PIENRYHMÄT RAAMATUSSA

Raamatusta löytyy monia esimerkkejä pienryhmistä, joissa rukoillaan, ollaan yhdessä, rohkaistaan toisia ja työskennellään yhdessä Kristuksen hyväksi. Ryhmät mahdollistavat vastuun jakamisen ja erilaisten lahjojen tehokkaamman hyödyntämisen. Niissä Herra saa tilaisuuden käyttää jokaista meistä entistä täydemmin.

Lue 2. Moos. 18:21-25. Millaisia merkittäviä neuvoja Mooseksen appi Jetro tarjosi tälle kaitselmuksen johdossa? Miksi suunnitelma oli suorastaan välttämätön?

Jokainen Israelin leirissä liittyi osaksi 10 hengen ryhmää, jota johti Jumalaa pelkäävä päällikkö. Ryhmissä ratkaistiin ongelmia, mutta niissä voitiin tuntee myös yhteenkuuluvuutta, joka ennaltaehkäisi ongelmia ja ravitsi jäsenten hengellistä elämää. Ne olivat visiointipaikkoja, joissa välitettiin Jumalan suunnitelmia Israelin hyväksi. Niissä ihmiset saattoivat muodostaa tiiviitä ja välittäviä suhteita sekä työstää kohtaamiaan asioita. Epäilemättä ihmiset silloinkin kamppailivat asioiden kanssa, joissa toiset saattoivat auttaa heitä. Pienryhmät tarjoavat mahdollisuuden lämpimään, välittävään yhdessäoloon, hengelliseen kasvuun ja ongelmien ratkaisemiseen.

Asiantuntijat sanovat, että ihanteellinen ryhmäkoko vuorovaikutuksen kannalta on 6-12 henkeä. Juuri tämän kokoisia ryhmiä sekä Mooses että Jeesus muodostivat.

Lue Luuk. 6:12, 13; Matt. 10:1 ja Mark. 3:13-15. Mitkä kaksi tarkoitusta Jeesuksella oli kutsuessaan opetuslapsia ja valitessaan heitä pienryhmätoimintaan?

Jeesuksen tarkoitus oli valmistaa opetuslapsia niin hengellisesti kuin käytännön tasolla heidän lähetystehtävänsä. Viettäessään aikaa Jeesuksen kanssa opetuslapset kasvaisivat armossa ja oppisivat julistamaan ja palvelemaan tehokkaammin seuraamalla Jeesuksen toimintaa. Pienryhmän tarkoitus oli hengellinen kasvu ja ulospäin suuntautuva toiminta.

Mieti aikaa, jolloin olet ollut osa jotakin pienryhmää, joka välitti toisistaan ja työskenteli yhteisen päämäärän hyväksi. Mitä sellaista opit kokemuksestasi, joka auttaa sinua ymmärtämään pienryhmien arvon myös uskonyhteisöissä?

JÄRJESTÄY- TYNEINÄ PALVELUA VARTEN

Lue 1. Kor. 12:12-25. Miten ihmiskeho tarjoaa erinomaisten kuvauksen siitä, kuinka pienryhmän jäsenet voivat työskennellä sopusointuisesti yhdessä?

Paavali kertoo hengellisten lahjojen tärkeydestä seurakunnan elämässä ja tarjoaa samalla mallin siitä, kuinka siellä voidaan järjestäytyä. Hän puhuu hengellisistä lahjoista Kristuksen ruumiin osina, jotka toimivat yhdessä.

Anatomian ja fysiologian tutkiminen paljastaa, että kehon eri osat ovat erilaisia toisiinsa yhteydessä olevia järjestelmiä. Ruoansulatuselimistö, sydän- ja verenkiertoelimistö, hengityselimistö ja luusto ovat muutamia esimerkkejä kehon monimutkaisista elinjärjestelmistä. Hengelliset lahjat ovat kuin kehon eri osat. Ne toimivat parhaiten toisiinsa yhteenkuuluvina järjestelminä tai ryhminä. Useimmiten ne eivät voisi edes yksinään toimia. Kehomme ei ole vain möykky erillisiä elimiä, jotka tekevät itsenäistä työtä. Jokainen kehon osa kuuluu tiukasti johonkin järjestelmään, joka työskentelee yhteisen päämäärän hyväksi.

Tämä kertoo, millaisessa ympäristössä voimme parhaiten käyttää hengellisiä lahjojamme. On helppo masentua, jos toimimme yksin, mutta kun olemme osa pienryhmää, johon kuuluu samoja tavoitteita omaavia ihmisiä, huomaamme pystyvämme keskittämään ponnistuksemme paremmin ja moninkertaistamaan tuloksen. Pienryhmät tarjoavat parhaimman ympäristön hengellisten lahjojen harjoittamiseen, ja niistä voi tulla paikallisseurakunnan lähetystyön sydän.

Ellen White korostaa pienryhmien arvoa seuraavasti: "Ajatuksen, että kristillisen toiminnan pohjaksi on perustettava pieniä ryhmiä, on esittänyt minulle hän, joka ei voi erehtyä. Jos seurakunnan jäsenmäärä on suuri, seurakuntalaisten tulee järjestäytyä pieniksi ryhmiksi ja työskennellä paitsi jäsenen myös ei-uskovien hyväksi. Jos totuuden tuntevia on jollakin paikkakunnalla vain kaksi tai kolme, heidän tulee järjestäytyä työryhmäksi. He säilyttäkööt yhteisen liittonsa rikkomattomana kilvoitellen yhdessä eteenpäin rakkaudessa ja yksimielisyydessä, kannustaen toisiansa edistymään ja saaden kukin rohkeutta ja voimaa toisten tuesta." (3 Ta 80.)

Pienryhmätyö on Jumalan säätämää, jotta jokainen seurakunnan jäsen voisi kasvaa hengellisesti, kokea lämmintä yhteenkuuluvuutta ja käyttää Jumalalta saamiaan lahjoja palvelukseen.

UUDEN TESTA- MENTIN PIENRYH- MÄT

Uuden testamentin seurakunta lähti räjähdysmäiseen kasvuun. Muutamassa vuodessa se kasvoi pienestä uskovien joukosta kymmeniksituhansiksi palvojiksi. Moni asia vaikutti uskovien määrään nopeaan kasvuun. Jeesus oli kylvänyt evankeliumin siementä ja valmistanut kansanjoukkoja vastaanottamaan opetuslasten julistuksen. Kristuksen taivaaseen astumisen jälkeen Pyhä Henki laskeutui helluntaina voimalla ruokoilevien opetuslasten ylle. Yksi nopean kasvun syy oli seurakunnan pienryhmäjärjestelmä. Pienryhmillä oli vaikutusta.

Lue Ap. t. 18:1-5 ja Ap. t. 20:1-4. Miksi Luukas luettelee joitakin niistä ihmisistä, joiden kanssa Paavali teki läheistä yhteistyötä?

On mielenkiintoista huomata, että Luukas mainitsee nimeltä muutamia, joiden kanssa Paavali työskenteli. Paavalille jokainen oli tärkeä. Hän tunsi heidät nimeltä. He tukivat toisiaan lähetyssponnistuksissa. Vaikka nimeltä mainittuja on vain pieni määrä, se auttaa todistamaan, miten tärkeää on työskennellä läheisessä yhteistyössä, silloinkin kun joukko on pieni.

Jokaisella mainituista ihmisistä oli toisistaan poikkeavia lahjoja. He tulivat eri taustoista ja kulttuureista. Heidän tapansa tarkastella asioita eivät olleet samanlaisia, mutta jokaisella oli arvokasta annettavaa Kristuksen asialle. Heidän lahjojensa, taustojensa ja kokemustensa moninaisuus edesauttoi seurakunnan kasvua. Jokainen toi työhön oman panoksensa oman taustansa ja Jeesuksen kanssa saamiensa kokemusten pohjalta.

Vertaa Ap. t. 16:11-15, 40 ja Ap. t. 12:11, 12. Millaisen kutsun Lyydia esitti Paavalille heti kääntymyksensä jälkeen? Minne sekä Paavali että Pietari menivät, kun olivat vapautuneet vankilasta?

Uuden testamentin uskovat kokoontuivat säännöllisesti kodeissa. Kristillisistä kodeista tuli vaikutuskeskuksia, ja ne olivat pienryhmätoiminnan sydän.

Oletko harkinnut aloittaa pienryhmää kodissasi tai alkaa ystäväsi kanssa pitämään pienryhmää hänen kodissaan? Jos olet jo osa pienryhmää, kerro muille sen tuomista eduista.

PIENRYH- MIEN DYNAMIIKKA

Pienryhmät ovat Jumalan kanavia kasvattaa seurakuntaa – turvasatamia, joissa ihmiset saavat jakaa huolenaiheitaan. Ne tarjoavat tilaisuuksia hengelliseen kasvuun yhdessä välittävien ystävien kanssa. Monet ei-kristityt kokevat helpomaksi osallistua pienryhmään jonkun kodissa kuin perinteiseen jumalanpalvelukseen ensimmäistä kertaa.

Lue Ap. t. 4:31; 12:12 ja 20:17-19, 27-32. Mitä eri elementtejä näissä Uuden testamentin ryhmissä esiintyy?

Varhaiset kristityt tapasivat toisiaan rukoillakseen toistensa ja yhteisten asioiden puolesta, kokeakseen yhteyttä, tutkiakseen Jumalan sanaa, varustautuakseen palvelusta varten, suojautuakseen vääriltä opettajilta ja osallistuakseen yhdessä evankelioimistyöhön.

Pienryhmillä on vaikutusta. Ihmiset, jotka yhdistävät lahjansa palvelus- ja evankelointityössä Pyhän Hengen antamaan voimaan, ovat väkevä ase Herran kädessä.

Lue Matt. 9:37, 38. Mitä Jeesus sanoo sadosta? Mikä on hänen ratkaisunsa ongelmaan?

Opetuslapset näkivät heiveröisiä, mutta Jeesus suuria mahdollisuuksia evankeliumin etenemiselle. Jeesus kertoi opetuslapsille, että "satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia on vähän" (Matt. 9:37). Kristuksen ratkaisu oli rukoilla "Herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen" (Matt. 9:38.) Pienryhmät ovat vastaus Kristuksen rukoukseen. Ne lisäävät sadonkorjaajia moninkertaisesti.

Tehokkaiden pienryhmien päähuomio on todistamisessa ja palvelemisessa. Toiminta hiipuu, jos siellä keskitytään vain itseen eikä suuntauduta ulospäin. Jos pienryhmä palvelee vain jäsentensä omia tarpeita ja toimii lähinnä seurustelupiirinä, se ei täytä tehtäväänsä, vaan menettää keskeisimmän olemassaolonsa tarkoituksen. Pienryhmät ovat sitä varten, että ihmisiä voidaan johtaa Jeesuksen luo, että heidän uskoaan voidaan ravita ja että heitä voidaan varustaa todistamaan.

Kutsuuko Jumala sinua aloittamaan pienryhmän kodissasi? Rukoile selvyyttä siihen, mihin Jumala haluaa sinua johtaa.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Joitakin vuosia sitten erään Euroopan keskeisen suurkaupungin läheisyydessä sijaitseva pieni seurakunta päätti, että sen oli tehtävä jotakin Herralle. Seurakunta oli pysähtyneessä tilassa. Ketään ei ollut kastettu vuosiin. Jos näin jatkuisi, seurakunnalla ei olisi tulevaisuutta. Pastori ja johtokunta rukoilivat hartaasti ja pohtivat huolella, mitä he voisivat tehdä.

Tutkittuaan Uutta testamenttia he päätyivät perustamaan pienryhmiä. Yhdeksän maallikkojäsentä innostui asiasta. He sitoutuivat rukoilemaan yhdessä ja tutkimaan, miten pienryhmät olisi tehokkainta järjestää. Pian he päättivät tehdä jokaisen kodista evankelioimiskeskuksen. Ryhmät oppivat käyttämään lahjoaan eri tavoilla. He rukoilivat ja harjoittivat vieraanvaraisuutta säännöllisesti. He muodostivat ystävyysseuroja yhteisössä. He pyrkivät osoittamaan ystävällisyyttä omissa perheissään, ystävilleen ja entisille adventisteille. Pienryhmien johtajat aloittivat raamatuntutkistelut yhdeksässä eri kodissa, joihin tuli 40 osallistujaa. He hämmästyivät siitä, mitä Pyhä Henki teki. Lopulta 17 noista 40:stä kastettiin. Pienryhmillä on valtava vaikutus. Ne ovat yksi Jumalan keino saada useita seurakunnan jäseniä osallistumaan lähetystyöhön.

Keskustelunaiheita:

1. Millaisia tehtäviä pienryhmät voivat hoitaa? Millä tavoin pienryhmä voi auttaa erityisillä lahjoilla varustettuja ihmisiä käyttämään kykyjään entistä paremmin?
2. Miksi on tärkeää, että pienryhmissä ulospäinsuuntautunut lähetysnäky ohjaa toimintaa? Onnistuupa ryhmä ravitsemaan ja tukemaan jäseniään kuinka hyvin tahansa, miksi on silti tärkeää, että sen ydintarkoituksena on evankeliumin leittäminen? Miksi pienryhmän on myös pysyttävä yhteydessä paikallisseurakuntaan? Miksi tämä on tärkeää?
3. Oletko joskus ollut osa pienryhmää tai kuullut sellaisesta, joka ei toiminut hyvin ja lopulta hiipui pois? Keskustelkaa mahdollisista syistä, jotka johtivat siihen.
4. Pohtikaa yllä olevaa kertomusta seurakunnasta, joka aloitti pienryhmät. Miksi ne toimivat niin hyvin? Mitä hyvin yksinkertaista mutta kuitenkin tehokasta niissä tehtiin? Miksi työn aloittaminen kodin turvallisesta piiristä kirkkorakennuksen sijaan voi olla hyvä tapa aloittaa evankelioiva työ omissa naapurustossa tai yhteisössä?

Jeesuksen kertomuksen jakamista

”Tämän kaiken olen kirjoittanut teille, Jumalan Poikaan uskoville, jotta tietäisitte, että teillä on iankaikkinen elämä.” (1. Joh. 5:13.)

Avaintekstit:

Ef. 2:1-10;
1. Joh. 4:7-11;
Mark. 5:1-20;
Hepr. 10:19-22;
Gal. 2:20;
1. Kor. 1:30.

Kuten aiemmassa tutkistelussa on todettu, mikään ei ole niin kaunis todistus evankeliumin voimasta kuin ihmisen muuttunut elämä. Ihmiset voivat väitellä teologiastasi. He voivat kiistellä opeista. He voivat kyseenalaistaa tapasi ymmärtää Raamattua, mutta harvoin kukaan kyseenalaistaa henkilökohtaista todistusta siitä, mitä Jeesus merkitsee sinulle ja mitä hän on tehnyt elämässäsi.

Todistaminen on sen kertomista toisille, minkä tiedämme Jeesuksesta. Se on sitä, että annamme toisten tietää, mitä hän merkitsee meille ja mitä hän on tehnyt hyväksemme. Jos todistuksemme on pelkästään sitä, että yritämme todistaa, että se, mihin uskomme on oikein ja mihin muut uskovat on väärin, saamme kokea vahvaa vastustusta. Jos todistuksemme Jeesuksesta nousee sydämeistä, jonka Jeesuksen armo on saanut muuttaa ja jonka hänen rakkautensa on saanut valloittaa - sydämeistä, joka hämmästelee hänen totuuttaan, ihmiset tulevat vaikuttamaan siitä, miten totuus on koskettanut meidän elämäämme. Muuttuneen elämän yhteydessä esitetty totuus on se, mikä tehoaa.

Kun Kristus on jokaisen opin keskus ja kun jokainen raamatullinen opetus heijastaa hänen luonnettaan, ne, joiden kanssa tutkimme Raamattua, voivat todennäköisemmin vastaanottaa hänen sanansa.

12.9. Maailmanlaajuisen adventtikirkon ulkolähetysten erityisuhrilahja:

Uusien lähetystyömuotojen tukeminen

Tämä tutkistelu on sapatiksi 12.9.2020

JEESUS: TODISTUK- SEMME PERUSTA

Kristittyinä meillä jokaisella on henkilökohtainen tarinamme kerrottavana – tarina siitä, miten Jeesus muutti elämämme ja mitä hän on tehnyt hyväksemme.

Lue Ef. 2:1-10. Millaisia olimme ennen kuin tunsimme Kristusta? Mikä meille kuuluu sen perusteella, että olemme vastaanottaneet Kristuksen?

A. Ennen kuin tunsimme Kristuksen (Ef. 2:1-3)

B. Sen jälkeen kun tunsimme Kristuksen (Ef. 2:4-10)

Mikä hämmästyttävä muutos! Ennen kuin tunsimme Kristusta, olimme kuolleita rikkomustemme ja syntiemme tähden, elimme niiden vallassa tämän maailman menon mukaan vihan alaisina. Ennen kuin tunsimme Kristusta vaelsimme päämäärättömästi elämän halki eksyneessä tilassa.

Ennen saatoimme kokea onnelta vaikuttavia tunteita, mutta sisimmässä oli ahdistus ja elämällämme ei ollut tarkoitusta. Kristuksen luo tuleminen ja hänen rakkautensa kokeminen toi ratkaisevan muutoksen. Nyt Kristuksessa me todella elämme. Hänen äärettömän runsaan armonsa ja suuren hyvyytensä ansiosta olemme saaneet vastaanottaa pelastuksen. ”Jumala on herättänyt meidät yhdessä hänen kanssaan ja asettanut yhdessä hänen kanssaan istumaan taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevana maailman-aikoina ylenpalttisen runsasta armoaan hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.” (Ef. 2:6, 7, RK 2012.) Kristuksessa elämämme on saanut uuden sisällön ja tarkoituksen. Kuten Johannes sanoo: ”Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo.” (Joh. 1:4.)

Lue Ef. 2:10. Mitä jae kertoo siitä, miten keskeisiä hyvät teot ovat kristittyjen uskolle? Miten yhdistämme ajatuksen uskon kautta pelastumiseen ”ilman lain vaatimia tekoja” (Room. 3:28)?

Miten elämäsi on Kristuksen ansiosta muuttunut? Voisiko kokemuksesi mahdollisesti auttaa jotakuta toistakin oppimaan tuntemaan Jeesuksen?

HENKILÖ- KOHTAISEN TODISTUK- SEN MUUTTAVA VOIMA

Johannesta ja Jaakobia, Sebedeuksen poikia, kutsuttiin ukkosenjylinän pojiksi (Mark. 3:17). Itse asiassa Jeesus antoi heille tämän lempinimen. Saamme hyvän esimerkin Johanneksen tulisesta luonteesta, kun Jeesus ja hänen opetuslapsensa matkasivat Samarian halki. Kun he yrittivät löytää majoitusta yöksi, he tulivat torjutuiksi samarialaisten juutalaisia kohtaan tuntemien ennakkoluulojen tähden. Heille ei annettu edes vaatimattominta majapaikkaa.

Jaakobin ja Johanneksen mielestä heillä oli ratkaisu ongelmaan. ”Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes kuuliivat tästä, he sanoivat: ’Herra, tahdotko, että käskemme tulen iskeä taivaasta ja tuhota heidät [niin kuin Eliakin teki]?’” (Luuk. 9:54.) Jeesus nuhteli veljiä, ja he kaikki lähtivät kylästä hiljaa pois. Jeesuksen tie on rakkauden tie, ei riidanhaluisen taistelun.

Jeesuksen rakkauden läsnäolossa Johanneksen kiivaus ja viha muuttuivat rakastavaksi hyvydeksi ja helläksi myötätunnoksi. Johanneksen ensimmäisessä kirjeessä sana ”rakkaus” esiintyy eri muodoissaan noin 50 kertaa.

Lue 1. Joh. 1:1-4; 1. Joh. 3:1; 1. Joh. 4:7-11 ja 1. Joh. 5:1-5. Mitä tekstit kertovat Johanneksen todistuksesta ja siitä muutoksesta, joka tapahtui hänen elämässään siksi, että hän oli tekemisissä Jeesuksen kanssa?

On olemassa ikuinen maailmankaikkeuden periaate. Ellen G. White kuvailee tätä periaatetta seuraavasti: ”Väkivallan käyttäminen on vastoin Jumalan hallituksen periaatteita. Hän haluaa vain rakkauden palvelusta, eikä rakkautta voida pakottaa, sitä ei voida herättää väkivallan eikä arvovallan avulla. Vain rakkaus herättää vastarakkautta.” (4AO 13.)

Kun olemme sitoutuneita Kristukseen, hänen rakkautensa loistaa meistä toisille. Paras kristillinen todiste on muuttunut elämä. Tämä ei tarkoita, ettemmekö koskaan tekisi virheitä tai että aina olisimme niitä rakkauden ja armon kanavia, joita meidän tulisi olla. Se tarkoittaa kuitenkin sitä, että ihanteellisesti Kristuksen rakkaus virtaa meidän elämästämme ja me voimme olla siunaukseksi ympärillämme oleville ihmisille.

Kuinka hyvin heijastat Kristuksen rakkautta toisille? Mitä päätelmiä voit tehdä vastauksestasi?

JEESUKSEN ELÄMÄSTÄ KERTOMI- NEN

Kenet Jeesus ensimmäisenä lähetti saarnaamaan? He eivät olleet opetuslapsia eivätkä Jeesuksen pitkäaikaisia seuraajia. He olivat entisiä mielipuoolia, riivattuja, jotka muutamia tunteja aikaisemmin olivat terrorisoineet seutukuntaa ja pitäneet lähikylien asukkaita pelon vallassa.

Demonisin voimin yksi näistä riivatuista rikkoi häntä sitoneet kahleet, kirkui hirvittäväällä äänellä ja runteli kehoaan terävillä kivillä. Heidän äänestään heijastui syvä tuskaa heidän sisimmässään (Matt. 8:28, 29; Mark. 5:1-5).

Kun he kohtasivat Jeesuksen, heidän elämänsä muuttui. He eivät enää koskaan olisi entisenlaisia. Jeesus ajoi heitä pinnanneet riivaajat ulos heistä sikalaumaan, joka juoksi jyrkän-teeltä järveen (Matt. 8:32-34; Mark. 5:13, 14).

Lue Matt. 8:28-34. Mitä miehille tapahtui ja mitä kaupunkilaiset löysivät?

Riivatut olivat nyt Kristuksen voiman muuttamia miehiä. Kaupunkilaiset löysivät heidät istumasta Jeesuksen jalkojen juuresta kuuntelemasta jokaista Mestarin huulilta lähtevää sanaa. On hyvä tiedostaa, että Matteuksen evankeliumi puhuu kahdesta miehestä, jotka vapautettiin riivaajista, kun taas Markuksen evankeliumi keskittyy vain toiseen näistä miehistä. Pääasia on kuitenkin se, että Jeesus ennallisti heidät niin fyysisesti, henkisesti, emotionaalisesti kuin hengellisestikin.

Lue Mark. 5:18-20. Tämä entinen riivattu, nyt uusi käännyttäminen, olisi halunnut jäädä Jeesuksen seuraan, mutta mitä Kristus lähetti hänet tekemään?

”Näillä miehillä oli ollut etuoikeus kuunnella Kristuksen opetusta vain muutama hetki. Heidän korvansa eivät olleet kuulleet ainoatakaan saarnaa hänen huuliltaan. He eivät voineet opettaa kansaa opetuslasten tavoin, jotka päivittäin olivat olleet Kristuksen kanssa. Mutta heillä oli henkilökohtainen todistus siitä, että Jeesus oli Messias. He voivat kertoa sen, mikä tiesivät, mitä he itse olivat nähneet, kuulleet ja tuntenee Kristuksen voimasta. Tämän voi tehdä jokainen, jonka sydäntä Jumalan armo on koskettanut.” (4AO 292.) Heidän todistuksensa voima valmisti Dekapoliin alueen 10 kaupunkia vastaanottamaan Jeesuksen opetukset.

VARMUU- DELLA TODISTAMI- NEN

Lue 1. Joh. 5:11-13; Hepr. 10:19-22; 1. Kor. 15:1, 2. Miten Raamatun vakuutukset ikuisesta elämästä mahdollistavat sen, että voimme varmuudella todistaa pelastuksestamme Kristuksessa?

Jos meillä ei ole henkilökohtaista varmuutta pelastuksestamme Jeesuksessa, emme kykene jakamaan sitä kenenkään kanssa. Emme voi jakaa sellaista, mitä itsellä ei ole. On olemassa tunnontarkkoja kristittyjä, jotka elävät jatkuvassa epävarmuuden tilassa miettien, mahtavatko koskaan olla riittävästi hyviä pelastuakseen. Kuten eräs viisas, vanha pastori on sanonut: "Kun katson itseäni, en näe mitään mahdollisuutta pelastua. Kun katson Jeesukseen, en näe mitään mahdollisuutta joutua kadotukseen." Herran sanat kaikuvat varmoina kautta aikojen: "Kääntykää minun puoleeni, maan kaikki ääret, antakaa pelastaa itsenne, sillä minä olen Jumala, eikä muuta Jumalaa ole." (Jes. 45:22.)

Herramme haluaa jokaisen meistä riemuitsevan siitä pelastuksesta, jota hän niin vapaasti tarjoaa. Hän kaipaa, että saisimme kokea vanhurskauttamisen hänen armostaan ja että saisimme olla vapaita synnin syyllisyyden tuomiosta. Paavalin sanoin: "Kun nyt Jumala on tehnyt meidät, jotka uskomme, vanhurskaiksi, meillä on Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa." (Room. 5:1.) Hän lisää vielä, että meillä voi olla varmuus siitä, että mikään "kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa" (Room. 8:1). Apostoli Johannes vahvistaa: "Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää." (1. Joh. 5:12.)

Jos olemme uskon kautta vastaanottaneet Jeesuksen, ja hän elää Pyhän Henkensä kautta sydämessämme, ikuisen elämän lahja on meidän tänään. Tämä ei tarkoita, että kerran Jumalan armon ja pelastuksen Kristuksessa kokenut ei voisi menettää sitä (2. Piet. 2:18-22; Hepr. 3:6; Ilm. 3:5). Meillä on aina vapaa valinta kääntyä pois, mutta hänen rakkautensa kokeneina ja uhrinsa syvyyden ymmärtäneinä, meidän tulisi valita pysyä hänessä, joka rakastaa meitä niin paljon. Me voimme päivittäin etsiä mahdollisuuksia jakaa toisten kanssa siitä armosta, jonka olemme saaneet Jeesuksessa.

Onko sinulla pelastusvarmuus Jeesuksessa? Jos on, mihin varmuutesi perustuu?

JOTAKIN TODIS- TAMISEN ARVOISTA

”Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu. Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, elän uskoen Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi henkensä puolestani.” (Gal. 2:19, 20.)

Vastaanottaessamme Kristuksen joudumme toki uhraamaan jotakin. Jeesus pyytää meitä luovuttamaan hänelle tiettyjä asioita. Jeesus ei jättänyt epäselväksi, mitä hänen seuraamisensa vaatisi: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.” (Luuk. 9:23.) Kuolema ristillä oli tuskallinen. Kun luovutamme elämämme Kristuksen haltuun ja vanha syntinen minämme ristiinnaulitaan (Room. 6:6), se on tuskallista. Joskus on tuskallista luopua haluistamme ja tavoistamme, mutta palkinto on tuskan arvoinen.

Voimalliset todistukset keskittyvät siihen, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme, eivät siihen, mistä me olemme luopuneet hänen tähtensä. Ne keskittyvät hänen uhriinsa, eivät meidän niin kutsuttuihin uhreihimme, sillä Kristus ei pyydä meitä luopumaan sellaisesta, jonka säilyttäminen on parhaaksemme.

Silti historia on täynnä kertomuksia ihmisistä, jotka joutuivat tekemään suuria uhrauksia Kristuksen tähden. Eivät he uhrauksillaan ansainneet pelastusta, eivätkä heidän tekonsa, olivatpa ne kuinka epäitsekkeitä tahansa, antaneet mitään ansiota Jumalan edessä. Sen sijaan tajuttuaan useimmissa tapauksissa, mitä Kristus oli tehnyt heidän hyväkseen, he olivat valmiita panemaan kaikkensa uhrialttarille sen mukaan, mikä oli Jumalan kutsumus heidän elämässään.

Lue Joh. 1:12; Joh. 10:10, Joh. 14:27 ja 1. Kor. 1:30. Todistuksemme perusta on siinä, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme. Luettele hänen armonsa lahjoja, joita jakeissa on mainittu.

Mieti yllä olevien tekstien valossa, mitä Kristus on tehnyt hyväksesi. Olet ehkä ollut harras kristitty koko ikäsi, tai kenties sinulla on ollut dramaattisempi kääntymyskokemus. Mieti, kuinka hyvä Jeesus on ollut sinulle. Ajattele, millaisen tarkoituksen, rauhan ja ilon hän on antanut sinulle. Ajattele voimaa, jonka hän on antanut sinulle selvitä elämän vaikeista kokemuksista.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Mark. 5:25-34.

”Ihmettelevä kansanjoukko, joka tunkeili Kristuksen ympärillä, ei huomannut saaneensa mitään elinvoimaa. Mutta kun kärsivä nainen ojensi kätensä koskettaakseen häntä ja uskoi tulevansa terveeksi, hän tunsi parantavan voiman. Näin on hengellistenkin asiain laita. Ei hyödytä mitään puhella uskonnosta välinpitämättömästi tai rukoilla ilman sielun nälkää ja elävää uskoa. Nimellinen Kristukseen kohdistuva usko, joka ottaa hänet vastaan vain maailman Vapahtajana, ei voi koskaan parantaa sielua. Pelastukseksi koitua usko ei ole vain totuuden tunnustamista järjen avulla. – –

Ei riitä, että me uskomme sen, mitä kerrotaan *Kristuksesta*, meidän täytyy uskoa *Kristukseen*. Meitä hyödyttää vain sellainen usko, joka ottaa hänet vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana ja omaksuu hänen ansionsa meidän hyväksemme. – –

Se, että tunnustamme hänen uskollisuutensa, on taivaan valitsema keino Kristuksen ilmaisemiseksi maailmalle. Meidän on tunnustettava hänen armonsa sellaisena, kuin muinaiset pyhät miehet sen tekivät tietäväksi, mutta kaikkein tehokkain on todistus omasta kokemuksestamme. Olemme Jumalan todistajia ilmaistessamme itsessämme jumalallisen voiman vaikutusta. Jokaisen ihmisen elämä on erilainen kuin toisten, ja hänen kokemuksensa eroavat huomattavasti heidän kokemuksistaan. Jumala toivoo kiitoksemme kohoavan hänen luokseen yksilöllisyytemme leimaamana. Kun näihin kalliisiin tunnustuksiin hänen armonsa kirkkauden kiitokseksi vielä liittyy Kristuksen kaltainen elämä, on niissä vastustamaton voima, joka koituu sielujen pelastukseksi.” (4AO 297, 298.)

Keskustelunaiheita:

1. Mistä aineksista vaikuttava todistus koostuu? Lue Paavalin todistus Agrippan edessä: Ap. t. 26:1-23. Mikä oli Paavalin todistuksen perusta?

2. Miksi henkilökohtainen todistuksemme siitä, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme, on niin voimallinen? Entä miten vastaisit seuraavaan: ”Niin, tuo on ollut sinun kokemuksesi, mutta entäpä jos minulla ei ole tuollaista kokemusta? Miksi sinun kokemuksesi voisi opettaa minulle mitään siitä, miksi minun pitäisi seurata Jeesusta?”

3. Millaisia asioita on hyvä välttää silloin, kun esittää omakohtaista todistusta ei-uskovalle?

Jakamisen arvoinen sanoma

”Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuisen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille. Hän kuulutti kovalla äänellä: ‘Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia – hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.’” (Ilm. 14:6, 7.)

Avaintekstit:

2. Piet. 1:12, 16-21;
Ilm. 19:11-18;
Ilm. 14:14-20;
Saarn. 12:13, 14;
Ilm. 14:6-12.

Kristuksen sovituskoulu oli yleismaailmallinen; toisin sanoen, sovitus koski kaikkia koskaan eläneitä ihmisiä, elivät he milloin tai missä tahansa. Evankeliumi puhuttelee ihmisryhmiä jokaisesta kielestä, kulttuurista ja taustasta. Se kuroo umpeen etnisiä jakaumia. Se on uskomattoman hyvä uutinen siitä, että Jeesus oman elämänsä, kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta on voittanut kaikki helvetin vallat ja voimat. Evankeliumissa on kyse kokonaan Jeesuksesta. Hän kuoli puolestamme, ja nyt hän elää puolestamme. Hän tuli kerran vapauttamaan meidät synnin rangaistuksesta ja voimasta, ja hän tulee vielä toisen kerran vapauttamaan meidät kokonaan synnin läsnäolosta. Hän kuoli sen kuoleman, jonka me olisimme ansainneet, jotta me saisimme elää sitä elämää, jonka hän ansaitsee. Kristuksessa olemme vanhurskautettuja, pyhitettyjä ja eräänä päivänä kirkastettuja.

Raamattu keskittyy kertomaan Jeesuksen kahdesta tulemisesta. Ensin hän tuli lunastaakseen meidät, ja kerran hän on vielä tuleva viemään kotiin sen, mikä on ostanut niin äärettömän kalliilla hinnalla. Raamatun viimeinen kirja, Ilmestyskirja, kirjoitettiin erityisesti valmistamaan maailmaa Jeesuksen paluulle. Ilmestyskirjalla on kiireellinen sanoma tälle sukupolvelle. Tämän viikon tutkistelussa paneudumme Ilmestyskirjan ajankohtaisuuteen tälle 2000-luvun nyky-yhteiskunnalle. Yhdessä löydämme jälleen Jeesuksen vetoituksen viimeisten päivien seurakunnalle levittää tätä lopun ajan sanomaa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 19.9.2020

PIETARIN SANOMA TOTUU- DESTA

Kautta pelastushistorian Jumala on lähettänyt viestejä profeettallisen sanan välityksellä valmistaakseen ihmisiä siihen, mikä heitä odotti. Jumalaa mikään ei koskaan pääse yllättämään (Jes. 46:9, 10). Hän valmistaa kansaansa tulevaisuutta varten lähettämällä profeettoja paljastamaan sanomansa ennen kuin tuomio langetetaan (Aam. 3:7). Ennen vedenpaisumusta Jumala lähetti Nooan kautta sanoman siitä, että tulva oli tulossa. Egyptissä Jumala nostatti Joosefin tekemään valmisteluja nälänhädän varalle. Juutalaisprofeetat varoittivat Israelia Jerusalemin tulevasta tuhosta babylonialaisten käsissä. Johannes Kastajan sanoma ja kutsu tehdä parannus valmisti kansan Jeesuksen ensimmäiselle tulolle.

Lue 2. Piet. 1:12, 16-21. Mitä ilmaisua Pietari käyttää kuvatessaan Jumalan sanomaa hänen sukupolvelleen? Mikä oli tämä totuus, ”joka teille on annettu”, jota Pietari ja opetuslapset julistivat?

Ensimmäisen vuosisadan ihmisille sanoma oli se, että Kristus oli tullut. Isän rakkaus oli paljastettu Kristuksen ristillä antamassa uhrissa. Vaikka synnin palkka on kuolema, Kristuksen kautta ikuinen elämä oli taattu kaikille. On meidän valintamme, haluammeko vastaanottaa sen uskossa (Room. 3:23; Room. 6:23; Ef. 2:8). Sanoma pelastuksesta Jeesuksessa ei koskaan vanhene. Se on ajankohtainen totuus jokaiselle sukupolvelle.

Ilmestyskirja esittää Jeesuksen ja hänen ikuisen pelastuksensa lopunajan kontekstissa valmistaakseen kansan hänen pikaiselle paluulleen. Kirja paljastaa ihmisperinteiden ja itsekeskeisen uskonnollisuuden virheellisyyden. Alusta loppuun se paljastaa Jeesuksen ja hänen työnsä ihmiskunnan hyväksi.

Jeesus on aito todistus Isän luonteesta. Hän on se, joka ”rakastaa meitä ja on verellään vapauttanut meidät synneistämme – [ja] on tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, Isänsä, papeiksi” (Ilm. 1:1-6). Ilmestyskirja on kirja Jeesuksesta ja hänen lopun ajan sanomastaan, ja sen tarkoitus on valmistaa hänen kansansa hänen pikaiseen paluuseensa.

ILMESTYS- KIRJA KESKITTYY LOPUN AIKAAN

Evankeliumit keskittyvät Kristuksen ensimmäiseen tulemiseen kertoen hänen syntymästään, elämästään, työstään, kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan. Niiden pääpaino ei ole Kristuksen toisessa tulemisessa. Ilmestyskirjan pääpaino sen sijaan on vuosisatoja pitkän suuren taistelun loppuhuipennuksessa. Jokainen kirjan suurista profetioista päättyy Herramme kunniakkaaseen paluuseen.

Lue Ilm. 1:7; Ilm. 11:15; Ilm. 14:14-20 ja Ilm. 19:11-18. Millaiseen samantapaiseen johtopäätökseen teksteissä päädytään?

Ilmestyskirjan ensimmäisestä luvusta viimeiseen asti jokaisen profetian huippukohtana on Jeesuksen paluu. "Karitsa, joka on teurastettu" (Ilm. 5:12) saapuu kuninkaiden Kuningaana ja herrojen Herrana (Ilm. 19:16). Hän voittaa viholliset, jotka sortavat hänen kansaansa (Ilm. 17:14). Hän vapauttaa kansansa synnin painajaisesta ja tuo sen kotiin kirkkauteen. Suuri taistelu hyvän ja pahan välillä saa päätöksensä. Maa luodaan uudeksi ja lunastetut saavat asua Herransa kanssa ikuisesti (Ilm. 21:1-4).

Ilm. 22:7 (ks. myös Ilm. 22:12, 17 ja 20) Jeesus sanoo: "Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan ennussanat." Jeesuksen viimeinen vetoisuus ihmiskunnalle on vastata hänen rakkauteensa, hyväksyä hänen armonsa ja seurata hänen totuuttaan, jotta olisimme valmiita, kun hän tulee takaisin. Ilmestyskirja päättyy Jeesuksen kutsuun: "Henki ja morsian sanovat: 'Tule!' Joka tämän kuulee, sanokoon: 'Tule!'" (Ilm. 22:17.)

Herramme kutsuu kaikkia, jotka etsivät ikuista elämää, tulemaan hänen luokseen. Sitten hän kutsuu pelastussanomien vastaanottaneita, jotka innokkaasti odottavat hänen paluutaan, pyytämään toisiakin ottamaan vastaan hänen rakkautensa sanomansa. Hän lähettää heidät levittämään sanomaa ja valmistamaan maailmaa hänen pikaiselle palulleen. Mikään ei ole palkitsevampaa kuin osallistua yhdessä Jeesuksen kanssa hänen pelastussuunnitelmansa levittämiseen viimeisten päivien maailmalle.

Koska kuolleet eivät tiedä mitään, Kristuksen paluu on vain silmänräpäyksen päässä kuolemastamme. Kuinka tämä auttaa meitä ymmärtämään, miten nopeasti Kristus on todellakin tulossa?

**ILMESTYS-
KIRJAN
LOPUN AJAN
SANOMA**

Luku 14 on Ilmestyskirjan keskus. Siinä avautuu Jumalan viimeisten päivien sanoma, joka on äärimmäisen tärkeä Jumalan kansalle ja koko ihmiskunnalle.

Lue Ilm. 14:14-20. Millaista symboliikkaa tässä käytetään kuvaamaan Herramme paluuta?

Sadonkorjuun symboliikkaa on käytetty läpi Raamatun kuvaamaan Kristuksen paluuta (Matt. 13:37-43; Mark. 4:29). Ilmestyskirjan luvussa 14 kypsä viljasato kuvastaa vanhurskaiden lunastusta. Ylikypsien rypäleiden sato taas kuvastaa jumalattomien tuhoa. Ilm. 14:6-12 sisältää kiireellisen viimeisten päivien sanoman, jonka tarkoituksena on valmistaa ihmiset maailman viimeiseen sadonkorjuuseen.

Lue Ilm. 14:6, 7. Miten jakeet auttavat meitä ymmärtämään oman osamme seurakuntana tässä ajassa?

Ensimmäisen enkelin sanoma luvussa 14 vetoaa 2000-luvun sukupolviin, jotka etsivät merkitystä elämälleen. Se tuo julki Jumalan armon evankeliumin, joka tarjoaa anteeksiantoa kaikille. Se puhdistaa meidät synnin syyllisyydestä ja antaa meille voiman olla voittajia. Sanoma tarjoaa perustan oman arvontunnollemme siinä, että Kristus on luonut ja lunastanut meidät. Se kertoo, että eräänä päivänä kaikki epäoikeudenmukaisuus lakkaa Jumalan antaessa viimeisen tuomionsa. Se on uskomattoman hyvä uutinen, koska se paljastaa, ettei jumalattomuus jatku ikuisesti.

”Seitsemännen päivän adventistit on erityisellä tavalla asetettu maailmaan vartijoiksi ja valonkantajiksi. Heille on uskottu viimeinen varoitus hukkuvalla maailmalle. Heille on loistanut Jumalan sanasta ihmeellistä valoa. Heille on annettu mitä vakavin tehtävä - ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanoman julistaminen. Ei ole olemassa mitään näin tärkeää työtä. He eivät saa antaa minkään muun viedä huomiotaan.” (Ev 119, 120.) Miten voimme seurakuntana ja ennen kaikkea yksilöinä ottaa nämä sanat sydämemme asiaksi?

JUMALAN SANOMAN YMMÄRTÄ- MINEN TÄYDEMMIN

Lopun ajan sanoma esittelee Jeesuksen hänen pelastavan armonsa täyteydessä, jota tarjotaan koko ihmiskunnalle (Ilm. 14:6). Se on vakava vetoomus pelätä ja kunnioittaa Jumalaa kaikessa, mitä teemme – kunnioittaa hänen käskyjään ja noudattaa hänen lakiaan hänen tuomionsa edellä (Ilm. 14:7). Jumalan ”pelkääminen” liittyy ajattelumalliimme. Se on kehoitus elää Jumalaa miellyttäen ja antaa hänelle ensi sija ajatuk-sissamme. Se on kuuliaisuuden asenne, joka saa meidät elämään hurskaasti (Sananl. 3:7; Ap. t. 9:31; 1. Piet. 2:17). Sanoma kehottaa antamaan Jumalalle kunnian – kunnioittamaan häntä sillä, mitä teemme elämämme eri käännteissä.

Lue Saarn. 12:13, 14 ja 1. Kor. 6:19, 20. Miten jakeet auttavat ymmärtämään, mitä Jumalan pelkääminen ja hänelle kunnian antaminen tarkoittavat?

Moraalisen vastuuttomuuden aikakautena, kun miljoonat ajattelevat, että he eivät ole teoistaan vastuussa kenellekään muulle kuin itselleen, tämä tuomion hetken sanoma muistuttaa siitä, että olemme vastuussa teoistamme. Jumalan kunnioittamisen, kuuliaisuuden ja tuomion välillä on suhde. Kuuliaisuus Jumalalle on hedelmä siitä, että ihmisellä on pelastava suhde Jeesukseen. Vain Jeesuksen vanhurskaus riittää vapauttavaan tuomioon. Vain hänen vanhurskaudessaan olemme turvassa. Hänen vanhurskautensa ansiosta elämme tuodaksemme kunniaa hänen nimelleen kaikessa, mitä teemme.

Lue Ilm. 14:7; Ilm. 4:11; 1. Moos. 2:1-3 ja 2. Moos. 20:8-11. Mikä on todellisen Jumalan palvomisen perusta ja miten sapatti liittyy siihen?

Paholainen on hyökännyt sapattia vastaan, sillä se korottaa Kristusta Luojana ja kehottaa kaikkia ihmisiä kumartamaan häntä, joka on luonut taivaan ja maan (Ilm. 14:7). Sapatti puhuttelee evoluutiuskon aikakautta kutsuen meitä takaisin palvomaan Jeesusta, joka loi meidät ja saa meidät ymmärtämään todellisen arvomme hänessä.

Sapatti muistuttaa Jumalasta Luojana, joka yksin on arvollinen saamaan palvontamme. Mikä muu opetus on niin tärkeä, että Jumala vaatii 1/7 ajastamme joka viikko, jotta muistaisimme paremmin häntä Luojanamme?

JUMALAN VIIMEINEN VETOOMUS

Lue Ilm. 14:8; Ilm. 17:3-6 ja Ilm. 18:1-4. Mitä jakeet opettavat hengellisestä Babylonista?

Ilmestyskirjassa termi "Babylon" edustaa väärää uskontojärjestelmää, joka perustuu ihmisten teoille, ihmisten perinteille ja väärille opeille. Babylon nostaa ihmisiä ja heidän itsevanhurskauttaan Jeesuksen ja hänen synnittömän elämänsä yläpuolelle. Se asettaa uskonnollisten opettajien käskyt Jumalan käskyjen yläpuolelle. Babylon oli epäjumalanpalvonnan, auringonpalvonnan ja sielun kuolemattomuutta julistavan harhaoppisen opetuksen keskus. Monia muinaisen Babylonin uskonnollisia tapoja on taitavasti ujutettu lopunajan väärän uskontojärjestelmän palvontamenoihin. Jumalan viimeisten päivien sanoma kuolevalle planeetallemme on sanoma Jeesukselta ja hänen vanhurskaudestaan. Siinä kaikuu taivaan vetoamus: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! - - Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani[.]" (Ilm. 18:2, 4.) Jumala on sallimuksessaan nostattanut seitsemän päivän adventistit korottamaan sanomaa Kristuksesta. Jeesuksen korottaminen on hänen opetustensa korottamista. Tehtävämme on julistaa häntä, joka on "tie, totuus ja elämä" (Joh. 14:6). Tehtävämme on paljastaa Babylonin virheet ja korvata ne Jeesuksen totuuksilla.

Lue Ilm. 14:7, 9-11. Mitkä vastakkaiset palvonnan kohteet nostetaan jakeissa esiin?

Ilm. 14 kuvailee kahden eri kohteen palvontaa: Luojan ja pedon. Palvonnassa korostuu joko Jumalan todellinen sapatti tai sen korvike, väärennetty sapatti. Sapatti edustaa lepoa, varmuutta ja turvaa Kristuksessa, Luojassamme, Lunastajassamme ja tulevassa Kuninkaassamme. Väärennetty päivä edustaa ihmisten luomaa korviketta, jonka perusta on ihmisjärjestyksessä ja ihmisten asetuksissa.

Lue Ilm. 14:12. Mitä jae sanoo? Mieti sitä erityisesti edellisten jakeiden valossa. Miten laki ja armo molemmat ilmenevät tekstissä? Mitä tämän tulisi opettaa meille siitä, kuinka laki ja armo ovat kaksi toisistaan erottamatonta evankeliumin puolta?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Jumala on kutsunut tämän päivän seurakuntansa olemaan valona maailmassa samalla tavalla kuin hän kutsui muinaisen Israelin. Totuuden väkevällä terällä – ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelien sanomilla – hän on erottanut heidät seurakunnista ja maailmasta tuodakseen heidät pyhään läheisyyteensä. Hän on tehnyt heistä lakinsa säilyttäjiä ja uskonut heille tälle ajalle kuuluvien profetioiden suuret totuudet. Kuten muinaiselle Israelille annetut ennustukset, nämäkin ovat pyhä varanto välitettäväksi maailmalle.

Ilmestyskirjan 14. luvun kolme enkeliä edustavat ihmisiä, jotka vastaanottavat Jumalan sanoman valon ja kulkevat hänen lähetteinään kuuluttamassa varoitusta kaikkialla koko maailmassa. Kristus julistaa seuraajilleen: ’Te olette maailman valo.’ (Matt. 5:14.) Jokaiselle, joka ottaa Jeesuksen vastaan, Golgatan risti julistaa: ’Katso, miten arvokas ihminen on!’ ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille.” (Mark. 16:15.) Mikään ei saa estää tätä työtä. Tämä on tärkein tehtävämme tässä ajassa. Sillä on ikuisuuteen asti kantavat vaikutukset. Rakkaus, jota Jeesus osoitti ihmisiä kohtaan uhratessaan itsensä heidän lunastamiseksi, saa kaikki hänen seuraajansa liikkeelle.

Kristus hyväksyy iloiten jokaisen, joka antautuu hänelle. Hän saattaa ihmisen yhteyteen Jumalan kanssa, jotta hän voisi välittää maailmalle lihaksi tulleen rakkauden salaisuudet. Kerro, rukoile ja laula siitä! Täytä maailma hänen totuutensa sanomalla ja etene uusille alueille.” (CCh 58, 59.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten kolmen enkelin sanomassa tiivistyy seitsemännen päivän adventistien identiteetin ydin?
2. Pohtikaa sapatin merkitystä. Jumala käskee meidän erottaa 1/7 elämästämme, jotta muistaisimme hänet Luojanamme ja Lunastajanamme. Palvoaksemme meidän ei tarvitse mennä päivän luo, toisin kuin jos luomisen muistomerkki olisi jokin pyhä vuori tai kaupunki. Sapatti tulee meidän luoksemme joka viikko. Miten tämä totuus auttaa ymmärtämään päivän tärkeyden ja sen, mihin se viittaa?
3. Miten voimme selittää Babylonin kukistumisen ja pedon merkin tavalla, joka loukkaa mahdollisimman vähän? Toki ymmärrämme, että parhaista yrityksistämme huolimatta jotkut loukkaantuvat.

Uskon askel

”Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi.” (Fil. 2:5–7.)

Avaintekstit:

Fil. 2:5–11;
Matt. 4:18–20;
Ap. t. 9:3–6, 10–20;
Joh. 21:15–19;
1. Joh. 3:16–18.

Taivaan kirkkauden, enkelten palveluksen ja Isän yhteyden jättäminen oli käsitteettömän suuri uhraus. Silti Jeesus tuli tänne kärsimyksen ja kuoleman maailmaan paljastaakseen Isän rakastavan luonteen, voittaakseen ihmisten kiintymyksen ja lunastaakseen koko ihmiskunnan. ”Emme voi käsittää lunastuksemme hintaa, ennen kuin lunastettuina seisomme Lunastajamme kanssa Jumalan valtaistuimen edessä. Kun ikuinen kotimme kaikessa loistossaan avautuu hurmaantuneen katseemme eteen, silloin muistamme, että Jeesus jätti kaiken tämän meidän tähtemme, että hän ei ainoastaan tullut taivaan kartanoiden maanpakolaiseksi, vaan että hän myös meidän tähtemme otti vastuulleen epäonnistumisen ja ikuisen tappion vaaran. Silloin heitämme kruunumme hänen jalokoihinsa ja viritämme laulun: ’Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen.’ (Ilm. 5:12).” (4AO 103.)

Sen uhrin arvoa, jonka Jeesus antoi pelastaakseen meidät, ei voi laskea. Kun antaudumme hänen johtoonsa, hyväksymme hänen hallintavaltansa ja pyrimme yhdessä hänen kanssaan tavoittamaan eksyneitä hänen valtakuntaansa, mekin joudumme uhrautumaan. Vaikka uhrauksemme ei voi milloinkaan vetää vertoja hänen uhrilleen, ihmisten voittaminen Kristukselle on silti meillekin hyppy tuntemattomaan, johon tarvitsemme suurta uskoa. Me joudumme jättämään oman mukavuusalueemme ja siirtymään kartoittamattomille vesille. Joskus Herramme kutsuu meitä tekemään uhrauksia, mutta hänen tarjoamansa ilo on paljon niitä suurempi.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 26.9.2020

JEESUKSEN ITSENSÄ UHRAAVA RAKKAUS

Paavali kehottaa meitä antamaan Kristuksen mielenlaadun asua meissä. Millainen mieli Kristuksella oli? Mikä hallitsi hänen ajatusmallejaan? Mikä oli hänen ajattelunsa ydin?

Lue Fil. 2:5-11. Millaista Kristuksen ajattelu oli? Millainen malli hallitsi hänen koko elämänsä?

Ikiajoista lähtien Jeesus on ollut yhdenvertainen Jumalan kanssa. Paavali ilmaisee sen näin: "Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen[.]" (Fil. 2:6.) Sana "muoto" on käännetty kreikan sanasta *morphé*, joka tarkoittaa jonkin ydinolemusta. Se yhdistää kaksi samanarvoista asiaa. "Tämä asettaa Kristuksen yhdenvertaiseen asemaan Isän kanssa ja nostaa hänet kaikkien muiden valtojen yläpuolelle. Paavali korostaa tätä osoittaakseen selvemmin Kristuksen vapaaehtoisen nöyrytyksen syvyyttä." (7BC 154.) Kristuksen ikuiseen luonteeseen viitaten Ellen White sanoo: "Kristuksessa on alkuperäinen elämä, joka ei ole muualta saatu tai jostakin muusta johtuva." (5AO 85.)

Jeesus, joka on ollut yhdenvertainen Jumalan kanssa ikiajoista asti, "luopui omastaan" (Fil. 2:7); kirjaimellisesti käännettyinä "tyhjensi itsensä" (ks. RK 2012). Jeesus vapaaehtoisesti "tyhjensi itsensä" kaikista etu- ja valtaoikeuksistaan Jumalan vertaisena ottaakseen ihmisen muodon ja tullakseen ihmiskunnan nöyräksi palvelijaksi. Palvelijana hän paljasti taivaan rakkauden lain koko maailmankaikkeudelle ja suoritti äärimmäisen rakkauden teon ristillä antaen henkensä edestämme.

Jeesuksen ajattelun ytimessä oli itsensä uhraava rakkaus. Jeesuksen seuraaminen tarkoittaa, että rakastamme kuten hän rakasti ja palvelemme kuten hän palveli. Se, että sallimme Jeesuksen Pyhän Hengen kautta tyhjentää meidät itsekästä kunnianhimostamme, maksaa meille jotakin. Jeesukselle se maksoi kaiken. Raamattu sanoo kuitenkin Jeesuksesta: "Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman." (Fil. 2:9.)

Taivas on kaikkien uhraustemme arvoinen. Palvelun ilo korvaa uhrauksemme jo nyt. Lisäksi ikuinen ilo siitä, että saamme elää yhdessä Kristuksen kanssa iankaikkisesti, saa minkä tahansa uhrauksen täällä vaikuttamaan merkitykseltömältä.

KUTSU SITOUTUA

Kuvitelte olevasi Pietari tai Andreas. Aurinko on juuri noussut Gennesaretinjärven ylle karkottaen yön viileyden. Olet keskittynyt yhteen asiaan: kalojen saamiseen. Kalastus on sujunut viime aikoina hyvin ja odotat tältäkin päivältä suurta saalista. Sitten aikaisin aamun valjetessa näet Jeesus Nasaretilaisen lähestyvän. Et osaa aavistaa, että hetken päästä koko elämäsi muuttuu. Et ole koskaan entisesi.

Lue Matt. 4:18-20. Miksi Pietari ja Andreas ovat valmiita sitoutumaan näin radikaalilla tavalla Jeesuksen seuraajiksi? Mikä tekstissä osoittaa, että Jeesuksella oli varattuna heille suurempi kutsumus kuin kalastaminen?

Kristuksen olemuksessa, ulkomuodossa, sanoissa ja teoissa on täytynyt olla jotakin jumalallista, joka vakuutti nämä kalastajat siitä, että hän esitti heille jumalallista kutsua. He jättivät veneensä, ammattinsa ja tutun ympäristönsä siksi, että tunsivat saaneensa korkeamman kutsumuksen - kutsun johonkin erityiseen. Jumala ei ehkä pyydä sinua jättämään ammattiasi, mutta hän silti kutsuu sinua erityiseen tehtävään - jakamaan hänen rakkauttaan ja todistamaan hänen totuudestaan hänen nimensä kunniaksi.

Mieti veronkerääjä Matteuksen saamaa kutsua (Matt. 9:9). Mikä siinä on huomionarvoista?

Veronkerääjät Rooman valtakunnassa olivat usein kiristäjiä, jotka käyttivät asemaansa riistääkseen tavallista kansaa. He kuuluivat Israelin vihatuimpiin ja halveksituimpiin henkilöihin. Kristuksen kutsu, "Seuraa minua", antaa ymmärtää, että Matteus oli kuullut Jeesuksesta ja että hänellä oli kaipuu seurata tätä. Kun kutsu tuli, hän oli valmis. Hän hämmästyi, että Kristus hyväksyi hänet ja kutsui yhdeksi opetuslapsistaan.

Syvällä jokaisen sydämessä on kaipuu saada elämältä enemmän. Mekin haluamme, että elämällämme on jokin arvokas, suuri ja jalo tarkoitus. Siksi Kristus kutsuu meitä, kuten Matteusta, seuraamaan häntä.

Mieti, mistä ihmiset ovat joutuneet luopumaan seurataksaan Jeesusta. Miksi se on aina uhrauksen arvoista?

**PAAVALI:
JUMALAN
VALITSEMA
ASTIA**

Vastaanottaessaan Kristuksen Paavalin koko elämä muuttui. Kristus antoi hänelle täysin uuden tulevaisuuden. Hän johti Paavalin mukavuusalueeltaan kokemaan asioita, joita hän ei osannut edes kuvitella. Pyhän Hengen johdossa Paavali julisti Jumalan sanaa tuhansille koko Välimeren alueella. Hänen todistuksensa muutti kristinuskon historiaa ja maailmaa.

Lue Ap. t. 9:3-6; 10-20. Miten jakeet paljastavat, että Jeesuksella oli tarkoitus Paavalin elämälle?

Jeesus valitsee usein todistajikseen epätodennäköisimmät ehdokkaat. Ajattele riivattuja miehiä, samarialaista naista, porttoa, veronkerääjää, galilealaisia kalastajia ja nyt tätä ankaraa kristittyjen vainoojaa. Armo muutti nämä ihmiset, jotka sitten lähetettiin iloisina todistamaan siitä, mitä Kristus oli tehnyt heidän elämässään. Kukaan ei koskaan väsynyt kertomaan tuota tarinaa. Kristuksen teot heidän hyväkseen olivat niin ihmeellisiä, että heidän täytyi kertoa niistä. He eivät voineet olla hiljaa.

Vertaa Ap. t. 28:28-31 ja 2. Tim. 4:5-8. Mikä jakeissa osoittaa, ettei Paavali koskaan horjunut sitoumuksensa antaa koko elämänsä Kristukselle?

Kun Paavali elämänsä loppupuolella oli kotiarestissa Roomassa, hän vakuutti, että ”Jumala on lähettänyt pelastusannomansa pakanakansoille, ja ne myös kuulevat sitä” (Ap. t. 28:28). Hän otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen ja julisti heille sanaa (Ap. t. 28:30, 31). Elämänsä loppupuolella Paavali kehotti Timoteusta toimimaan evankelistana ja saattoi sanoa itsestään: ”Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni.” (2. Tim. 4:7.)

Vaikkei kutsumuksemme ehkä ole yhtä dramaattinen kuin Paavalin, Jumala kutsuu jokaista meistä osallistumaan hänen työhönsä muuttamalla maailmaa. Kaikista kokemistaan vastoinkäymisistä huolimatta (ks. 2. Kor. 11:24-30) Paavali pysyi uskollisena kutsumukselleen Herrassa. Se, miten tästä entisestä Jeesuksen seuraajien vainoojasta tuli kaikkein vaikutusvaltaisin ja merkittävin kristinuskon edistäjä (Jeesuksen jälkeen) on edelleen valtava todistus siitä, mitä Herra voi tehdä sellaisen ihmisen kautta, joka pyhittää elämänsä hänen työlleen.

RAKKAUDEN VAATIMUK- SET

Rakkaus ilmentää itseään aina toiminnassa. Rakkautemme Kristusta kohtaan vaatii meitä tekemään jotakin eksyneen ihmiskunnan hyväksi. Paavali ilmaisi asian selvästi sanoessaan Korintin seurakunnalle: " – sillä Kristuksen rakkaus pakottaa meitä." (2. Kor. 5:14.) Kristinuskossa ei ole kyse siitä, että luovumme pahoista asioista, jotta voisimme pelastua. Jeesus ei "luopunut" pahoista asioista taivaassa, jotta voisi pelastua. Hän luopui hyvistä asioista, jotta toiset voisivat pelastua. Jeesus pyytää paitsi aikaamme, kykyjämme ja varojamme, myös koko elämäämme.

Eräässä aamutapaamisessa opetuslastensa kanssa Genesaretinjärven rannalla Jeesus antoi erinomaisen yhteenvedon jumalallisen rakkauden vaatimuksista.

Lue Joh. 21:15-19. Miksi Jeesus esitti saman kysymyksen kolme kertaa? Miten Jeesus reagoi Pietarin rakkauden vakuutteluihin? Mitä Jeesus käski Pietarin tehdä?

Pietari kielsi Herransa kolme kertaa, ja Jeesus sai rakkauden tunnustuksen Pietarin omilta huuilta kolme kertaa. Opetuslasten läsnä ollessa Jeesus rakensi uudelleen Pietarin itsetuntoa vakuuttaen, että tämä oli saanut anteeksi ja että Jeesuksella oli edelleen hänelle tehtävää.

Jumalallinen rakkaus on aktiivista, ei passiivista. Aito rakkaus on enemmän kuin lämmin tunne tai ajatus jotakuta kohtaan. Siihen kuuluu sitoutuminen. Rakkaus vaatii meitä toimimaan. Se johtaa meitä kurottautumaan Jumalan eksiyksissä kulkevien lasten puoleen. Kun Jeesus sanoi Pietarille: "Ruoki minun karitsoitani", se oli samalla sekä käsky että lohduttava vakuutus. Mestari pyysi Pietarilta rakkaudentunnustusta ja samalla hän rohkaisi tätä siinä, että hänellä oli tälle vielä käyttöä tämän todella häpeällisestä käyttäytymisestä huolimatta. Pietari oli kieltänyt Jeesuksen ja tehnyt sen vielä kiroten. Näinhän Jeesus oli ennustanutkin Pietarille.

Ehkä sinäkin olet toivottomalla tavalla pettänyt Herrasi. Ehkä olet kieltänyt hänet teoillasi useammin kuin kerran. Hyvä uutinen on se, että armoa on yhä tarjolla, eikä Jumala ole luovuttanut sinun suhteesi. Hänen työssään on vielä paikka sinullekin, jos vain haluat.

SITOUTUVA RAKKAUS

Pietarin ja Jeesuksen välisen keskustelun loppupuolella Jeesus kertoo Pietarille opetuslapsuuden hinnasta. Hän haluaa Pietarin ymmärtävän, mitä tämä joutuu kohtaamaan, jos vastaa Jeesuksen kutsuun ruokkia hänen lampaitaan.

Lue Joh. 21:18, 19. Mitä Jeesus kertoi Pietarille opetuslapsuuden hinnasta? Miksi Jeesus paljasti jotakin näin hätkähdyttävää tässä vaiheessa Pietarin elämää?

Jeesus ennusti Pietarin marttyyrikuoleman. Pietarin kädet levitettäisiin ristille. Tämän ilmoituksen kautta Kristus tarjosi Pietarille vaihtoehtoa. Hän tarjosi tälle elämän suurinta iloa: voittaa ihmisiä Jumalan valtakuntaan. Helluntaipäivänä Pietari saisi nähdä tuhansien tulevan Kristuksen luo. Hän saisi tehdä ihmeitä Jeesuksen nimessä ja kirkastaisi häntä tuhansien edessä. Hän saisi ikuisen ilon siitä, että osallistuisi yhdessä Jeesuksen kanssa hänen työhönsä.

Etuoikeudella olisi kuitenkin hintansa. Se vaatisi kaikkein suurimman uhrin. Pietaria ei pyydetty sitoutumaan silmät ummessa. Pietari näki, ettei mikään uhri ollut liian suuri siitä, että sai liittyä Jeesuksen kanssa evankelioimaan maailmaa.

Lue 1. Joh. 3:16-18. Johannekselle rakkaus on muuta kuin epämääräinen käsite. Miten Johannes määrittelee rakkauden suurimman uhrauksen?

Ikuisuudessa mikään uhraus ei tunnu uhraukselta. Kaikki pannotuksemme palkitaan ylenpalttisesti. Mikä ilo onkaan saada toteuttaa rakkautta käytännössä, muuttaa hyvät aiheet sitoutumiseksi. Kun vastaamme Jumalan rakkauteen niin, että emme pidätä itsellämme mitään, vaan ryhdymme Kristuksen lähettiläinä palvellen todistamaan toisille, toteutamme elämämme tarkoituksen ja saamme kokea suurinta iloa. Jeesuksen sanoin: "Kun te tämän tiedätte ja myös toimitte sen mukaisesti, te olette autuaat." (Joh. 13:17.) Elämän suurin ilo ja kestävin onni löytyy siitä, kun täytämme olemassaolomme tarkoitusta tuomalla Jumalalle kunniaa elämällämme ja jakamalla hänen rakkauttaan ja totuuttaan maailmaan.

Yritä kuvitella ikuista elämää. Miksi mikään tässä lyhyessä ajassamme ei ole sen arvoista, että kannattaisi menettää lupaus ikuisesta elämästä Jeesuksessa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Seurakunnan hengellisten johtajien tulisi keksiä tapoja ja keinoja, joilla seurakunnan jokaiselle jäsenelle tarjotaan mahdollisuutta osallistua jotenkin Jumalan työhön. Liian usein näin ei ole tapahtunut. Ei ole tehty tarpeeksi selkeitä suunnitelmia siitä, miten kaikkien lahjoja voitaisiin hyödyntää aktiivisessa palveluksessa, tai suunnitelmia ei ole toteutettu. Vain harvat tajuavat, kuinka paljon tämän takia on menetetty.

Jumalan työn johtajien tulee viisaiden kenraalien tavoin tehdä etenemissuunnitelmia koko rintamalinjaa varten. Suunniteltaessa tulee erityisesti paneutua siihen, mitä maallikot voivat tehdä ystäviensä ja naapureittensa hyväksi. Jumalan työtä ei päätetä maan päällä ennen kuin seurakunnan koko jäsenistö, miehet ja naiset, kokoaa rivinsä työhön ja yhdistää voimansa pastoreiden ja seurakunnan virkailijoiden kanssa.

Syntisten pelastaminen vaatii harrasta, henkilökohtaista työtä. Meidän tulee viedä heille elämän sanaa, eikä odottaa, että he tulevat meidän luoksemme. Osaisimpa puhua sellaisilla sanoilla, jotka herättäisivät miehet ja naiset toimimaan tunnollisesti. Meille on annettu vain vähän aikaa. Seisomme jo ikuisen maailman rajoilla. Aikaa ei ole hukattavana. Jokainen hetki on kullan arvoinen, liian arvokas tuhlattavaksi vain omaan itseemme. Kuka etsii hartaasti Jumalaa ja saa häneltä voimaa ja armoa ollakseen lähetyskentillä hänen uskollinen työntekijänsä?

Jokaisessa seurakunnassa on lahjoja, jotka oikeanlaisella työstämisellä voidaan kehittää suureksi avuksi tähän työhön. Seurakuntiemme rakentuminen vaatii nyt viisaita työntekijöitä, jotka havaitsevat ja edistävät seurakunnassa lahjoja, jotka voidaan suunnata Mestarin käyttöön.” (9T 116, 117.)

Keskustelunaiheita:

1. Mikä on yllä olevan lainauksen pääajatus? Mikä vaikutus sillä voi olla siihen, miten sinä henkilökohtaisesti todistat ja osallistut seurakunnan ulospäin suuntautuvaan toimintaan?
2. Miten aito rakkaus aina ilmenee? Mitkä ovat rakkauden väärennöksiä, joilla ei ole mitään tekemistä aidon rakkauden kanssa?
3. Keskustelkaa uhrauksista, joita ihmiset ovat tehneet Herralle. Jotkut ovat antaneet jopa henkensä. Mitä voimme oppia näistä tarinoista?